

NOVI TEHNIK

KLASIKO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

V laški občini praznujemo. Občinski praznik, 21. julij, mora odmevati tudi v NT. Zato je danes v tedniku več zapisov in reportažnih podob o Laškem življenju in delu. Dragi bralci v Laškem, lepe pozdrave in želja, da bi se v prihodnje večkrat oglasili s kakšnim pismom ali kartico. Nič ne bo odražalo v koš. Vesel bom vsakega glasu s laškega območja.

V teh dneh se tudi bližamo vrhuncu praznov ob 80-letnici tovarne EMO. Saj se to pozna v NT, ali ne? Razumljivo. Kajti z emajlirko je povezanih več kot deset tisoč Celjanov. Posredno paprecej več. To je kolektiv, za katerega nam ni vseeno, kako se razvija, kaj dela, kaj hoče. Zato mu ob jubileju zaželimo predvsem uspešen skok prek vseh ovir in še hitrejši razvoj. Sklepno proslavo občine Celje za dan borca in ob 80-letnici EMO bomo 4. julij neposredno prenašali v RC od 10. ure iz mestnega parka.

Ne pozabite na ocenjevanje programa RC! Izidemo že v sredo. Vaš urednik

Zemlja se je tresla

Okoli številka 24 v Šmarju pri Jelšah je odneslo kar celo steno tik pod slemenom strehe.

Foto: M. Strašek

LAŠKI PRAZNIK

Z USPEHI IN UPANJI

Občani laške občine praznične dni, pravi v svoji izjavi predsednik občinske skupščine Rudi Grosar. Letos slavimo 32 let od leta, ko je v noči od 2. na 3. julij Revirska četa, ojačana z četama štajerskega bataljona in domačimi terenci uspešno izvedla napad na rudnik Huda jama in uničila najpomembnejše naprave, začetek orožja, eksploziv in mnogo drugo blago. Od leta 1966 slavi občina Laško vsako leto v spomin na ta doživek svoj občinski praznik, pri katerem vselej pregledajo občani prehojeno pot in dosežene uspehe, svoje potrebe pa naravnajo v bodoče leto.

Letos bo praznik občine znanem partizanskem kraju Vrh nad Laškim, kjer je prebivalstvo takoj prve dni okupacije izkazalo svojo zvestost, sodelovalo v odporu in

kar je po izdaji tako krvavo plačalo.

Tudi letos ob prazniku nismo pozabili na nove delovne zmage. Prav gotovo je pomembna za občane Vrhova cesta Tevče-Vrh, cesta bo te dni dokončno urejena tudi iz Jurkloštra na Poljano. Slavimo končno začetek gradnje nove telovadnice v Laškem, v kratkem pa bodo začela dela pri gradnji prizidka šole v Radečah, novega proizvodnega objekta Pivovarne, še letos pa bomo pričeli dvema svečanostima, eni ob otvoritvi novega vrtca v Laškem in novega zdraviliškega hotela. Med uspehi letošnjega leta pa moramo prišteti tudi začetek izredno obsežne investicije v radeški papirnici.

Letošnji praznik nam daje razloge za ponos in upe v bodoče, v svoji izjavi zaključuje predsednik Rudi Grosar.

ENODNEVNI ZASLUŽEK

Republiški izvršni svet je že razpravljal o posledicah potresa v Šmarju in Sentjurju ter ocenil, da gre za veliko materialno škodo in težak položaj, saj je potres prizadel predvsem manj razvito območje. Zato so bili člani IS mnogi, da je potrebno takoj ukrepati in čimprej ublažiti škodo. IS je dodelil občinski skupščini Šmarje 600.000 in Sentjurju 300.000 dinarjev namensko, za najnujnejšo pomoč prizadetim občanom. Ocenil je, da so posledice te naravne nesreče tolikšne, da zahtevajo široko družbeno akcijo in daljbovno RK SZDL in repub-

lišnemu svetu ZS, da v sodelovanju z drugimi družbeno političnimi organizacijami organizirajo solidarnostno akcijo vseh delovnih ljudi Slovenije. IS predlaga, da delovni ljudje Slovenije namensko prispevajo enodnevni osebni dohodek za odpravljanje posledic potresa.

Takšen predlog IS je izrednega pomena in prejelčan smo, da bo v vseh sredinah našel na popolno podporo vseh delovnih ljudi. Izvršni svet je sprejel še druge predloge za sanacijo razmer po potresu.

80 LET EMO: A. MARINC GOVORI

Na velikem zborovanju celjskih delavcev in občanov v počastitev dneva borca in 80-letnice EMO bo 4. julija govoril v mestnem parku v Celju Andrej Marinc, predsednik izvršnega sveta SRS. Proslava se bo začela predvi-

doma ob 10. uri in jo bo neposredno prenašal Radio Celje. Visoki jubilej največjega celjskega delovnega kolektiva bo torej sklenjen v okviru bogatega programa praznovanja kar najbolj slovesno in množično.

KOVINOTEHNA POMAGA

Komisija za družbeni standard skupnega delavskega sveta Kovinotehne je v ponedeljek odločila, da bo prispevala prizadejim prebivalcem potresnega območja v Sentjurju

in Šmarju 20 starih milijonov. Prav tako so sklenili, da bodo izvajalcem gradbenih del poskušali preskrbeti tisti gradbeni materiali, ki ga najbolj primanjkuje.

IGRE BIE: POZDRAVLJENI MLADI

Danes bodo v Celje prispeli udeleženci letošnjih jubilejnih 20. iger bratstva in enotnosti, ki se bodo pod pokroviteljstvom tovarna Tita odvijale v Celju do nedelje.

Okoli 400 jih bo, mladih iz šestih republik, iz šestih bratskih mest. Samo en namen jih vodi v naše Celje. Želja, da bi spoznali naše kraje, naše ljudi, da bi utrdili že tradicionalne vezi prijateljstva, razumevanja in vsega tistega, kar skrivata v sebi besedici bratstvo in enotnost.

Celjani jih pozdravljamo. Štiri dni bomo njihovi gostitelji in ponovno se nam ponuja priložnost, da izpričamo svojo gostoljubnost, kot smo jo že tolikokrat poprej.

Mladi iz Ohrida, Titograda, Zrenjanina, Vinkovcev, Tuzle in Celja se bodo srečali dvajsetič. Tokrat bodo igre drugačne, kot so bile prejšnja leta. Športna srečanja se vse bolj umikajo v ozadje, vse pomembnejša postajajo družbena srečanja, pogovori med mladimi, dogovori o sodelovanju in podobno. Prav je tako. Bratstvo in enotnost se najbolje manifestirajo prav v tem vrvežu srečanj, kratkih, a zato nič manj bogatih.

Štiri dni bo Celje živelo v duhu bratstva in enotnosti. Ta duh bo preveval športne terene, dvorane, v katerih bodo mladi govorili o svojem delu in bodočem sodelovanju, kjer bodo izmenjali svoje izkušnje, dvorane, kjer se bodo srečali mladi pesniki...

Tudi Celjani moramo prispevati, da se bo ta duh bratstva in enotnosti čimbolj čutil. K temu nas še posebej zavezuje pokroviteljstvo maršala Tita. Zato pojdemo tudi sami na ulice med mlade prijatelje iz drugih republik in izrečimo jim našo dobrodoščilo. B. S.

PRIZNANJE SAMOUPRAVLJALCU

Odločili smo se, da je 27. junij dan samoupravljalcev. Do letos ga nismo slavili ne dovolj skrbno ne načrtno in ne dovolj zavzeto. Letos bomo prav danes, na dan samoupravljalcev, podelili prizadevnim delavcem in občanom v delovnih sredinah, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih priznanja samoupravljalcev. Plakete, praktične ali denarne nagrade za samopravno delo.

Družbena priznanja bodo končno dobili tudi tisti, mnogokrat povsem neznani, skromni delavci, občani, upokojenici, ki več let neutrudno bijejo majhne in velike samoupravne bitke neopazno in nekako ob strani velikih političnih besed. A še kako skladno z dogovorjeno, le nakazano ali natančno izčrtano politično smerjo.

Čestitka vsem letošnjim dobitnikom plaket samoupravljalcev. Obenem pa priznanje sindikatom oziroma ZK, ki so bili pobudniki za to vrsto družbenih priznanj. Res je pač, da je strokovno in profesionalno delo nasploh deležno več družbene naklonjenosti in pozornosti kot pa samopravno in politično. To razmerje s plaketo samoupravljalcev sedaj bogatimo. Vendarle.

A ne gre le za to. Dan samoupravljalcev je dobil prijetnejšo vsebino. Še bolj bomo naglasili njegovo vrednost, če bomo ta dan uporabili za delovne seje delavskih svetov. Za pregled samoupravnega dela. Za oceno »delovanja« ustavnih dopolnil. Zakaj ne za politično strokovno posveto o samopravljanju? In za podobne vrste delovnih sočenj.

Vsemu temu naj bo namenjen praznik samoupravljalcev. Ne more biti drugače — kajti rekli smo nemalo krat, koliko je vreden zaklad, imenovan samopravljanje. Zaklad pa moramo negovati na najboljši način.

J. VOLFAND

2. JULIJ — PRAZNIK OBČINE LAŠKO

NOVA CESTA NA VRH

V spomin na partizanski boj na rudniške naprave posadko »Werschützova« 1942 praznuje občina Laško vsako leto občinski praznik. Zadnja štiri leta je praznik osrednja proslava v eni od trinajstih krajev skupnosti in tako je letos izbran partizanski praznik NAD LAŠKIM, kjer je leta 1941 organizirana in kjer so se zadrževali partizani in aktivisti. Leta 1942 je izdajalec priključil nad občano tega območja isto nesrečo. Nemci so s temi maricami pridržali Vrh, pozaprl sodelavce podpornike OF, jih celo postavili pred zid, njih oboje pa pozaprl in poslali koncentracijska taborišča največjih krajev na kozjanjnih.

Vrh nad Laškim je eden od območij občine, zato praznovanje občinskega praznika pomeni za krajanje tudi pridobitev. S sredstvi samoprispevka, dodatnimi prispevki krajanov in njihovim voljo delom je bila letos leta začeta gradnja kraj 4 kilometre dolge ceste iz Tevč na Vrh. S tem je kraj dobil sodobno, položaj in za vsa vozila prevozno pot, ki pa bo dokončno zgrajena, ko se bo cestišče

povsem utrdilo in ustallilo. Vendar bo ob prazniku svečana otvoritev, kajti cesta bo do tega dne prevozna.

Kot rečeno bo osrednja proslava v nedeljo 30. junija na Vrh. Pravzaprav se bodo svečanosti začele v Tevčah, kjer bo ob devetih dopoldne svečana otvoritev ceste. Ob deseti uri bo slavnostno zborovanje na Vrh. Poleg domačinov, občanov iz vseh krajev v občini, bivših borcev in aktivistov bodo na slovesnosti tudi delegacije iz po- bratenih občin Vrbovec in Trstenik.

Po slavnostnem zborovanju bo partizansko veselje v tem priljubljenem kraju. Na praznik 2. julij bo v

Laškem slavnostna seja vseh treh zborov občinske skupščine in vodstev političnih organizacij.

Praznovanje na Vrh pro- glaša tudi občinska organi- zacija ZB NOV kot osrednjo proslavo ob dnevu Borca, re- čiški rudarji pa bodo svoj praznik 3. julij praznovali kot lani — na Smohorju.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Tovariš Rudi Grosar, predsednik občinske skupščine Laško in tovariš Jože Marolt, predsednik občinske skupščine Celje

Minilo je leto od tega, ko sem v tedniku v nizu reportaž skušal prikazati del življenja občanov on- stran reke Savinje v Ri- fengozdu, Brniku, Jago- čah in v Betniku. Reka Savinja jih ločuje od sve- ta, ki ima magistralno ce- sto in mednarodno dvo- tirno elektrificirano želez- niško progo. Ker omenje- ni občani nimajo ne mo- stu in ne ceste, postav-

ljam vprašanje predse- dnika obeh občin (v obeh so prizadeti obča- ni), ali je kakšna mož- nost za izgradnjo ceste, ki bi povezala obe občini tudi na levem bregu Sa- vinje. Menda ni treba po- sebej poudarjati, da naj- bolj težko, pa tudi upra- vičeno, čakajo na odgovor ravno »savinjski brodniki«.

Novinar Drago Medved

OBMOČJE: DELOVNI POSVET

Prejšnji teden so se v Rogaški Slatini sestali predse- dniki občinskih skupščin, izvršni svetov, sekretarji ko- mitetov občinskih konferenc ZK in vodilni delavci regio- nálnih ustanov. Posvet je imel informativni in delovni značaj. Vodil ga je Janez Zahraštnik.

Janez Zahraštnik in Emil Rojc sta na posvetu govorila o nekaterih aktualnih nalogah vodilnih komunistov v ob- činskih skupščinah v pokongresnem obdobju. Stefan Ko- rošec je razčlenil rezultate gospodarjenja na celjskem ob- močju v prvih mesecih tega leta. Zdenko Pavlina je poro- čal o uresničevanju akcijskih in delovnih načrtov okrož- nega in občinskih sodišč po Titovem pismu. Milan Kolar je ocenil samoupravno organiziranje gozdnega gospodar- stva in problematiko izvajanja zakona o gozdovih. O usta- navljanju samoupravne interesne skupnosti elektrogospo- darstva na preskrbovalnem območju Elektro Celje je go- voril Boris Božič, o poteku razprav o konceptu dolgoro- nega družbenoekonomskega razvoja prostora celjskega ob- močja pa Zdravko Trogar. O nekaterih nalogah na po- dročju splošnega ljudskega odpora je udeležence posveta seznanil Lojze Libnik.

Bistvene misli in naloge s tega pomembnega posveta bomo komentirali v NT v prihodnjih številkah.

VABILO ZA KARAVANO

Organizator letošnje Karavane bratstva in enotnosti 1974 so občinske konference SZDL iz 21 občin vzhodne Slove- nije. Vodstva občinskih konferenc SZDL na celjskem ob- močju, tako kot drugih občin, vabijo nekdanje slovenske izseljence v Srbiji v letih 1941—1945, da se prijavijo za udeležbo karavane. Rok prijave je 10. julij 1974. S prijavo mora vsakdo vplačati tudi 60 din. Karavana bo odšla na pot s posebnim vlakom predvidoma 12. oktobra. Posamezne skupine udeležencev karavane bodo obiskale 19 srbskih krajev. Karavane bratstva in enotnosti se lahko udeležijo tudi najožji družinski člani nekdanjih izseljencev. Računajo, da bo v karavani okrog 900 ljudi.

Zanimivo je, da so vse pogostejše zahteve medvojnih izseljencev v Hrvatsko in druge republike, da bi tudi zanje organizirali karavano bratstva in enotnosti in ne le za srbske pregnance. Ta zahteva je upravičena.

SPORED PRIREDITEV V LAŠKEM

ob 2. juliju, prazniku občine Laško, Dnevu borca in Dnevu rudarjev

29. junija ob 20. uri v osnovni šoli na Vrh uprizoritev ve- seloigre »Vzorni soprog«, ki jo prireja mladinski aktiv.

30. junija ob 9. uri pri mostu v Tevčah svečana otvoritev nove ceste Tevče—Vrh.

● ob 10. uri na igrišču pri osnovni šoli na Vrh veliko praznično zborovanje s kulturnim programom, govorom in po- castitvijo spomina padlim žrtvam med osvobodilno vojno v tem kraju;

● po zborovanju partizansko veselje; prigrizek in pijača ter ples je v oskrbi gostoljubnih vaščanov.

● ob 16.30 bo v Radečah občinsko nogometno prvenstvo.

● Ves dan bo v šoli na Vrh odprta razstava na temo ta- borišča in taboriščniki.

2. julija ob 9. uri v Domu Dušana Poženela v Laškem slav- nostna seja občinske skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij.

3. julija ob 10. uri pri planinskem domu na Smohorju rudar- ski piknik ob Dnevu rudarjev.

Odbor na vse prireditve toplo vabi vse občane, predvsem pa nekdanje borce in aktiviste ter mladino.

IZ DELA IS MOZIRJE

TRI KOMISIJE

Prejšnji teden se je sestal izvršni svet. Na seji so obravnavali in sprejeli sklep o odloki o IS SO Mo- zirje. V kratkem bo tudi predložen skupščini. Izvršni svet je sprejel tudi predlog družbenega dogovo- ra o oblikovanju in izvajanju izdatkov. Inicijativni skupini so predlagali, da se ukleni za izobraževanje iz- datkov za breme material- nih izdatkov.

Predlog za spremembo na- menjenosti lokacije v zazi- sknem načrtu Mozirja je bil enkrat zavrnjen, s tem, da bo počakali na mnenje skupnosti za otroško varstvo TIS, ki bodo povedali, ka-

ko načrtujejo razvoj otro-škega varstva. Ali bo to v okviru šol ali zunaj njih.

Na seji so obravnavali tudi poročilo o pripravi za usta- novitev Podjetja za stano- vanjsko in komunalno gopo- darstvo. Poročilo je bilo spre- jeto. O njem bo razpravljala še skupščina. Na osnovi tega so sprejeli tudi odlok o usta- novitvi tega podjetja.

Nazadnje so na seji ime- novali še tri komisije IS SO Mozirje. V posamezne komi- sije so bili izvoljeni naslednji tovariši:

1. Komisija za verske za- deve:

Sarb Franc (Gornji grad) — predsednik, Prodnik Sta- ne, Herček Hubert, Kramer Ivan (vsi iz Mozirja) in Stig-

lic Franc (Ljubno).

2. Komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu:

Kranjc Stane (Mozirje) — predsednik, Pungerski Ivan (Mozirje), Breznik Franc (Mozirje), Copar Aleksander (Mozirje), Drušković Ivan (Ljubno), Karč Bojan (Mo- zirje), Purnat Ivan (Smartno ob Dreti), Urbanc Viktor (Mozirje).

3. Komisija za lovstvo:

Repenšek Milan (Mozirje) — predsednik, Hriberšek Franc (Mozirje), Bitenc Anton (Nazarje), Karč Bojan (Mo- zirje), Kladnik Jurij (Ljub- no), Knapč Vinko (Luče), Kranjc Franc (Bočna) in predstavnik Lovske zveze iz Celja. B. M.

DELOVNE OBVEZNOSTI

Danes, v četrtek, ob 12. uri se bo sestal komite občinske konference ZKS Celje. Ocenili bo uresničevanje programa konference, komiteja in ko- mitet v obdobju december 1973—junij 1974. Osrednji del praprave bo namenjen pro- gramski usmeritvi in skup- nim nalogam družbenopolitičnih organizacij in skupšči- ne občine Celje. V Celju so se namreč odločili za doku- menti, ki, kot so zapisali, so v aktivnosti celjskih delovnih ljudi in občanov ter v opredeljujejo poglavitne smeri aktivnosti celjskih de- lovih ljudi in občanov ter njihovih organizacijskih sub- jektivnih sil. V tej program- ski usmerjenosti so navede- le konkretne naloge. Dolo- čeno je tudi nosilec in rok, v katerem morajo delo izpelja- ti. Vsakokrat gre za zanimiv in pomemben politični del.

V prihodnjem NT bomo ob- javili ta celjski dokument.

ZA SKUPNO POT V GORENJU

Delavci temeljnih organiza- cij združenega dela in delov- nih organizacij združenih in- dustrijskih podjetij Gorenja so na svojih zborih v času od 17. do 25. junija obravna- vali in sprejeli samoupravni sporazum o združevanju de- la in sredstev v sestavljeno organizacijo združenega dela »Združena podjetja elektro- kovinske industrije Ljublja- na«. Danes bo v Gorenju za- sedal delavski svet delovne organizacije in združenega podjetja. Na skupni seji bo do obravnavali potek javne razprave in zborov delavcev

o združevanju v sestavljeno organizacijo združenega dela.

Samoupravni sporazum bo- do pooblaščenici organizacij združenega dela in delovnih organizacij obeh združenih podjetij, Gorenja in Iskre, podpisali v petek, 28. junija ob 12. uri v Klubu poslancev v Ljubljani. H. JERČIČ

PREDSTAVA NA GRADU

Prizadevno amatersko gledališče Velenje bo v so- boto, 29. junija, ob 20.30 na velenjskem gradu na prostem uprizorilo veselo- igro Pere Budaka in Fran- ca Klasinca KLOPCIČ. To ljudsko veseloigro je režir- al prizadevni amaterski gledališki delavec Jože Ko- lar. Pri izvedbi bo sodelo- vala tudi šaleška folklor- na skupina. V. Koje

GASILSTVO USPEŠNO V VELENJU

V Velenju je bilo letoš- nje republiško prvenstvo moških in ženskih des- tin iz del. organizacij, kjer so tekmovali v A in B ra- zredu z vajami »strojni šolski napad« in »taktič- na vaja s hidrantom«. Tekmovalo je 143 moških in 38 ženskih destin ter kot gostje 12 desetini iz Avstrije in Madžarske. Na tem tekmovališču, kjer je nastopilo 2000 udelež- cev (pokrovitelj je bila ga- silska zveza Slovenije, or- ganizator pa občinska ga- silska zveza Velenje), so velik uspeh dosegle tudi ekipe s celjskega območ- ja. Tako so v skupini B zmagali domačini — Ve- lenjčani — najboljša de- setina v teritorialnem ra- zredu med ženskami pa je bila iz Prebolda. Njihova moška ekipa je osvojila drugo mesto med indu- strijskimi gasilskimi dru- štvi v skupini A. RLV Ve- lenje je bilo tretje, EMO dvanaesto, tovarna noga- vic Polzela trinajsta, so- delovali pa so še GLIN Nazarje, Steklarna Roga- ška Slatina in LIP Slove- nske Konjice. Izkazali so se še Tovarna nogavic Polzela z drugim mestom v skupini A — ženske — pri motorni brzgalni, TT Prebold v skupini A — ženske — hidrant in TUS Šoštanj v skupini B — moški. Tekmovanje je odlično uspelo in je še enkrat pokazalo, kako ve- liko pozornost posvečajo v delovnih kolektivih pre- ventivi glede eventualnih nesreč, ki pa jih med pr- vim lahko preprečijo prav gasilci.

L. OJSTERSEK

SCHIEDEL — YU —
Kamin, dimnik št. 1
v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

VOLNA LAŠKO

Z NOVOTEXOM

Letos dozidava tkalnice in novih dvanajst brezčolničnih statev — Občuten dvig obsega proizvodnje in povečana storilnost

Volna Laško se bo morala že do konca leta integrirati z novomeškim Novotexom, smo izvedeli v pogovoru s sekretarjem Volne, Zvonetom KAMPUSEM in vodjem proizvodnega sektorja Erno FERJANCIC.

Interes za združitev je obojestranski. Novotex bo lahko zasedel razpoložljive kapacitete v konfekciji z bogatejšim asortimanom, Volna pa bo lahko povečala proizvodnjo in zagotovila plasman proizvodov. Novotex ima boljše obdelano tržišče in lastne prodajalne. Za Volno pomeni povečanje proizvodnje predvsem večjo količino enake metraže, to pa pomeni, seveda racionalnejšo proizvodnjo z manj menjav. Dvig proizvodnje bi seveda zagotovil seveda tudi nadaljnjo gradnjo tovarne. Že letos bi radi začeli z dozidavo tkalnice, iz uvoza bodo kupili dvanajst brezčolničnih statev. Tako bi številno povedano, zvišali proizvodnjo tekočih metrov blaga od 650.000 na 950 tisoč.

Nedvomno bi bila združitev pomembna — predvsem

za Volno — tudi zaradi obratnih sredstev, saj ima Volna zaradi velikega števila dolžnikov oz. slabih plačnikov stalne težave z obratnimi sredstvi.

Sicer pa, po domače povedano, pri Volni dobro stoji. Letni plan presegajo za 6 odst. in medtem, ko so lani proizvedli 610.000 metrov, jih bodo letos 750.000. Pomembno je, da tudi finančno dosega večji čisti dohodek, kot so ga planirali. Lani ga je bilo 300 starih milijonov. Amortizacijo so letos planirali na 400 milijonov SD, občutno višji pa bo tudi čisti dohodek. Tako so tudi osebni dohodki lahko večji kot lani. Poprečni OD je približno 2.200 novih dinarjev.

450 zaposlenih vlaga napore tudi za dvig produktivnosti in za večjo racionalizacijo v proizvodnji. Občasni pregledi proizvodnih stroškov, ki jih opravlja analitski oddelček, so že dali pozitivne rezultate, tako da so fiksne stroške znižali za 2 odst. Drugi korak k stabilnosti je povečanje obsega proizvod-

nje na zaposlenega in tudi načrtovani dvig proizvodnje ne pomeni odpiranja novih delovnih mest.

Kljub povečani proizvodnji metraže pa Volna še čvrsto stoji kot proizvajalec modnih artiklov, saj ti predstavljajo kar 50 odstotkov proizvodnje. Tako usmeritev bodo ohranili tudi ob nameravani integraciji. Tako je tudi laže kompletirati prodajne zavite.

Na statvah je vzporedno 25 do 30 artiklov, zalog, vsaj občutnih ni, saj delajo izključno po naročilu. Proizvodnja za zimsko sezono bo trajala tja do konca septembra, oktobra pa začnejo z letno proizvodnjo. Medtem, ko so z naročili za zimski že zasedeni, prihajajo že sedaj naročila za poletno proizvodnjo. Tako v Volni svetlo gledajo v prihodnost, vedoč, da jim bo prav združitev v branži — volna — prinesla največ in jim še jasneje odprla možnosti, ki jih kot kvalitetni proizvajalci volnenih izdelkov imajo.

M. SENICAR

VELENJE

Prve izkušnje

Nedavno tega so v Velenju, kot prvi v naši republiki, že podpisali »Družbeni dogovor o usklajevanju meril za razporejanje dohodka in za delitev osebnih dohodkov za območje občine Velenje«. Gre torej za podpis družbenega dogovora, ki ureja delitveno razmerja na območju občine, skladno s tistim, kar določa takojmenovana sindikalna lista. Kot je znano, poteku usklajevanje meril za razdeljevanje dohodkov na osnovi dveh temeljnih načel: eno je sporazumevanje znotraj posameznih proizvodnih dejavnosti (punogah, branžah), drugo je usklajevanje na določenem geografskem prostoru, torej območno sporazumevanje.

Na prvem mestu je potrebno naglasiti izredno močan in ves čas pripravljani sporazuma prisoten interes temeljnih oziroma organizacij združenega dela. Povsod se je pokazalo, da je akcija sindikatov naletela na velik odziv in sodelovanje kasnejših podpisov je bilo vseskozi tvorno, aktivno in nepogrešljivo. Iz tega torej kaže sklepati, da so v naših delovnih organizacijah glede na številne probleme, ki jih je sfera delitve s seboj prinašala v minulih letih, že spoznali, da je ravno družbeno dogovarjanje edina učinkovita oblika za odpravljanje anomalij, neskladij in številnih iz tega izvirajočih problemov. Druga izkušnja, ki je prav tako dragocena, če morda ne še bolj, pa se kaže v tem, da so v delovnih organizacijah že sprožili vrsto iniciativ, da se posamezne kategorije (nočno delo, delo na dan nedelje, deljen delovni čas in terenski dodatki), ki jih doslej obravnava sindikalna lista na področju branžnega dogovarjanja, čim prej prenesejo na področje družbenega dogovarjanja v območnih sporazumih.

Take težnje so prap gotovo utemeljene, saj prihaja v mnogih primerih do nesorazmerij, ko se delavci znotraj sestavljenih organizacij združenega de-

la različno tretirajo, ker jih k temu zavezujejo branžni podpisi.

Tretja izkušnja se nanaša na tiste kolektive, ki sicer nimajo statusa temeljne organizacije (ali pa ga tudi imajo) združenega dela in je maticni del podjetja zunaj velenjske občine. Reči je treba, da je bil tudi na tem področju dosežen pomemben napredek, saj je le pet (!) takšnih kolektivov, ki doslej družbenega dogovora še niso podpisali. Z nekaterimi že tečejo (račno v teh dneh) intenzivni pogovori in kot vse kaže, malokateri ne bo podpisal družbenega dogovora ter s tem pripomogel k enotnemu urejanju zadev s področja delitve.

Seveda v Velenju, na podlagi izkušenj, nikakor ne mislijo ostati samo pri doseženem, saj gledajo na družbeno dogovarjanje na tem področju kot na izredno pomemben, vendar trajen proces, znotraj katerega bo vedno prihajalo do novih kvalitativnih sprememb. Pri občinskem sindikalnem svetu že razmišljajo (pobude pa so zopet prišle iz delovnih kolektivov) o tem, da bodo v bližnji prihodnosti vsebine območnega družbenega dogovora še razširili na nekatera druga področja. Katera? Skupno naj bi v bodoče, na podlagi družbenega dogovora znotraj velenjske občine urejali tudi nadomestila za prekvalifikacijo, borberske dodatke, financiranje in kreditiranje izgradnje individualnih hiš (ali pa za nakup etažnih stanovanj), letovanje zdravstveno in socialno ogroženih otrok.

In končno! Izkušnje Velenjčanov bodo s pridom uporabljene ne samo v občini, kjer delo na tem področju teče (saj jih medsebojno izmenjujejo) temveč bodo veliko prispitale tudi za priprave območnega sporazuma, kar bo nedvomno izredno pomemben korak na področju poenotenja meril delitve na celjskem območju. BERNI STRMCNIK

KOMENTAR

TAKO JE PRAV VEČ VARNOSTI

V Polzeli so dobili nov kulturni dom, ki so ga obnovili s skupnino močmi in ob krepki podpori obeh polzelskih kolektivov.

Denar za gradnjo in obnovo so Polzelani zbirali namensko 5 let, levji delež sta

prispevali Tovarna nogavic in Garant. Prav to dejstvo zasluži posebno pozornost. Oba polzelska kolektiva sta namreč ponovno izpričala, da se v največji meri vključujeta v življenje kraja. In ne le to. Vključila sta se tudi

v akcijo, s katero bodo izpolnili zamisli, zapisane v naši ustavi. Tiste misli, ki govorijo, da je treba kulturo približati delovnemu človeku. To v majhnih krajih, kakršna je Polzela, ni lahko. Ni osnovnih pogojev — kulturnih institucij, ki bi delovnemu človeku lahko nudile ustrezno raven kulturnih prireditev. Polzela je tu izjema. Prosvedno društvo je izredno aktivno, v njem deluje vrsta sekcij, od dramske do pevske. Manjkala pa jim je dom, v katerem bi imeli pogoje za svoje delo. Člani sekcij, ki so večinoma iz obeh polzelskih kolektivov, imajo sedaj tudi to. V novih prostorih bodo vse sekcije lahko nemoteno snovali svoje kulturne prireditve. Prostore bo dobila knjižnica in kar je še posebej pomembno, tudi za klub bo dovolj prostora. Polzelani namreč doslej niso imeli prostorov, kjer bi se lahko zbirali, se pogovarjali, brali časopise in podobno. Gosili na je namreč kaj neprimerno prostor za to. Prav zaradi tega pomeni nov dom tako veliko pridobitev. Vendar ne bi bilo prav, če bi ostali le pri tem. Polzelski primer naj služi kot dober vzgled ostalim krajem, ki imajo še razvitejšo industrijo, v kulturnem pogledu pa še zdaleč ne dohajajo Polzelanov. V delovnih organizacijah se morajo, podobno kot v Polzeli in morda še kje, zavedati, da je le spoštovanje in telesno okrepljen delavec sposoben dobro izpolnjevati dolžnosti na delovnem mestu. Zato je naloga delovnih organizacij, da mu nudijo kulturne in rekreacijske dobrine.

Ko govorimo o delu, o delovnem mestu, je vedno prisoten problem urejenosti delovnih pogojev. Leti pa so tesno povezani s počutjem delavca pri delu in z njegovo varnostjo. Danes je jasno, da je potrebno začeti z varnostnim poukom pri osnovni vzgoji. Pozneje, na delu, je težko naenkrat vzgojiti delavca, da bi spoštoval vse dosežke tehnike varnosti, in bi upošteval zakonske predpise. Vzgoja o varstvu pri delu je torej prav tako pomembna kot npr. prometna vzgoja, moralna vzgoja in kot splošni pouk. Delo samo še ne more nuditi delavcu pravega zadovoljstva. Potrebno je več. Delati mora varno, s čim manj napora in brez nevarnosti za poklicna obolenja. Da bi izboljšala vzgojo in varstvo pri delu, imajo podjetja posebne službe varstva pri delu ali varnostne inženirje. V pogovoru s Stanetom Jelenkom sem izvedel nekaj več o problemih varnosti pri delu.

Stane Jelenko (37), se je najprej izučil za kovinostrojarja v Celju. Kmalu nato je uspešno končal strojno tehnično šolo, leta 1965 pa je diplomiral na višji tehnični varnostni šoli v Ljubljani. Zaposlen je pri »Libela« v Celju kot varnostni inženir. Doslej je veliko predaval za Delavsko univerzo v Celju o varstvu pri delu, pa tudi na drugih izobraževalnih institucijah. Pred kratkim mu je potekla mandatna doba kot predsedniku DVIT Celje, zdaj pa je član upravnega odbora tega društva.

Kaj menite, kakšne težave imajo varnostniki?

Problem varstvenikov je po mojem mnenju predvsem v tem, ker varnost pri delu še

Stane Jelenko

ni enakovreden partner ostalim strokovnim službam in ker vodilni in vodstveni kader ni uvidel, da je varnost pri delu sestavni del tehnološkega in produkcijskega procesa.

Torej bi morali imeti varnostniki večje pristojnosti? Varnostniki imajo težave

pri opravljanju svojih služb zaradi tega, ker nimajo ustreznega sredstva, s katerimi bi lahko pravočasno ukrepali. Po mojem mišljenju bi se za varstva pri delu morali približno takšne plače, kot jih ima inšpektorja. Tako bi bi mandatnimi in s prekinitvijo lahko učinkovito ukrepali preventivni na področju stva pri delu.

In vaše želje?

Moje želje v zvezi s varnostno vzgojo in varnostno tehniko so, da bi vsak delavec čutil potrebo po varnostnem izobraževanju, da bi delavci in ostali delovni kadri izrazili željo po dodatnem izobraževanju tega področja. Želel bi, da bi bili vsi delovni delavci tako zaščiteni, da bi ohranili delavca zdravega delovnem mestu.

Nadalje bi želel, da bi služba varstva pri delu v delovnih organizacijah kakovostno okrepila, kajti le tako bi bili vsi delavci nevarnosti, ki nam jih zakonodaja nalaga. JOŽE MIKULIČ

POGOVOR Z DELEGATKO

IVANKA HEDRIH

Ivanka Hedrih je član delegacije v Zarji Zalec. Zaposlena je v računovodstvu. Sama meni, da so žene v današnji družbi enakopravne moškini, čeprav se še vedno težje kot moški vključujejo v družbenopolitično delo. Saj jih poleg rednega dela čaka veliko odgovornosti doma. Zato jim prevečkrat zmanjka časa za sestanke, za aktivnejše delo v družbenopolitičnih organizacijah itd. O delu v svoji delegaciji pa je povedala:

»V Zarji nas je 7 delegatov, ki skupaj s 3 delegati šempeterskega Avtoprevoza tvorimo konferenco delegacij. Delegacija se je že sestala, izvolila se je predsednika delegacije, pogovorili pa smo se tudi, kako bo delegacija delala. Sestali se bomo pred sejmami skupščin, se pogovorili o dnevnem redu in izvolili delegata, ki bo šel v našem imenu na sejo skupščine. Mene najbolj zanima področje financ, zato bi se najraje udele-

ževala tistih sej skupščine, kjer bodo govorili o teh zadevah. O tistih področjih, na katera se ne spoznam tako dobro, ne bi rada odločala. Delegatski sistem je velik napredek v razvoju naše družbe, čeprav o tem veliko še ne morem govoriti, saj je še nov in še ni pokazal vseh svojih dobrin, pa tudi slabih strani. Odgovornost delegacije je velika. Seznanjena mora biti z dogajanjem na področju občine, vključevati se mora v delo samoupravnih organov v podjetju in biti čim bolj prisotna med delavci. B. S.

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

obvešča cenjene poslovne prijatelje, da agencija Polzela posluje od 24. junija letos dalje v novih prostorih kulturnega doma po naslednjem delovnem času:

— ponedeljek od 8. do 16. ure
— sredo od 8. do 12. ure
— petek od 8. do 16. ure

Prosimo za razumevanje in se priporočamo!

ONJICE

ŠE PREMALO V ZK

Ribič poučuje telovad-
osnovni šoli Dušana
v Slovenskih Konji-
obenem pa je tudi se-
osnovne organizacije
komunistov prosvetnih
ev na šoli.

sko jesen sem spreje-
nikcijo sekretarja osnov-
organizacije Zveze komu-
na šoli Dušana Jereba,
se z ustanovitvijo na-
organizacije ločili od ko-
stov II. osnovne šole.
šteje sedaj naša osnov-
organizacija 16 članov. Že
smo sprejeli načrt de-
organizirali smo tudi tri
avanja, letošnje jesen pa
delo v novem šolskem
načeli spet s tremi pre-
ji. Sicer pa je na šoli
precej problemov, ki
poskušamo reševati tako

komunisti, kot tudi tisti ko-
legi, ki niso v ZK. Tako rešu-
jemo kadrovska vprašanja,
skrbimo za socialno šibke
otroke, naša prva in najvaž-
nejša naloga pa je razvijati
in utrjevati idejnost pouka.

»Prvenstvena naloga učite-
lja je torej poglobljati idej-
nost pouka. Vam to vedno
uspe?»

»Naša naloga je vzgajati
otroke v duhu socializma in
vseh vrednot, ki izhajajo iz
takega sistema. Vendar pa
posegajo v vzgojni proces
otroka tudi drugi činitelji, ne
samo šola. Tako ima pogla-
vitno besedo pri vzgoji otro-
ka seveda družina, ki je po-
gosto religiozno usmerena.
In tu šolska vzgoja odpove.
Otroci so razpeti med cerkvi-

jo in šolo in, žal, velikokrat
zmaga cerkev.»

»Precej pedagoških delav-
cev ni vključenih v Zvezo ko-
munistov. Kaj menite, zakaj
ne?»

»Na naši šoli ni niti polo-
vica vseh kolegov vključena
v Zvezo komunistov. Pa ne
da bi bilo temu krivo njihovo
prepričanje! Pri mlajših
so velikokrat krivi starši, ki
so pod močnim vplivom reli-
gije, starejši pa se boje od-
govornosti in nalog, ki bi jih
moralizirali izpolnjevati kot člani
Zveze komunistov.

Po mojem bi morala biti
pedagoška šola tista, ki bi
oblikovala prepričanje bodo-
čih učiteljev. Danes učitelj ne
more biti učitelj, če ni pre-
pričan v tisto, kar predava.»
D. S.

OPRAVIČILO BRALCEM

V prejšnji številki NT

je bila natisnjena v rub-
riki »Rekli so« na 13. stra-
ni neljuba napaka (avtor-
ja). Delegat za KS Rečica
ob Savinji ni predsednik,
temveč — predstavnik!

PEPI MIKLAVC

ODLIČNE MODRE KITARE

enem vodilnih sovjet-
vokalno instrumental-
ansamblov o Modrih
so slovenski časni-
veliko pisali. Kljub
ne bo odveč če tudi
ne bo odveč če tudi
bolj, ker bodo »Mo-
kitare« v prihodnjih
gostovale v Celju —
(junija) ob 10. uri na
šišču, ob 20. v kultur-
domu, v Velenju (3.
in v Slovenskih Konji-
(5. 7.).

skupina Modre kitare, ali
rusko Golubie gitari,
je neprekinjeno že od
1968, ko so v Moskvi
diplomanti glasbene
izbrali nekaj naj-
ših glasbenikov in pev-
Golubie gitari so kaj
postali priljubljeni,
njimi nastopi so se pri-
tako domačemu kot
ema občinstvu. Da, so-
ake Modre kitare po-
tudi zunaj meja, saj
ostovali že v 36 drža-

vah. Čeprav marsikdo skepti-
čno zmiguje z glavo, češ,
sovjeti pa vokalno-instru-
mentalni ansambel, mora-
mo povedati, da se ti ne-
jeverneži hudo motijo. Mo-
dre kitare so res skupina,
ki bo znala navdušiti še
tako zahtevne poslušalce,
še tako kritično občinstvo.
In kaj Golubije gitari igra-
jo? Pravzaprav je na to
težko odgovoriti, saj so
vsestranski glasbeniki. V
dveurnem programu, s ka-
terim se bodo predstavili
občinstvu, bodo res lahko
pokazali veliko. Povedati
pa moramo, da veljajo
Modre kitare za nepreko-
sljive mojstre priredb zna-
nih ruskih pesmi kot so
Oči čornije... Prireditve,
Kalinka, Stjenka Razin,
na kateri se bo predstavi-
la skupina Golubije gitari
s svojimi pevci, plesalci in
instrumentalisti, res ne
kaže zamuditi. B. S.

SLO

KREPITEV

Na zadnji seji sekretariata
koordinacijskega odbora za
splošni ljudski odpor pri ob-
činski konferenci SZDL s
predstavniki tiska, radia in
televizije so poleg problema-
tike informiranja občanov go-
vorili še o nekaterih drugih
aktualnih problemih s tega
področja. Tako tudi o pre-
majhnem odzivu mladih Slo-
vencev v vojaške šole. Odsto-
tek zastopanosti Slovencev v
vojaških poklicih bi moral bi-
ti 8,2 odstotka, vendar je ta
odstotek veliko manjši. Tre-
ba bo začeti z akcijo, da bi
se mladi bolj odločali za
vojaški poklic. Zlasti se mo-
rajo pri tem angažirati ko-
munisti in še posebej tisti, ki
so v šolah. Mladim je treba
dokazati, kako potreben je ta
poklic in koliko se je v njem
v zadnjih letih spremenilo.

Spregovorili so tudi o od-
borih za splošni ljudski od-
por v krajevnih skupnostih.
Žal povsod še ti odbori ne
delajo, ampak obstajajo na
papirju. Ti odbori morajo za-
živeti in organizirati delo v
krajevni skupnosti tako, kot
od njih pričakujemo. Okrepi-
ti se mora tudi sodelovanje
med šolami in krajevnimi
skupnostmi, več pa je treba

uporabljati tudi strokovno
pomoč tako pri odbori za
SLO, kot v obeh celjskih vo-
jašnicah. Vsek občan mora
biti natančno in podrobno in-
formiran, zakaj je potreben
splošni ljudski odbor in kje
je njegovo mesto v primeru
napada. Za nobeno osebo se
ne sme zgoditi, da bi bila v
primeru vojne izgubljena in
da ne bi vedela, kaj je njena
naloga. Na zunanje političnem
področju je koncept SLO in
družbene samozaščite element
politike odvratanja agresije,
krepitve miroljubnih sil v
svetu ter uvrščenosti naše
politike in ima zato tudi iz-
redno pomemben preventivni
značaj. Na notranje politič-
nem področju pa je element
podružabljanja obrambnih
priprav, oblikovanja in utrje-
vanja obrambne zavesti. Gle-
de na afirmacijo narodov in
narodnosti večja neposredno
odgovornost za varnost in ob-
stoj naše celotne samouprave
socialistične skupnosti.
Ker pa gradimo SLO na za-
vesti in pripravljenosti ljudi,
ima izredno velik mobiliza-
cijski in povezovalni pomen.
Vsemu temu pa je potrebno
posvečati maksimalno pozor-
nost. T. VRABL

TURIZEM

DOBRINA: DRUGE ATOMSKE TOPLICE?

Narava se marsikdaj rada poigra in s kakšno dobrino
(naj bo to kraška jama ali izvir tople vode ali kaj dru-
gega) potegne določen kraj iz anonimnosti. Tako se je
zgodilo tudi z naseljem Dobrina, ki je nekaj kilometrov
proč odmaknjeno v breg nad Loko pri Žusmu in kjer
je samo nekaj hiš in velika šola. To pa je trenutno tudi
vse.

Dobrina je naselje, kjer je narava še neoskrunjena.
Ob približno štirih kilometrih dobro urejene (sicer ma-
kadamske) ceste so še številni mlini (nekaj se jih še
vrti), hiše so krite s slamo, polja pa so razdrobljena med
gozdovi, cesto in potokom. Ljudje tam gori so še tako-
rekoč elementarni, saj jih mnogo ni niti uspelo priti do
Celja, kaj šele kam dalj. Ker v naselju nimajo trgovine,
hodijo v Loko.

In ti ljudje, ki si dneve krajšajo z delom v tovarni
ali največkrat na poljih in v gozdovih, zdaj upajo v na-
ravo, da jih je obogatila za nekaj, kar bi jim prineslo
čez leta slavo in morda tudi nekaj evnika. Od šole na
levo, kjer je velik travnik, se sredi vrbovih dreves skriva
izvir vode Toplice. Voda je mnogo toplejša kot podobne
vode, iz peska pa se dviguje tudi več manjših izvirov.
Pozimi, ko je sneg, se le ta v vsej okolici vode stopi za-
radi toplote. V tej vodi domačini tudi perejo, mnogi pa
si jo natočijo v steklenice in jo doma pijejo, češ da jim
pomaga pri raznih boleznih. Vzorce te vode so že poslali
tudi v Ljubljano na inštitut, da bi ugotovili njeno moč
in toploto ter morebitno resnično zdravilno moč. To
poteka preko Občinske skupščine Sentjur.

Ker so samo nekaj kilometrov proč Atomske toplice
je možno, da gre tudi tu za zdravilno vodo. Nadaljnje
raziskave bodo pokazale, kako je s to stvarjo, kakšna
je kvaliteta vode in moč izvira. Dobrinčani in Ločani z
zanimanjem pričakujejo nadaljnje podatke raziskav, kajti
če bi bili ti ugodni za njih, bi jim to pripomoglo tudi
k hitrejšemu razvoju kraja.

Tekst: T. VRABL
Foto: D. MEDVED

OB SAVINJI VSE ŽIVO

Takole je zapela savinjska pesnica META RAINER o
Savinji in Savinjski dolini:

Tako kot valovi prelestne Savinje
se spajajo z valji ostalih voda,
nesoč jim darov od domače blaginje —
in vendar ostajajo vedno doma, —
tako boš, dolina predraga, sledila
dogaňanjem novim in novim poletom,
povezana s širnim prijateljskim svetom,
za nas pa ohranjala, zvesta nam, mila,
svoj lastni, edinstveni, dragi obraz
in lastno podobo skozi vekovni čas.

Res je, v dolino je vstopilo poletje in bregovi brhke
Savinje so spet oživel. Ribiči v vodi, spet drugi v senči
jagredov, borov in drugih dreves. Ze res, da se še vedno
bije bitka za ohranitev čistosti voda in bregov, pa vendar
še smelo trdimo, da je Savinja med najlepšimi in naj-
privlačnejšimi rekami. Še lepše vse to občutiš ob kozarčku
dobrega vina, piva in sadnih sokov. Med zelo znano POCE-
NI GOSTISČE OB SAVINJI spada tudi GOSTISČE PRI
PLEVČKU. Ribiči 21. revirja trde, da ribe sploh na trnek
ne skočijo, če ga poprej ne zamodijo s kapljo Plevčkovega
vina. Kar poglejte stare ribiške veterane: prijetno se za-
bavajo, nekako tako — kot podusti pod latkovskim je-
zom.

MLADI V KONUSU

CILJ JE IZOBRAZBA

Dušan Lipavc je predsednik aktivna Zveze mladine v industrijskem kombinatu Konus v Slovenskih Konjicah.

»Kako poteka delo v vašem aktivu?«

»Trudimo se, da bi čimbolje delali. Toda delo je težko zato, ker je struktura mladih v našem podjetju zelo pestra, zato so raznovrstne tudi njihove želje in interesi. Vendar pa delo oživljamo z različnimi kroški in športnimi sekcijami. V zadnjem času mlade usmerjamo tja, kjer je njihova interesna dejavnost že močno razvita. Tako smo okrepili gasilsko vrsto. Veliko mladih se je vključilo v streliško družino, šahovsko sekcijo in drugam. Sedaj poskušamo čimveč mladih vključiti v alpinistično društvo, ki je dolga leta uspešno delovalo na našem področju, sedaj pa, žal, ta dejavnost stagnira. V našem aktivu je zelo malo mladih iz Slovenskih

Konjic, več jih je iz okoliških vasi. In zato je razumljivo, da se mladi delavci iz okolice vključujejo v različne terenske športne in druge dejavnosti.«

»Kakšna pa je aktivnost mladih v Konusu?«

»Rekel bi, da srednje dobra. Lani smo se mladi veliko srečevali z mladimi delavci drugih usnjarskih podjetij, uspešen je bil tudi 2. zbor mladih samoupravljalcev, ki je bil jetos v Kamniku. Prav na tem zboru se je pokazala aktivnost mladih delavcev, ki so poudarili, da lahko sodelovanje med mladimi močno pospeši integracijski proces v usnjarski industriji.«

»Kakšno delo pa vas čaka sedaj, v poletnih mesecih?«

»Prva naloga bo reorganizacija mladinskega aktivna. To nalogo moramo temeljito pripraviti in opraviti. Preden

Dušan Lipavc

bomo ustanovili aktivne mladih delavcev, se moramo domniti o njihovem številu, izobraziti moramo mlade, da se bodo lahko spoprijeli z bodočimi nalogami. Zato smo že poslali 4 mladince v politično šolo, udeležili pa smo

se tudi seminarjev, ki jih je pripravila občinska konferenca Zveze komunistov. Skratka, prizadevamo si, da bi čimveč mladih izobrazili. To je naš cilj.«

»S katerimi problemi se srečuje vaš aktiv?«

»Eden pogostih in največjih problemov je ta, da je izobrazba mladih delavcev usnjarske industrije zelo nizka. Zelo malo je takih, ki so sposobni za širše družbeno-politično delo. Z zbora mladih samoupravljalcev v Kamniku smo poslali republiški izobraževalni skupnosti pismo, v katerem smo opozorili na pomanjkljivo izobraževanje usnjarskih delavcev. Zahtevali smo, da bi v izobraževalni sistem vključili tudi sistematično izobraževanje usnjarjev, ki so se doslej lahko šolali le na Usnjarski tehnični šoli v Domžalah, na univerzi pa specializiranega študija za usnjarje sploh ni.«

D. STAMEJCIC

SREČANJE V RADEČAH

DELO JE VESELJE

Franci Okorn je izkušen električar. Njegov hobi je kinooperaterstvo, ki pa je postal že nekakšen drugi poklic. Prav začudeno sem ga pogledal, ko mi je dejal, da so vstopnice za ogled filma po 2,60 in 2,80 din.

Sodeluje pri vseh kulturnih prireditvah, ki jih v Radečah ni malo. Povedal je nekaj več o ovirah v delovanju družbenopolitičnih delavcev v Radečah.

»V Radečah imamo okoli 25 organizacij in društev, ki pa niso aktivne, kot bi morale biti. Starejši komunisti nimamo pristne povezave z mladino. Nekdo so bile naše športne sekcije zelo aktivne, danes pa dela le rokometna sekcija. Res aktivni so le ribiči in lovci, ki so z udarniškim delom zgradili lovsko kočjo, s katere je lep razgled na Radeče in po vsej dolini.

Nas v Radečah pa danes moti drug problem. Ze pred leti so začeli graditi zdravstveni dom, vendar se je zdaj ustavilo. Pri planiranju verjetno niso pomislili, da se Radeče razvijajo in njihovo prebivalstvo raste. Nekaj organizacij se ni odražalo ključu, tako da nam sredstev še primanjkuje. Med tem časom pa se je podražil gradbeni material. Menim, da moramo problem zdravstvenega doma hitreje reševati, saj nas gradnja stene vsak dan več. To je tisto, kot pravimo, »rak rana«.

Se nekaj je, o čemer mislim, da Radečani malo razmišljajo. Zakaj ne bi zgradili obrat družbene prehrane? Imamo več podjetij, kot »Sopla«, ki je TOZD Lesnica Ljubljana, »Obnova«, trgovsko podjetje, papirna, elektropodjetje in druga, ki zaposlujejo največ delavcev.

Tiste, ki v Radečah delajo, pa lahko res pomislim. Le to bi želeli, da bi se tudi drugi zgledovali po njih.«

Franci Okorn je mlad, toda kljub temu je že več kot petnajst let aktiven družbenopolitični delavec. Čeprav mu to delo vzame precej časa, razmišlja o tem, da bi prenehal. Saj pravi: »Moje delo je moje veselje.«

MARKO SJEKLOČ

JANKO NAPOTNIK

POEZIJA JE STRAST

Dolgo že vem, da Janko Napotnik piše pesmi. Zgodila pa se, da človek v današnjem tempu življenja, ne da bi pravzaprav hotel, zamahne z roko in si misli, da pesmi pač piše večina pubertetnikov. In če najstniki pišejo pesmi, potem so ti njihovi izdelki brez prave veljave, ker pač pišejo ljubezenske stvari in pri tem lovijo, iščejo in kombinirajo besede na koncih verzov, da jim uspe čisto »staprava« rima. Priznam, da sem se tokrat pri Janku Napotniku pošteno zmotil. Čisto slučajno mi je pokazal pesmi, ki jih ima zbrane v majhnem zvezku. Res je, da zvezek še niti do polovice ni popisan, zato pa so me tembolj navdušile in prevzele skoraj vse Jankove pesniške izpovedi.

»Veš to niso vse pesmi. Napisal sem jih vsaj še dvakrat

toliko. V ta zvezek pridejo le moje najboljše pesmi, seveda najboljše, gledano iz mojega stališča. Pridejo trenutki, ko nimam prej miru, da ne izlijem na papir, kar takrat občutim. Potem sem

bolj miren, sproščen. Vsako pesem potem večkrat prebram, in če se mi zdi, da je dovolj dobra, če vedno znova, ko jo berem, ob tem nekaj doživim, potem jo tudi uvrstim v tale zvezek. Zgodilo se, da se kdaj kakšne svoje pesmi sramujem in zgrabim, da sploh ne bi več pisal...«

— Vzorniki?

»Ne le zato, ker sem Prebčan, kot je tudi ERVIN FRITZ, predvsem zato, ker je Ervin zame med prvimi slovenskimi pesniki, ga spoštujem in je moj prvi vzor med slovenskimi »modernimi« pesniki. Sicer pa Ervin uživa kar velik ugled tudi pri Jolki Milčević. Ta ženska je pa zame eden naših najboljših kritikov, ki meša štrne marsikomu, ki se kuje ne vem kako visoko.«

— Kaj je po tvojem poe-

zija?

»Strast!«

Namesto »slavospevov« Janku Napotniku še nekaj misli o njegovih pesmih. Večina njegovih izpovedi govori o stiskah in problemih mladih. Sestavni del tega je seveda tudi ljubezen. Presenetljivo pri vsem tem pa je, da nikjer nisem zasledil nekakšne pretirane romantike oziroma sentimentalnosti. Navkljub njegovi pesniški tematiki (problemi mladih), pa tudi ni nikjer opaziti tistega svetobolja in narejenega razočaranja o današnjem svetu, na račun katerega služijo mastne denarce nekateri naši urnetniki.

Na koncu lahko še zapišemo, da bo Janko ob temeljitem študiju pesništva in književnosti morda kdaj še koga presenetil.

JANEZ VEDENIK

INTERVJU Z MAKSYM BREČKOM

BITI JAVNA TRIBUNA

Le nekaj dni je tega, ko je Maks Brečko zaključil enoletno politično šolo na Dobrni. Čeprav je bil izvoljen za sekretarja občinske konference SZDL še preden je odšel v šolo, je z delom pravzaprav začel šele sedaj.

»Kako ste se odločili, da boste obiskovali enoletno politično šolo na Dobrni?«

»V šolo me je poslala kadrovska komisija pri občinskem komiteju ZK Slovenske Konjice. Takrat sem namreč prevzel sekretarsko mesto na občinski konferenci SZDL in zdelo se mi je, da imam premalo teoretičnega znanja za opravljanje te funkcije. Bil sem presenečen in seveda tudi zadovoljen, da sem dobil možnost izobraževati se na taki šoli, ki mi bo dala predvsem obilico znanja o družbenih in političnih procesih v našem sistemu.«

»Kako pa boste vaše znanje prenesli v prakso?«

»Teoretično delo je zelo pomembno pri opravljanju konkretnih nalog, saj daje možnosti spoznanja nasprotij, ki se porajajo v vsaki družbeni sredini, tako tudi v naši. Šola mi je pomagala, da sem spoznal nekatere negativne tendence, ki se skrivajo za parolo samoupravljanja.

»Katerim problemom pa boste morali kot sekretar občinske konference SZDL posvetiti največ pozornosti?«

»Osnovna naloga sekretarja občinske konference SZDL je, da povezuje delo krajevnih odborov SZDL in pa napotke oziroma smeri dela, ki mu jih daje občinska konferenca SZDL sama. Če razmišljamo o delu političnega delavca, moramo spoznati tiste elemente, ki vplivajo na njegovo delo. No, to poudarjam zato,

ker se tudi v SZDL jasno vidijo učinki ustvarjalnega dela posameznih političnih delavcev. Delo v SZDL je tako široko, da ga je težko v nekaj besedah opisati. No, ena glavnih nalog, s katero se se bom kot sekretar najprej srečal, je aktiviranje krajevnih odborov Socialistične zveze. Lahko bi dejal, da je zaradi kadrovske spremembe v Socialistični zvezi v prejšnjem obdobju zamrlo sodelovanje med krajevnimi odbori in občinsko konferenco SZDL. Svoje delo si zamišljam tako, da bom s konkretnimi pogovori in sodelovanjem s predstavniki krajevnih odborov SZDL poskušal najti tako metodo dela, ki bo pomagala obuditi aktivnost krajevnih odborov. Tako naj bi postala SZDL res tista organizacija, ki bi pomagala delovnemu človeku reševati

vse probleme, ki se porajajo v naši družbi.«

»Pravimo, da bi morala biti Socialistična zveza demokratska tribuna delovnih ljudi. Zakaj govorimo, da bi morala biti, zakaj to ni?«

»Da to ni, je posledica mnogokrat neučinkovitega vodstva občinskih konferenc. Ljudje pravijo, da dobro vodstvo pomeni tudi dobro delo in strinjam se s tem. Komunisti, ki so delali v Socialistični zvezi, so na svoj način pojmovali njeno delo in prav je, da smo s takimi ljudmi obračunali. Vsi vemo, da smo negativne težnje nekaterih posameznikov zasledili tudi v Socialistični zvezi in brez

dvoma so ti ljudje za časovno razvoj SZDL bi Socialistična zveza postala res demokratska tribuna vseh delovnih ljudi, mora pa delo spet navezati na lovnege človeka. Gre za trajno in dolgoletno delo, da bomo lahko resnično stali tisto, za kar nas je glasila ustava in tisto, pričakujejo delovni ljudje nas.«

DAMJANA STAMEJCIC

REKLI SO

JOZE KEBER, dokumentarist in prevajalec v

EMO Celje: »Priprave na razstavo ob 80-letnici EMO — ki smo jo odprli v nedeljek popoldne v celjskem Muzeju revolucije — so zahtevale veliko dela. Razstava je urejena tako, da obiskovalec vid pregled dela in razvoj tovarne od ustanovitve danes, popestrjena pa je nekaterimi starimi eksponati, ki so izdelek naših tovarne. Tako je poseben zanimivost tudi dokument o štrajku okoli leta 1920, ko je nekdo hotel pomiriti delavce, pa je nekdo delavka rekla: »Drek, ta brika je že od nekdaj naša!«

Zela

Najlepši v dolini

...soboto je bilo za življenje v Polzeli mejniki. Odprli so območje ter dozidali dom. Ze uro pred slavnostjo je bil koncert godbe iz Zabukovice. Pred njim se je zbralo več sto Polzele, ter gostje, med njimi predsednik skupščine Zalec Vlado Gričar, predsednik izvršnega odbora Jože Jan, predsednik OKSZDL Zalec Plaskan, sekretar Franc Jelen, predsednik KPO Zalec Janez Meglič, direktorja Ivan Božič, Ernest Ramšak.

...začetku je govoril predstojnik krajevnega skupnosti Vinko Kolenc, ki je redno dejal: »Delovni ljudje delovnih organizacij so najljubši sklepi zagotovili, da za uresničitev načrtov gradnje oziroma adaptacije potrebo po adaptaciji je Zela tudi občinska kul-

Da naložba v dom ni bila nepremišljena, vidimo s posnetka.

...predsednik Prosvetnega društva Svobode Polzele Stanko ... Odslej bomo še več ... večjim veseljem delali.

Območje

Močne spremembe

V Velenju je zasedala v sredo in četrtek stalna konferenca zavodov za proučevanje in napredek vzgoje in izobraževanja v SFRJ. Glavni namen konference je bil razpravljati o resoluciji X. kongresa ZKJ o idejni usmerjenosti in nadaljnjem razvoju vzgoje in izobraževanja. To je prva taka delovna konferenca neke medresniške organizacije po X. kongresu.

Uvodna referata o nadaljnji poti usmerjenega izobraževanja sta podala predsednik konference Boris Lipuš in predstavnik Hrvatske Mate Jergović. Oba sta v svojih referatih poudarila potrebo po takojšnjem spreminjanju srednjega in visokega šolstva, potrebo po temeljnih osnovah vseh srednjih šol in potrebo po povezavi šolstva z gospodarstvom na vseh ravneh usmerjenega izobraževanja. Konferenci je mnogo prispevala svojo diskusijo tudi Marko Bulc, ki je prvi dan budno spremljal njeno delo. Med ostalimi je poudaril, da bo morala enotna zveza komunistov skupno z ostalimi najnaprednejšimi silami družbe, še posebej pa komunisti v vzgoji in izobraževanju, storiti vse, da bi se čim hitreje premagali vsi odpori proti stališčem resolucije. Največ sil bo moralo biti usmerjenih v boj za odpravo strokne srednje šole, ki sedaj del učencev (v poklicnih šolah) izobražuje le za delo in jim zapira pot na visoke šole, drugi del učencev pa izobražuje le za nadaljevanje študija in jih ne usposablja za delo že po končani srednji šoli.

Prvi večer je priredil za vse udeležence posvetovanja predstojnik občinske skupščine Nestl Zgank, ki je poudaril zahtevo gospodarstva, naj da šolstvo čim več in čim bolj kadrov in naj se zaradi tega reformira takoj prične. Drugi dan posveta pa so si udeleženci ogledali delovanje rudarskega šolskega centra, ki ima okrog 1500 učencev, v 17 različnih šolah, in delovanje učencev v praksi, predvsem v Gorenju.

JOŽE LIPNIK

turna skupnost in naše prizadevanje finančno podprla ...

Potem je gov. Vinko Kolenc izročil ključ novega doma predsedniku prosvetnega društva Stanku Novaku. Moški pevski zbor pa se je pred-

stavil z lepim koncertom.

Dvorana, ki sprejme lahko okrog 350 gledalcev, je lepo in moderno opremljena. Poleg tega pa imajo v domu več stranskih prostorov, ki jih bodo uporabili za glasbeni pouk in vaje posameznih

sekcij prosvetnega društva. V zgornjem delu je manjša dvorana, ki je namenjena za razne seje in zbornice občanov.

Dela so stala okrog 2,6 milijona dinarjev, od tega pa je občinska kulturna skupnost prispevala 300.000 dinarjev.

„Miklova Zala“ v Taboru

Potem pa umreti

Ko so lani igrali »Desetega brata« v Taboru, je stari oče z bližnjega hribovskega zaselka dejal, da bi po »Desetem bratu« rad videl samo še »Miklovo Zalo«, potem pa bi lahko umrl. Morda je bila tudi ta želja eden od vzrokov za letošnjo postavitev »Miklove Zale«, ki jo bodo zaigrali to soboto v Taboru

člani prosvetnega društva »Ivan Cankar« v režiji Sinja Jezernika.

Avtor se je lotil izrazito pustvarjalne režije in to celo do take mere, da ni niti z besedico spreminjal prvotnega besedila. Tako bo predstava trajala več kot tri ure. Ko sem ga v razgovoru po baral, kako, da je bil zvest tekstu in zakaj se ni odločil vsaj za žižkovo priredbo, je dejal, da pač ni upal posegati s svojimi odločitvami v tekst, da ne bi naredil literarni predlogi kakšne škode. Ob tem sem se nehoti zamilil nad položajem amaterskega gledališča, posebno še na vasi. Ali ne vpije ta primer po dramaturški pomoči?

In takšnih primerov bi lahko našli po naših vaseh, trgih in tudi mestih veliko. Sinjo Jezernika, mlad in sposoben kulturni delavec, sicer pa poslovođa Tehno-mercatorjeve prodajalne Tehnika v Celju, je lani režiral »Desetega brata«. Imeli so samo dve predstavi in to z odličnim obiskom. Letos bo brez dvoma tako. Plakatov v domačem taboru domala ne rabijo. Ustno izročilo je že opravilo svoje. Ni je hiše, ki ne bi vedela, kaj vadijo mladi večer za večerom pred šolo ob gozdu, kjer je idealen prostor za letno gledališče.

Torej, predstava nastaja za hvaležno občinstvo. To je tudi pravzaprav kapital, s katerim ne more vsakdo razpolagati. To je eno tistih bogastev, ki se ga da poplačati samo z delom in veliko hvaležnostjo do kulturnega poslanstva.

Režiser je uspel zbrati okrog sebe vrsto mladih, ki so morda drugič, največ pa je takih, ki so prvič dobili v roke napisano vlogo in ki jo zdaj večer za večerom oblikujejo v zaključeno celoto. In radi so se odzvali in še

enkrat potrdili tisto ugotovitev, ki govori o tem, da ni vseeno kako bo izpopolnjen prosti čas mladega človeka.

Napak bi bilo, če ne bi omenili tudi težave pri njihovem delu. Kdo jih nima, Tisti, ki mnogo dela, jih ima mnogo. »Miklova Zala« zahteva veliko dela. Ne samo ljudje na odru, ne samo igralskega ognja (znanja), ampak tudi vrsto domislic in tehničnih rešitev. In izveneti mora po naše, ker je naša in ker s svojo vsebino izpoveduje tiste resnice, ki bodo med nami večno žive. Amaterska gledališka skupina to lahko naredi zelo neposredno in v tistem značilnem, enkratnem ljubiteljskem, amaterskem duhu: S prenekanterimi neokretnimi kretnjami, nedodelano dikcijo, z narejeno igro. Toda na vseh se vidi trud, predvsem pa velika želja: biti dober, narediti vlogo, narediti predstavo. »Miklova Zala« nastavlja v vsem tem zelo veliko možnosti, pa tudi čeri. Se bi lahko našli nekaj podobnih dramskih tekstov. Torej, gradiva ne bo zmanjkalo. Ob tem pa se postavlja nov vidik. Postavlja se pred celotno družbeno skupnost in zahteva, da omogoči vsem mladim, ki so zavestno stopili na pota kulturnega delovanja v našem primeru režiranja in igranja, da se čim bolj izpopolnijo, da prinesejo v svoje vrste čimveč novosti in strokovnega znanja, da bi lahko s svojim delom oplemenitili miselnost slehernega med nami. Le tako bo smiselna tudi skupna kulturna akcija. Njeno seme ne bo obrodilo, če ne bo padlo na plodna tla. Takšne predstave pa so odlična priprava, odlično vodilo k sprejemanju in razumevanju ter čutenju potrebe po kulturni akciji oziroma po njenih posledicah.

DRAGO MEDVED

Bogata koncertna sezona

Številnim glasbenim prireditvam v maju se je pridružil v juniju še nekaj koncertov izven abonmaja.

5. junija je gostoval v strojni dvorani Pokrajinskega muzeja komorni duo Pavla Uršič — harfa in Tinka Muradori — flauta. Vzdušje v ambientu, ki idealno ustreza komornemu muziciranju, je bilo temu primerno intimno. Obe umetnici sta vsaka na svojem instrumentu solistično in v duetu dokazali visoko stopnjo tehnične zmogljivosti kot tudi muzikalnega doživljanja. Poslušali smo klasična dela Krumpholza, Telemanna, Rousseauja, pa sodobnike Slavickage, Markoviča, Basacarla in druge.

Za konec sezone je pripravila Koncertna poslovalnica še dva orgelska koncerta. Prvi je bil 21. junija v opatijski cerkvi v Celju. Telo programa je nosil izvrstni orglavec Hubert Bergant. Tri arije s spremljavo orgel je zapel tenorist Ludvik Ličar. Presenetil nas je njegov izvrstni glasovni material. Zal glas se ni dovolj zanesljivo postavil, dobra šola bi mu bila nujno potrebna, da bi bil registri bolj izenačeni, višine zakro-fene. Vsekakor tenor, ki bi ga bili povsod vesel. Tako je bila arija iz Händlovega oratorija »Juda Makabejec« stilno dobro podana, a ne dovolj izdelana, melizmi nejasni. Kar se tiče orgelskega dela, je stari instrument komaj ustre-zal; manjkala je pestrost registrov, zlasti jezdnih piščali, basi so večinoma medli. Zato tudi Bergant ni mogel izvabi-

ti vseh muzikalnih možnosti pri Tokati in fugi Cernohorskega kot tudi v drugih kompozicijah, ki so bile sicer tehnično izbrane.

Drugi orgelski koncert je bil 22. junija v Vojniku, predvsem zato, ker je bil tam na razpolago nov dober instrument. Tu je mogel orglavec Bergant boljše razviti svoje veliko znanje v sodobnih skladbah P. Ebna in J. Langlisa. Sodelovali sta sopranistki Nada Vidmar in mezzosopranistka Bogdana Stritar. Zavrlo redke priložnosti poslušanja orgelske glasbe moramo oceniti ob koncerta kot dobrodošel dogodek v bogati koncertni sezoni.

Mimo oficelnih glasbenih prireditev beležimo še vrsto šolskih koncertov, ki so bili namenjeni predvsem staršim učencev. Tako so se vrstili: Dekliški zbor Pedagoškega šolskega centra z zborovodjem Vidom Marčnom, ki je povabil k sodelovanju dekliski zbor Srednje glasbene šole iz Ljubljane (zborovodja Janez Bole); Osnovna šola 1. celjske črke z dvema zboroma (zborovodja Dragica Zvar) in 1. osnovna šola, ki je predstavila otroški in mladinski zbor (zborovodja Jožica Soko), programsko izvrstno pripravljena z vmesnimi dobrimi solističnimi vložki mladih glasbenikov, učencev glasbene šole.

Vse prireditve so bile zelo dobro obiskane in tako smemo z zadovoljstvom ugotoviti, da je bila letošnja glasbena reprodukcija v vsakem pogledu uspešna.

Egon Kunej

Odkritje na gradu

Ko so letos nadaljevali z urejevalnimi deli na velenjskem gradu so našli delavci na nenavadno odkritje. Pri urejanju novega vhoda v muzejski rudniški jašek na notranjem dvorišču so ob poti odmetavali zemljo in pri tem našli na zidovje stare, verjetno še srednjeveške stavbe, ki je rabila za gospodarske namene. Znano je namreč, da so na starih gradovih radi nameščali pomožne stavbe ob obzidju, saj znotraj grajske stavbe ni bilo nikoli dovolj prostora za množestvilne potrebe grajske gospode.

Stavbo, ki so jo delavci pri kopanju našli, bodo odkopali in jo nameravajo zdaj urediti kot razstveni prostor, kjer bodo namestili stare rudarske vozičke za prevoz.

Uspela folklor v Velenju

Saleška folklorna skupina iz Velenja je pripravila 14. junija 1974 v velenjskem Domu kulture svoj celovečerni nastop.

V dvournem programu so se predstavili z belokranjskimi, štajerskimi, bunjevačkimi, slavonskimi, gorenjskimi pesmi, šopskim orom in starobosanskim kolom iz okolice Glamoča. Več kot 50 plesalcev in glasbenikov je prikazalo rezultate celoletnega dela. Občinstvo je z navdušenjem spremljalo predstavo in z dolgim ploskanjem nagradilo prizadevne mlade folkloriste. Priznanje jim je pomenilo nedvomno tudi to, da sta si njihov nastop ogledala Tončka Marolt in ing. Bruno Ravnikar, strokovnjaka s področja slovenske folklore.

Saleška folklorna skupina je bila ustanovljena pred tremi leti in je doslej imela že več samostojnih nastopov doma in v tujini. Zasluge za uspehe imajo prav vsi člani skupine, prav tako pa tudi njihovi strokovni vodji Neva in Mile Trampuš ter predsednik skupine Janez Krašovec.

Razstava izkopanin v Šentjurju

Pred dnevi so si Šentjurčani imeli priložnost ogledati zanimivo razstavo arheoloških najdb z Rinfnika v dvorani kulturnega doma.

Razstavo je pripravil arheolog Lojze Bolta. Razstavljeni so bili drobni predmeti, ki so jih odkrili na Rinfniku. Sklepajo, da je bila najstarejša naselbina že v mlajši kamni dobi — pred 4000 leti. Tako so odkrili iz dobe od 4. do 1. stoletja pred našim štetjem kose keltske posode, keltske novce, kamenite sekire. Odkrili so tudi številna grobišča (tako so našli v enem izmed grobov posodo iz 8. stoletja pred n. št.) iz ilirskih časov. V II. stoletju našega štetja pa so se na Rinfnik naselili Rimljani. Pred sovražniki so se varovali z obrambnim zidom, ki je še dobro ohranjen. Tudi iz teh časov se je veliko ohranilo; znameniti kip Germanika, novi rimskega cesarja Avrelia, pa Justinijana iz 6. stoletja. Zelo pomembno je, da so odkrili tudi sledove centralne kurjave, starokrščanski baziliki iz 5. in 6. stoletja, ki sta bili prirejani iz antičnega templja posvečenega boginji Aquonii.

Razstava je bila izredno zanimiva in poučna — če bi le imeli Šentjurčani vsaj malo zanimanje za zgodovino naših prednikov — kajti obisk razstave je bil porazen.

LENKA VRABIO

DOGODKI

CELJE: SREBRNO SREČANJE MATURANTOV

Pred dnevi so se ob petindvajsetletnici mature srečali v planinskem domu na Svetini nad Storami maturanti četrte povojne generacije celjske gimnazije. Razen dveh upravičeno odsotnih so se pomembnega jubileja udeležili vsi slavljenici, med njimi tudi nekateri ugledni kulturni in javni delavci, kot npr. glasbenik Mojmir Sepe, kritik Vasa Predan, arhitekt Braco Musić, kirurg dr. Pavle Knez, univerzitetni profesor N. Poberaj idr.

Ob številnih »govorancih«, vedrem razpoloženju in obujanju spominov na lepa in razgibana povojna dijaška leta so se slavljenici razšli in si ob slovesu obljubili, da se čez pet let spet snidejo in prestejejo.

D. P.

ŠMARJE: DELEGATI KS ROGAŠKA SLATINA

V delegaciji krajevne skupnosti Rogaska Slatina je, glede na velikost krajevne skupnosti, kar 26 delegatov. Delegacijo sestavljajo Drago Bernard iz Tržišča, Vlado Bračun iz Rogaske Slatine, Mirko Firer iz Ratanjske vasi, Vlado Hrustić iz Tekačevega, Franc Jankovič iz Rogaske Slatine, Jože Janžek iz Sečovega, Franc Kamenski iz Ceroveca, Anton Kokal iz Tržišča, Jože Kokovnik iz Rogaske Slatine, Jože Kovačič iz Nimna, Milorad Kračun iz Rogaske Slatine, Anton Plemenitaš iz Tržišča, Franc Prah iz Tekačevega, Franc Rak iz Spodnje Nagonja, Ivan Ratkaj iz Ratanjske vasi, Jože Sajko iz Rajnkovec, Marija Škrabl iz Tržišča, Melita Teskera iz Rogaske Slatine, Franc Trbovc iz Rogaske Slatine, Josip Vešligaj iz Rogaske Slatine, Matevž Vrešak iz Plat, Silva Vrhovnik iz Rogaske Slatine, Marjeta Zgajner iz Tržišča in Stanko Zgajner iz Irlj.

—mat—

MOZIRJE: TAKTIČNO ORIENTACIJSKI POHOD

Prejšnji teden je občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin Mozirje organiziral taktično orientacijski pohod rezervnih vojaških starešin.

Pohoda so se udeležile članske ekipe iz 6 krajevnih organizacij, sodelovale pa so tudi ekipe osnovnih šol Ljubno ob Savinji, Luče in Gornji grad ter ekipa občinske taborniške zveze.

Članske ekipe so pred začetkom pohoda reševale naloge idejno-politične in vojaško-strokovne vsebine ter topografije.

Med pohodom (8 km) so rezervni vojaški starešine opravljali taktične in orientacijske naloge ter šolsko streljanje z MK puško.

Po mnenju ocenjevalne komisije je bil pohod uspešen. Tekmovalne ekipe so pokazale solidno znanje in dobro izurjenost pri reševanju postavljenih nalog. Obenem so pridobili nove izkušnje, s katerimi bodo še izpopolnile svojo akcijsko pripravljenost. Tudi mladi taborniki in ekipe osnovnih šol so se izkazale s spretnostjo, iznajdlivostjo in znanjem.

Prav pogleditev slikov z mladino je bil eden od ciljev pohoda. Učenci naj bi v praksi spoznali delo in naloge organizacije, kar bi nedvomno ugodno vplivalo na vključevanje mladine v vojaške šole in na kadrovanje v šole za rezervne vojaške starešine.

Pogrešali smo le udeležbo osnovne šole Mozirje. V prihodnje bomo skušali še poglobiti sodelovanje z mladimi ter jih tudi aktivno vključevati v naše akcije.

P. S.

CELJE: ZVIŠANE POGREBNINE

Skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja je na svoji zadnji seji sprejela odlok o povečanju pogrebnin, ki bodo od slej naprej znašale 150.000 starih dinarjev ter se tako izenačile z višino pogrebnin v ljubljanski različni skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja.

Z. S.

POLZELA: PISAN PROGRAM

V okviru praznovanja kulturnega tedna na Polzeli, ki se je pričelo z otvoritvijo Doma svobode, je bilo v preteklih dneh še več prireditev. V ponedeljek so odprli novo knjižnico, obenem je bila razstava knjig, zvečer pa je bil literarni večer slovenskih pesnikov in pisateljev. Naslednji dan je bil šahovski turnir. Zavrteli so tudi film Cvetje v jeseni. Danes bodo odkrili spominsko ploščo prvaku slovenskih pesnikov dr. Francetu Prešernu, zvečer pa bo dramska sekcija uprizorila odločnico iz raznih iger pod naslovom »Ljubzen iz naših uprizoritev«. Jutri bo športno tekmovalstvo, v soboto pa otvoritev razstave cvetja in ročnih del. Popoldne bodo izročili name-nu trim stezo v Seneku na Polzeli. V nedeljo bo zaključek razstave horikulturalnega društva ter podelitev nagrad in priznanj.

Na Polzeli so torej za svoj kulturni teden pripravili zelo pester in vsestranski program, ki bo vsakemu nudil kaj zanimivega.

SPREJEM V ZK

SPREJEM V ZK — V soboto popoldne je bila v Tovarni nogavic na Polzeli slavnostna seja osnovne organizacije ZK. V članstvo ZK so sprejeli šest novih članov. Na sliki: sekretar osnovne organizacije ZK Ivan Miklavc čestita sprejetemu članu Ivanu Strnadu in mu izroča darilo.

T. Tavčar

ljubljska banka PODRUŽNICA CELJE

obvešča cenjene poslovne prijatelje, da agencija Polzela posluje od 24. junija letos dalje v novih prostorih kulturnega doma po naslednjem delovnem času:

— ponedeljek od 8. do 16. ure
— sredo od 8. do 12. ure
— petek od 8. do 16. ure

Prosimo za razumevanje in se priporočamo!

KONJICE

PA SE SLIŠ'

Deževalo je, ko sem v Konjicah prosila nekaj občanov za kratke izjave. In ker je pač deževalo in je bilo vreme kot nalašč za kramljanje, sem naletela na njihovo razumevanje in — tu so dialogi.

INogomet: ZMANJKALO TELEVIZORJEV

»Kako je s prodajo televizorjev sedaj, ko smo v času svetovnega nogometnega prvenstva?«

»A, to se močno pozna pri prodaji televizorjev. Poglejte, lani smo v celem letu prodali 5 do 6 barvnih televizorjev, letos pa smo jih samo v zadnjih štirinajstih dneh prodali okrog 20. In sedaj so pošle vse zaloge barvnih televizorjev Gorenje. Govorijo, da jih bodo podražili.«

Franc Potočnik

»Pa imate veliko gledalcev kar tu, v trgovini?«

»O, ko je bila tekma Brazilija—Jugoslavija, je bila naša trgovina nabito polna. In vsi smo močno navijali za naše.«

Zinka Okovič

»Kdo pa bo, po vašem, igral v finalu?«

»Mislim, da Brazilija in Jugoslavija.«

Se to naj povem, da je Franc Janžič zaposlen kot prodajalec v Elektro opremi v Slovenskih Konjicah.

PROBLEM: STANOVANJA NIMAM

Zinka Okovič je ekonomski tehnik in če boste taval po občinski hiši v Konjicah, boste prav gotovo prišli po pomoč k njej, v sprejemno pisarno.

»Imate moža in petletnega sinčka, stanujete v Zrečah. Kdo skrbi za otroka takrat, ko ste v službi?«

»Z možem in malim Dejanom stanujem pri starših v

Zrečah. Ko sem v službi, mi otroka seveda pazi mama, vendar me Dejan zelo pogreša. Vedno me sprašuje, kdaj bo prišla sobota, da ne bo treba v službo.«

»Pa boste ostali kar v Zrečah?«

»Veste, že dve leti čakam na stanovanje, vendar ga še nisem dobila. Sedaj živimo v zelo majhnih in tesnih prostorih, zato si zares želim, da bi čimprej dobila svoje stanovanje tu v Konjicah.«

DOPUST: NISEM SE SE ODLOČIL

Franc Potočnik je doma iz Konjic, zaposlen v Konusu, po poklicu je delavec.

»Kako in kje boste preživeli letošnji dopust?«

Romana Stojšek

Franc Janžič

»Ah, letos sem že izkoristil večji del dopusta zaradi ti mojega dekleta. Ostalo je le še nekaj dni in sicer vem, kako jih bom izkoristil?«

»Vas morje nič ne mika?«

»O, mika me že! Vendar sem šel raje na Roglo ali mariborsko Pohorje, kjer bi malo narišal v hribih. Sicer pa sem se še odločil.«

PROSTI ČAS: UREJAM STANOVANJE

Romana Stojšek je bankovna skupščina občinskega sveta v Slovenskih Konjicah, je mlada ročenska.

»Kako preživljate svoj prosti čas?«

»Dokler še nisem bila ročena, sem preživljala prosti čas večinoma po stankih, saj sem bila v družbeno-politično anagnon. No, sedaj sem na funkciji predala drugim, da mi ostane več časa, kar mi je potrebno za vse, kar me zanima. Najino stanovanje.«

»Imate avto?«

»Da, tudi avto imava.«

»Kje pa preživljata tedna?«

»Največkrat se odpeljem dom v Slovenijo, strico, včasih pa greva na krajše izlete.«

»In dopust?«

»Preživela ga bova na lošinju, kjer bova z žiljo dopust s poročnim vanjem.«

DAMJANA STAMEN

ODMEVI

GOSPA ALI TOVARIŠCA

V prejšnji številki našega tednika smo bralcem obljubili, da bomo povprašali naše občanke, kaj menijo o imenovanju gospod in gospa ali tovariš in tovarišica. Gre za to, da gospod in gospa v naši samoupravni socialistični družbi nimata kaj iskati. Tri tovarišice so o tem spregovorile takole:

NADA AGREŽ, uslužbenka iz Celja: »Meni osebno imenovanje gospod in gospa ni všeč. Če mi kdo reče gospa, ne slišim rada, vendar pa so govornike zaradi tega ne opominjam in ne delam sitnosti. Je pa res, da smo na primer v trgovinah vse poročene ženske imenovane za gospe. »Gospa, želite to, gospa, želite ono?« Malo drugače je po uradih, kjer smo skoraj vedno tovarišice in tovariši. Vsaj jaz v kakšnem uradu še nisem slišala ali pa morda zelo redko, da so uslužbenki stranke nazivali z gospod in gospa. Tiste tovarišice, ki hodijo na trg z belimi rokavicami in ki so doma, rade slišijo, če jim rečeš gospa, delavke pa ne. Vendar pa je danes »gospa« z belimi rokavicami veliko manj, kot jih je bilo včasih. Vendar tole je res. Mnogim starejšim osebam mi mlajši težko rečemo tovariš ali tovarišica. Jaz obvezno nazivam stare ljudi z

gospod in gospa, ker se mi to zdi bolj spoštljivo in tudi oni so tega bolj vajeni še iz starih časov. Sovrstnikom pa rečem vedno tovariš in tovarišica.«

SLAVA GODLER, upoko-jenka iz Celja: »Veste kaj, po vojni smo bili vsi tovariši in tovarišice, tudi v pravem pomenu besede. Danes pa je že malo drugače. Danes marsikdo rad sliši, da je gospod, tudi tisti, ki ne bi smel. Tudi po trgovinah naš prodajalke nazivajo z gospa in gospod pa še po uradih to večkrat slišimo. Če pomislimo na pomen besede tovariš, takrat res ne moremo vsakega

tako poimenovati, ker ne vemo, kako bo reagiral. Nekateri pač ne slišijo radi, če jim rečeš tovariš ali tovarišica. Toda kljub temu mislim, da bi bilo lepo, če bi le vsi bili tovariši in tovarišice.«

MARIJA KNEZ, trgovka iz Celja: »Če pride v trgovino stranka, ji kar nekako iz navade rečem gospa ali gospod in sploh ne pomislim na razliko oziroma na pomen besede gospa ali tovarišica in gospod ali tovariš. Tako sem se naučila že takrat, ko sem bila vajenka. Mislim, da sta gospod in gospa v ljudeh bolj zakoreninjena. Zdi se nam, da je to recimo bolj

spoštljivo, čeprav po moji misli. Tudi tovariš in tovarišica sta spoštljivi besedi, pa bi se pri nas morali uporabljati. Vendar to je le moje mnenje. Včasih res slišajo, kaj bi komu rekli, ne veš, kako bo pogledal, mu rečeš eno ali drugo, prodajalke v glavnem rečejo kupcem gospod in gospa, sli starejšim.«

Torej, takšni so odnosi tovarišev in tovarišic, ki jim postavili to zanimivo vprašanje. In kaj bi rekli zaključek? Bi morda spregovorili o nedoslednosti »dvojni moralia?« Presam, dragi bralci!

Nada Agrež

Slava Godler

Marija Knez

POKLICNO USMERJANJE

NISO ME SPREJELI

Z vpisovanjem v poklicne in srednje šole smo skoraj zaključili. Večina od vas je napravila svoj prvi korak na poti k uresničitvi svojih poklicnih želja. Pravim, večina — toda še vedno velika manjšina pa je tistih, ki se niso mogli vpisati v šolo, ki so si jo izbrali. Za te danes nekaj besed. Celje premore nekaj srednjih in poklicnih šol — vse so premajhne in prenapolnjene. Dolgo že govorimo o rešitvi tega problema, vendar do danes še ni bilo napravljenega veliko — čeprav se vsako leto ob tem času sprašujemo, kam z vsemi tistimi, ki jih ne moremo spraviti pod streho, imajo pa veselje in sposobnosti, da bi izbrali šolo tudi uspešno zaključili. In še več, tudi naša družba jih potrebuje kot strokovnjake.

Res je, da se vas veliko odloča za nekatere po-

klise, ki so trenutno zelo zanimivi in privlačni, niste se pa dovolj razgledali še po celi množici drugih poklicev, ki bi vas morda prav tako navdušili. Res je, da mnogi ne gredo v šole, ki so izven našega področja, zaradi velikih stroškov, ki so s tem povezani — družinski proračun pa ne prene. Res je, da je marsikateri slabo odmeril svoje sile in se vpisal tja, kjer bo imel kup težav, s tem pa odvzel prostor tistemu, ki bi tam bil zelo uspešen. Res je, da marsikdo zaradi razmer, v katerih je živel ni dosegel dobrega rezultata v osnovni šoli in mu sedaj komaj dober uspeh v njegovem spričevalu zapira vrata v srednjo šolo. Veliko je teh resnic — resnica pa je tudi, da tega problema ne bi smelo biti in da se mora čimprej rešiti. In vsi smo prepričani, da ga

naša družba tudi bo.

Danes pa se poskusimo spoprijeti z vašim problemom. Kam? Prva pot naj vam bo v šolo, ki ste jo ravnokar zapustili. Oglasite se pri vašem poveljeniku za poklicno usmerjanje — on vam bo povedal kaj vam je storiti. Lahko se oglašate tudi v poklicni svetovalnici v Celju, (Slandrov trg 7).

Pogovorili se bomo in videli kako lahko rešimo na najboljši način vaš problem. Za veliko prostih mest vam bomo lahko povedali v gostinski stroki, z vseh kovinskih poklicnih, v konfekcionarski industriji in še za nekatere druge manj pogoste poklice. Vendar, tudi tokrat vas opozarjam, da se ne odločate brez pomisleka in predno se niste dobro informirali o poklicu, ki ga izbirate. Če pa kdo vztraja pri

PIŠE 18
ROMAN BOBEN

prvotnem izboru bomo poskusili najti prostor v kakšni od šol, ki so izven našega področja, nimajo pa še zasedenih mest. To je seveda povezano z večjimi stroški, ki pa jih lahko rešimo tudi s tem, da bomo našli študentorja, ki vam bo pomagal preko te zadrege. Mislim, da ni primerno, če boste obupovali. Le ukrepati morate hitro in pravilno. Vem, da bo med vami največ tistih, ki ste hoteli postati prodajalci, avtomehaniki, zlatarji, ekonomski tehniki, administratorke in še nekatere. Marsikaj bomo lahko rešili tako, da bomo zamenjali izbrani poklic s podobnim ali pa celo našli boljše. Seveda pod pogojem, da ni kakšnih posebnih zaprek (zdravje, premalo znanja itd.) o katerih smo že veliko govorili in če se spominjate, pri vsakem poklicu, o katerem sem pisal, nisem pozabil povedati kakšne zahteve ima — tako glede zdravja kot umskih sposobnosti. Dobro, vem, da ste me razumeli. Sedaj pa, oglašite se.

ZGODBA ZA VAS

Čakalnice so vse zoprne. Tudi ambulantne. Čakaš in čakaš, ljudje jamrajo, tožijo, nekateri protestirajo, ko nekateri brezobzirno silijo naprej; tudi peze so prisotne. Midva z drobno Ančko sva potrpežljiva. Čakava in čakava, dolgočas preganjava s kramljanjem. Ančka jih ima kakih dvanajst, več ne. In krepka punca! Počemu sil' k zdravniku?

— Veste, za očeta sem prišla. Po recept za tablete. Za pomirjenje. Včasih je hudo pil, zdaj pa niti kaplje. Včasih je bilo pri nas hudo.

Drobne solze zadržujejo po rdečih licih.

— Kje pa je mati?

— V službi. Pa očka tudi. Mama pravi, da zaradi očetove pijančije ne bo hodila k zdravniku. Pa je ona kriva.

— Česa?

— Da je očka pil in razsajal. Včasih jo je tudi pretepel. Mene ni. Pa ko je šla mama v službo in se je oči v postelji boril z »mačkoma« sem ga tolikokrat prosila: Oči, ne pij! In vedno mi je obljubil: Ne bom, Ančka, še zaradi tebe ne bom.

Povsod je zapisano, da starši skrbijo za otroke, iz najinega pogovora pa sem izluščila, da je pri Ančki ravno obratno: hči skrbi za očeta.

— Ne morem povedati, kako je zdaj lepo. Pa ta naša mama. Zdaj, ko sta še dve leti mimo, še kar naprej govi: »Ja, to je bilo takrat, ko si tako žrl!« Vidim, kako mu je hudo. Takrat me povabi na sprehod. Hodiva po pešpoteh, med travčki in njivami in pripoveduje mi o svoji mladosti. Nezakonski je bil in nihče ga ni imel rad. Tako zgodaj je moral s trebihom za kruhom. Ko se je poročil, sta se nekaj let nadvse ljubila; potem pa je mama »skočila« čez plot in oče je začel piti. Kolika modrost v tem drobnem dekletu!

— Imaš brate, sestre?

OČKA, NE PIJ!

— Ne. Edinka sem. Pa bi rada bratca. Zelo si ga želim. Pa se naša dva ne štimata. Oče štirideset, mama petintrideset. Pa ne gresta nikoli skupaj. Oče vabi, mati odklanja. Zdi se mi, čutim, da me ima vedno bolj rad. In jaz njega. Ko pa mi vse tako lepo razložijo.

— Čuj, zdaj mi pa povej, kako se je oče odrekel pijski?

— Kako? Takrat sem bila stara deset let. Kadarkoli sem stopila v kak lokal, šla sem po pijsko za očeta, me je kdo pogladil po laseh in dejal: Ti si Ančka, ne? Od Francelja, ki tako pije, ne? — Bile so to strašne besede. Klicale so čez dan, v šoli, doma, ponoči v postelji. In nato še v šoli. Najprej učenci: Ti, tvoj tatar je bil sinoči tako nažeran, da je šel scat naravnost v kcepelo — ha, ha, ha! Tudi tovaršica v šoli me je večkrat vprašala: Se oče vedno tako pije? In kar na prej mi je bobnelo po ušesih: Oče pije, oče pijanec, oče pretepa mater... Kaj ste že hoteli vedeti? me pogleda s sinjimi očmi, v njih ni bilo niti kančka laži.

— To, kako se je očka odvadil.

— Aha. Veste, kaj sem naredila? Šla sem v vsako oštarijo, v vsak bife, v trgovino, kamor je oče zahajal po pijsko. V gorečo prošnjo sem dvignila roke in prosila: Prosim, ne dajte mojemu očku pijske! Seveda so se mi smejali. Saj veste, kaj so oštirji. Samo da prodajo. Najljubši se ga, potem pa — bum! — čez prag. In še obirajo te. Ne vem, kaj so videli v mojih očeh. Bil je moj brezupen klic: na pomoč! In pomagali so mi. Kamorkoli je prišel, trezen ali pijan, pijske zanj ni bilo. In je sakramentalni, grozil, spraševal: »Kdo je prepovedal?«

— Tvoja hči, tvoja Ančka!

— Ančka? je rekel v nekem bifeju ves zaskrbljen, pograbil prazen kozarec in ga tresel ob tla.

— Tako, to je moja zadnja kaplja. Adijo oštarijo in vsi sleparji!

— Pa ti je kdaj očital? sem bil radoveden, ko sem videl njena goreče oči, njeno zmagovalstvo v njih: pri sebi sem rekel: deklič, ti si heroj.

— Nikoli. Naenkrat sem začutila, da očka ne pije. Bil pa je vsak dan bolj jezav, popadljiv. Mama mu ni prizanašala. Karkoli je rekel, ga je zavrnila: »Seveda, ko si pa tako žrl!« Enkrat sem skočila vanjo in jo zgrabila z vso močjo: »Mama, pusti očka na miru!« Huda bi mi bila predla, da ni bilo očeta, ki je stopil prednjo in dejal: »Zaradi nje sem se odpovedal pijski, še bom človek v pravem pomenu besede...« Slučajno sem srečala zdravnika in mu povedala to našo zgodbo. Pa mi je rekel: »Ti pridi, prinesi očetovo zdravstveno knjižico in bova že uredila...« Tako, zdaj jemlje tablete in je miren, zgovoren, priazen. Sta kot dva resnična prijatelja. Ne verjameste?

— Verjamem. Kako pa z materjo?

— Se vedno sta na bojni nogi. Nikoli ga ne bo razumela. Pravi, da je premulast, da ni za nobeno rabo, da ni za med ljudi. Očka pa se smeje, privije me k sebi, poboža po laseh in sprašuje: »Res, Ančka?«

— Ančka! zakliče sestra in deklica odhiti po pomirjevalne tablete za očka, mene pa pusti v razmišljanju in ob njem si zastavi vprašanje: Bi stopil na pot Ančkinega očeta? Moral bom, plač zvona je že zdavnaj odbil! je končal zgodbo pacient, ki je predsedel v čakalnici polne tri ure za enominutni pregled.

Kaj hočemo: potrpljenje je božja mast, revež pa je tisti, ki se z njo maže.

CELJE: PRIZNANJA SAMOUPRAVLJALCU

Na sejah vseh treh zborov skupščine občine Celje so razpravljali o družbenem dogovarjanju in sporazumevanju. Sprejeli so stališče, da se IS odločno zameje, da podpišejo sporazum tudi tiste delovne organizacije, ki tega še niso naredile. To so predvsem nekateri dislocirani obrati. Hkrati so delegati pripomeli družbenopolitičnim organizacijam, da podprejo vršni svet pri teh prizadevanjih. Zadolžili so samoupravne interesne skupnosti, da takoj pristopijo k analizi samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja ter pravočasno prično z oblikovanjem shodišč za planiranje skupne in splošne porabe v letu 1975.

Delegati so osvojili predlog komisije in letošnje nagrade Slávka Slandra — Muzeju revolucije, Novemu tedniku — Radiu Celje, Leonu Berliču, sodniku strožnega sodišča Celje, Albinu Lesjaku iz Ema in Antonu Askercu, upokojenemu ravnatelju celjske knjižnice.

Letos so bila prvič podeljena tudi priznanja samoupravljalcem. Ta so prejeli: Stane Bergiez — Kovinovna, Mirko Doberšek — Ema TOZD Orodjarna, Stane Keblič — Bolnica, Rozika Kranjc — Toper, Franc Lotrič — Zlatarna, Rudi Peperko — predsednik komisije za pregled splošnih aktov, Veljko Repič — Metka, Franc Vrtnjak — Ingrad in Friderik Zaberl — postaja Milice.

ŽALEC: TUDI PRIZNANJA

Tudi v Zalcu bodo danes proslavili dan samoupravljalca. Ob 16. uri bo v dvorani kombinata Hmezd proslava, na kateri bodo 10 prizadevnih samoupravljalcev podelili priznanja za aktivno delo pri razvijanju samoupravljanja. Priznanja bodo dobili:

Stane Satler iz Aero Sempeter, Franc Oglajner iz Ferraluta, Metoda Uranjek iz osnovne šole Zalec, Vasilje Kranjc iz Juteksa, Alojz Planinšek iz Montane, Ivo Kotnik iz Tekstilne tovarne Prebold, Vili Korent iz Savinjskega magazina, Dragoje Hrvatič iz CPC TOZD Asfalt-Kamnoolom Velika Pirešica, Milan Košešina iz Gradnje in Franc Povše iz Garanta.

Podelitvi priznanj bo sledil kulturni program.

B. S.

ŠEMPETER: ODKRILI PLOŠČO

Pretekli teden so v Antičnem parku v Šempetru odkrili spominsko ploščo univerzitetnemu profesorju Josipu Klemenču. Ob otvoritvi se je zbralo mnogo njegovih slušateljev ter občanov iz Šempetra. Slavnostni govor je imel dr. prof. Peter Petru, ki je med drugim povedal: »Današnja svečanost predstavlja odložitve tukajšnjih samoupravnih skupnosti, ki se jim pridružuje Slovensko arheološko društvo in Muzejska skupnost Slovenije v plemeniti želji počastiti predano delo človeka, ki nam je odgrnil skrivnost teh za našo in svetovno zgodovino tako pomembnih spomenikov...« Ob koncu slovesnosti se je zahvalil predsednik Turističnega društva Ivan Kuhar vsem, ki so kakorkoli prispevali k svečanosti.

T. TAVCAR

KONJICE: KULTURA V SMETNJAKIH

Stanovanjsko komunalno podjetje Slovenske Konjice opravlja poleg drugih dejavnosti tudi odvoz smeti. Do meseca septembra lanskega leta je bil urejen odvoz smeti in plačevanje uslug, tako da so delavci Stanovanjsko komunalnega podjetja odvažali smeti samo tistim, ki jim je podjetje samo kupilo smetnjake, ostali pa so smeti odvažali sami. Velika večina Konjčanov je tako »krasilas« Dravinjo, park ter nekatere druge mestne koticke z različnimi odpadki. Sveč za urbanizem in komunalne zadeve pri Skupščini občine Slovenske Konjice je 10. septembra 1973 sprejel sklep o urejenem odvozu smeti, ki ga bo opravljalo Stanovanjsko komunalno podjetje in potrdil način plačevanja za opravljenost uslug. Stanovanjsko komunalno podjetje je takoj opozorilo občane, ki imajo privatne hiše (ostalim je podjetje samo kupilo smetnjake), naj si nemudoma prekrbijo lastne posode za smeti, ki jih bo nov kamion za odvažanje smeti odlagal na za to določeno mesto. Čeprav je od tedaj, ko so dobili lastniški privatnih hiš sklep Sveta za urbanizem in komunalne zadeve, preteklo leto dni se le-ti še sedaj ne zmenijo za predpise. Vsaj nekateri ne! Tako so poslali prebivalci

Prevrata (kolektivno) Stanovanjskemu komunalnemu podjetju pismo, v katerem so ogorčeno zapisali:

»Smatramo, da je to krivično in nabava smetnjakov nepotrebna.«

Občan iz Slovenskih Konjic:

»Bavim se z zemljo. Gnojila še kupujem, da zemljo obdelujem. Zato nimam smeti za odvažati.«

Tako pa menijo občani Delavske ulice:

»Smeti si sami odvažamo na ustrezno mesto.«

To so le trije odlomki iz pisma, ki jih pošiljajo ogorčeni občani Stanovanjsko komunalnemu podjetju. In sedaj se lahko vprašamo: Smo ljudje res tako nemarni in nekulturni, da nam je vseeno, kje ležijo naši odpadki? Ali ne kažejo pisma na tako kulturo ljudi, ki bi jo lahko kot odpadke odvrgli v smetnjak in jo nekje na smetišču zažgali? In potem še govori, da smo civilizirani! Toda ne pozabimo, ljudje: Naša kultura in civilizacija se kaže najprej v tem, kam bomo odvrgli vrečko, v katero smo shranili malico! Lahko jo vidimo že v tem, kam kdo odvrže cigaretni ogorek! In sedaj razmislimo? Koliko smo civilizirani?

DAMJANA STAMEJCIC

Industrija volnenih izdelkov

VOLNA Laško

sprejme na delovno mesto:

POMOŽNEGA DELAVCA
v apreturi
DVA NEKVALIFICIRANA
DELAVCA

Poskusno delo 3 mesece.

Pogoji: končana osemletka in odslužen vojaški rok.

Kandidati naj vložijo prošnjo v kadrovske splošni sektor podjetja, do 8. 7. 1974.

ŽALSKI IZVRŠNI SVET

PALETA NALOG

Izvršni sveti so, čeprav nove institucije v občinskih skupščinah, že povsod krepko poprijeli za svoje delo. O nekaterih nalogah in pomembnejših vidikih dela žalskega izvršnega sveta smo govorili z njegovim predsednikom Jožetom Janom.

NT: Kakšno je mesto in vloga izvršnega sveta v občini in kakšne so naloge predsedstva občinske skupščine?

J. Jan: Vloga izvršnega sveta je izredno pomembna. Izvršni svet je politično, in upravno izvršilni organ občinske skupščine, izvršilno telo socialistične samouprave demokracije, ki je za svoje delo odgovorno občinski skupščini za stanje na vseh področjih družbenega življenja. Za uresničevanje politike, predpisov in splošnih aktov, ter usmerjanje in usklajevanje dela občinskih upravnih organov. Gre torej za izredno pomemben organ, katerega glavna naloga je uresničevanje sklepov, ki jih sprejmejo naše delegacije. Izvršni svet bo moral tesno sodelovati s predsedstvom občinske skupščine, predvsem zaradi usklajevanja dela, kvalitetnih priprav materialov za seje zborov skupščine in čim boljše delovanje delegatskega sistema, kakor tudi za čim doslednejše izpolnjevanje skupščinskih sklepov.

NT: Verjetno ste že opredelili glavna področja delovanja izvršnega sveta in prihodnjem obdobju. Ali nam jih lahko zaupate?

J. Jan: Dobršen del aktivnosti bo posvečen gospodarstvu občine. Delo je v pretežni meri že začrtano na osnovi sprejetih dokumentov od akcijskega programa občine, preko sklepov in stališč s področja gospodarstva do osnovnega dokumenta — programa dolgoročnega razvoja občine Žalec. Zahtevne naloge nas čakajo na področju gradbeništva, saj ne gre le za gospodarsko ampak tudi za socialno dejavnost. Urediti bo treba urbanistično dokumentacijo, pospešeno graditi delavska stanovanja in poskrbeti, da čimprej v celoti zaživi delovanje samoupravne stanovanjske skupnosti. Izredno obsežno področje našega delovanja bo v družbenih de-

javnostih, ki so v glavnem že organizirane v samoupravne interesne skupnosti, razen socialnega skrbstva, požarne varnosti in komunalne izgradnje. Tu bo treba pohiteti. Ena osnovnih nalog bo brez dvoma skrb za dosledno uresničevanje družbenega dogovora o skupni in splošni porabi. Pozabiti ne bomo smeli na organizacijsko in kadrovske krepitve interesnih skupnosti itd.

NT: Kaj pa na posameznih področjih?

J. Jan: Na posameznih področjih pa naj omenim te naloge: v vzgoji in izobraževanju moramo nameniti večjo skrb vsem stopnjam izobraževanja. Gre za izboljšanje materialnih in kadrovskih pogojev, ki morajo prinesiti ustrezen dvig učnih in vzgojnih uspehov. Otroško varstvo moramo razvijati bolje, predvsem z izgradnjo novih zgradil, in razmišljati tudi o podaljšanem bivanju v šoli itd. Zdravstvo je v zadnjem obdobju nekoliko stagniralo, zato je nalog veliko. Treba bo izpopolniti kadrovskega sedbo zdravnikov splošne prakse, odpirati specializirane ambulante, odpraviti pa tudi druge znane slabosti.

Socialno skrbstvo terja posebno družbeno skrb, saj je zaradi materialnih pogojev čisto zapostavljeno. Telesna kultura in kultura imata v novih pogojih odlične možnosti za boljše delo, v skladu s programi in s poudarkom na množičnosti in obnavljanju

ter gradnji objektov. Velik poudarek bomo dali tudi razvoju krajevne samouprave.

NT: Kako ocenjujete letošnje gospodarske dosežke, kje so uspehi in kje pomanjkljivosti?

J. Jan: Čeprav je obdobje treh mesecev kratko in je dosežke težko oceniti, rezultati vseeno kažejo, da so gospodarska gibanja ugodna, celo ugodnejša od predvidenih. Ti rezultati nas opozarjajo, da moramo čim bolj dosledno in aktivno delovati v TOZD, občini in drugih organizacijah, da bi dosegli maksimalne rezultate bodočega razvoja na gospodarskem področju. Na prvem mestu je skrb, da tudi letos dvignemo realno rast družbenega proizvoda za 10 odstotkov. Planirano proizvodnjo v vseh delovnih organizacijah moramo ne le doseči, ampak tudi preseči. Prizadevali si bomo za dvig produktivnosti dela, a ne le pri organizacijah, ki so v splošnem delu našega gospodarstva, ampak tudi pri nosilcih. Naslednja naloga je izdelava srednjeročnega programa družbenega razvoja do leta 1990, v katerem bomo točno opredelili osnovne naloge. Slednja delovna organizacija se mora ob razmišljanju o svojem srednjeročnem razvojnem programu opredeliti do procesa integracije, kjer smo vsaj doslej dosegli preskromne premike. Stalna naloga pa bo seveda razvijanje samoupravnih socialističnih odnosov v OZD. Ena primarnih nalog letos bo proučitev in ukrepi na področju trgovine, gostinstva in turizma. Tu zaostajamo in to moramo popraviti.

B. STAMEJCIC

VELENJE

VELENJE:
PRIZNANJA
ZA
GOJITELJE
CVETJA

Pred dnevi je Turistično društvo Velenje povabilo na podelitev priznanj najuspešnejše velenjske gojitelje cvetja. Svečana podelitev je bila v dvorani občinske skupščine. Priznanja oziroma diplome ter praktična darila so prejeli: Ljubljanska banka — družnica Velenje za lepo ureditev okolice in notranjosti prostorov ter posamezniki: Franc Ojsteršek, Karel Trunkl, Branko Drobne, Ivan Inar, Majda Majcen, Milan Stimac, Tone Tekavc, Slavko Uranjčič, Slavko Satler in družina Kozlevčar.

V. KOJC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

EMO - ISKRIADA

JUBILEJ IGER

Okrašeno Celje, vse v znamenju 80-letnice obstoja naše velike tovarne EMO, je pričakalo nad 1.300 športnikov in športnic, ki so se na številnih športnih terenih Celja spoprijeli za naslove najboljših med enaindvajsetimi delovnimi organizacijami združenega podjetja ISKRA. To so bile X. letne športne igre pod naslovom ISKRIADA. Ob svečanem odpiranju iger je vse goste pozdravil generalni direktor EMA ing. Jančigaj na igrišču Olimpa, sedežu delavskega društva, ki je vzniklo v tovarni EMO in ima v tej tovarni še danes svojega pokrovitelja.

V devetih športnih zvrsteh je bilo v dveh dneh odigranih nad 300 tekem. Vsa tekovanja, so potekala v tovariškem in prijateljskem vzdušju, brez primere športnega vedenja, izpadov ter protestov, saj so v polni meri služila spoznavanju in zblizanju številnih delavcev iz vse Slovenije v našem največjem združenem podjetju. Največ uspeha so imeli Kranjčani iz Elektromehanike, ki so pobrali večino športnih lovorik (kar 18 pokalov), pa tudi delavci EMA so se odlično odrezali (osvojili so 11 pokalov), kar priča o visoki razvitosti športne aktivnosti v tej delovni organizaciji.

Dosežki domačinov: v nogometu so doživeli neuspeh, saj so se uvrstili komaj na 10. mesto, v odbojki so bili moški peti, ženske tretje, v košarki moški "deveti", ženske niso nastopile, v rokometu moški drugi, ženske devete, v kuglanju moški prvi, ženske osme, med posamezniki pa sta Grilanc in Vanovšek osvojila prvi dve mesti, Sindelfeldova pa peto. V streljanju so bili moški tretji, ženske prve, med posamezniki sta Petrič in Cvek zasedla 3. in 5. mesto, pri ženskah je bila Trupova prva, Prevorkova tretja, Teraševa sedma, v namiznem tenisu so bili moški četrti, ženske pete, med posamezniki Longer četrti, v balinanju so bili moški zadnji, v šahu pa moški deseti. V generalni razvrstitvi je zmagala ELEKTROMECHANIKA iz Kranja s 1425 točkami pred IRI iz Ljubljane in EMO, ki je zbralo 1.050 točk. Po športni, tehnični in organizacijski plati veljajo tako Celjanom čestitke.

Obisk po športnih terenih je nudil tudi priložnosti za širši pogovor o problemih športa in rekreacije v tovarni EMO. Na rokometnem igrišču pri Skalni kleti je bil umoren kot igralec Rihard Ratej, v EMO zaposlen že 14 let: »Borimo se za prvo

mesto med ekipami, pa tudi le 7 igralcev. Smo brez rezerv, ob tolikšnem številu mladih in nadarjenih za šport v tovarni! Tudi v košarki so prišli na tekmovalno izbran. Takšen odnos je vreden obsojanja. Za igre smo se slabo pripravljali. Dosegli bi lahko več. Vsa čast krogom čem in strelcem, ki so EMO najboljše organizirali. Še veliko bo treba delati, bodo v športu in rekreaciji v slovenskem prostoru dali kaj več kot v tem trenutku! Konrad Končan je EMO že 31 let, zaposlen v TOZD FRITE, pa je med drugim delal med tekmovalcem v namiznem tenisu. »Prva leta po vojni je bil EMO med vodilnimi podjetji v Celju, ki je podpiral športno aktivnost v izdatni meri. Kako razvejano in množično je bilo delo OLIMPA! Imeli smo vrhunske športnike, omenim le nekatere — Čadež, Coh, Stavbe. Sledila je nacija. Danes je v tovarni zavel spet nov veter. Celjski kolektiv z direktorjem na čelu je naklonjen športni aktivnosti delavcev in stvari obračajo na bolje. Ni še tak kot bi moralo biti. Obstaja možnost za še večji mah!«

K. JUŠ

ZAKON O VIŠJEM ŠOLSTVU

DOPOLNITVE

V javni razpravi sta dva pomembna zakonska osnutka — o visokošolski dejavnosti in o raziskovalnih dejavnostih ter o raziskovalnih skupnostih. Na celjski občinski skupščini so na pobudo izvršnega sveta govorili o obeh osnutkih zakona. Predlagali so več dopolnitev posameznim členom.

Največ pozornosti je vzbudilo spoznanje, da osnutek zakona o visokošolski dejavnosti ne predvideva možnosti za ustanovitev dislociranih enot zunaj območja sedeža visokošolskega zavoda. V Celju predlagajo spremembo 5. člena. Zaradi zmanjšanja deficitarnih poklicev na območju, zaradi približanja dostopnosti šolanja otrokom ali na osnovi interesa temeljnih organizacij združenega dela naj bi visokošolski zavodi smeli ustanoviti dislocirane enote. Osnutek zakona ne upošteva v zadnjih letih večkrat jasno izražene zahteve ZK po policentričnem razvoju visokega šolstva. Med razlogi je bila omenjena tudi socialna struktura študentske mladine. Najbolj nenavadno je dolo-

čilo, da visokošolski zavod lahko organizira zanj svoje ga sedeža izredni študij. Nikjer pa ni natančno določeno, da ta ista določila oziroma možnost velja tudi za redne oddelke višjih oziroma visokih šol.

Celjsko območje takega topa osnutka seveda ne more sprejeti. Saj v Celju že sedaj delata dva oddelka višjih šol in ne more nihče pričakovati, da bo navkljub interesu gospodarstva kdorkoli ukinil že uspešne zametke višjega šolstva. Nihče ne podpira brezglave rasti višjega šolstva, ampak le v okviru dogovorjenega, smotrnega in utemeljenega družbenoekonomskega razvoja Slovenije. Žal pa je osnutek zaobšel nekatere znane resnice o prednostih dislociranih oddelkov. Celjsko območje ne dvomno ne predvideva takih višjih ali visokih šol, ki bi v tem trenutku zahtevale raznovrstne didaktično-tehnične pripomočke in prostore (laboratorije, kabinete, specialne učilnice itd.). Pač pa oba sedanja oddelka (za razredni pouk in višje ekonomsko-komercialne šole) lahko do-

bro opravljata svoje delo tudi dosegata kakovostne rezultate, saj za ti dve študija niso potrebne izjemne študijske razmere.

Celjsko območje bo vztrajalo pri dopolnitvi osnutka. Tudi zato, ker sta v načrtu še dva oddelka — višje tehnične šole strojne smeri in višje pravne šole, oba s sedežem v Celju in neposredno povezana z obstoječimi srednješolskimi centri. Osnutek zakona zaradi nejasne formulacije posameznih členov vzbuja upravičen odpora. Predlagalec osnutka ne more spregledati že ustanovljenih dislociranih enot, ki niso stale zaradi modnih žanov vzbujajo upravičen odpora. Narekovale so jih kadrovske potrebe gospodarstva, za otrok, ki bi sicer ostal doma, a tudi spoznanje, da diplomanti iz republiknih študijskih ne vračajo v domačo okolje. V Celju so predlagali tudi še druge dopolnitve obeh osnutkov — osnutek zakona o visokošolski dejavnosti in osnutek zakona o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih.

KONJICE - DELEGATI

Člani delegacije v TAPETNIŠTVU Slovenske Konjice so:
Viljem Bezenšek, Martin Ljubič, Zvonko Nahtigal, Greta Topič in Franc Zorc.
Člani delegacije MIZARSTVA SKALA so:
Anton Fijavž, Vlado Jevšenak, Franc Kvas, Peter Matavž in Hernant Strelec.
Člani delegacije v IMP — enota Slovenske Konjice so:
Viktor Bogatin, Janez Cvahte, Alojz Kolar, Ferdinand Lipaš in Alojz Padežnik.

D. S.

Tekstilna tovarna
»JUTEKS« ŽALEC

razpisuje naslednje

ŠTIPENDIJE

- eno na I. stopnji ekonomske fakultete ali VEKS
- dve na Tehniški tekstilni šoli — predliška oziroma tkalska smer (po možnosti fantje)
- eno na ekonomski srednji šoli
- eno na kemijski srednji šoli.

Prednost imajo kandidati iz bližine Zalca.

Razpis velja 15 dni od objave.

30. JUNIJA OB 18.08

STRAH NA RAZMAJAJNIH TLEH

POŠKODOVANE ŠOLE IN STANOVANJSKE HIŠE, LJUDJE NA PROSTEM, TODA PRVA POMOČ IZ SLOVENIJE ŽE PRIHAJA IN LJUDJE Z NERAZVITEGA OBMOČJA SO ŽE POPRIJELI — DA SKUŠAJO POPRAVITI TISTO MALO, KAR SO IMELI

Prvi trenutek smo se začudili. Potem ko so se tla bolj valovila in se je čulo namočilo grmenje, smo se prestrašili. Planili smo iz hiš, oni, ki so bili na polju, pa proti domu, tako pravijo v teh dneh povsod v vaseh Sentiurja in Smarja ljudje, sroč s strahom in žalostjo na razpokano zidovje, zrušene dimnike, zevajoče strehe, omet in opeko na posteljah, vrte stropove in dvignjena tla.

V razgovoru z Astronomsko geofizikalnim observatorijem na Golovcu smo izvedeli, da je imel četrtkov potres epicenter v okolici Grobelnega in je presegel sed-

Leopoldina Zendžijanovskij

mo stopnjo (skopski potres je bil 9. stopnje), lestvica pa obsega dvanaest stopenj. Uro zatem so si ob 19.04, 19.34 in 19.58 sledili rahlejši sunki približno 4. stopnje. Ljudje sentiurskih in smarjskih naselij so se odpravili spat, razen tam, kjer so bila stanovanja tako poškodovana, da je bila ogrožena varnost. Toda ob 23.26 je močnejši sunk (6. stopnje) prepodil ljudi na plano. Novih poškodb ni povzročil, povečal pa je predvsem stare in tako poškodovane preko 1500 zgradb, od tega približno 600 huje. Hudo so prizadete tudi osnovne šole, kar nova priča o njihovi spoštivosti starosti, majavih temeljih in preperelih zidovih.

Začelo se je življenje pod šotori, v stanovanjih je prenevarno.

Foto: M. Strašek

Družba je tako postavljena pred problem — kje pričeti novo šolsko leto in kako zagotoviti ljudem normalno življenje.

VSA LOKA POD MILIM NEBOM

Rudi Drame, predsednik krajevne skupnosti Loka pri Zusmu: »Zatreslo se je, v hiši so se na pohištvu odprli predali, leteli smo ven. Potres. Videl sem kako pada dimnik na hiši Janka Juga. Ponoči zopet. Potem ni bilo več spanja. Odšel sem v vas, kjer ni nihče ostal pod streho. Zaslišna ležišča, kjerkoli. Ljudi je bilo strah.»

Franc Marzek

Leopoldina Zendžijanovskij, učiteljica v Loki, ki se je morala izseliti s pomočjo gasilcev in LIP Bohor iz nevarno razpokane šole:

»Streha na šoli je nenadoma zavetela. Stanovanje je bilo obupno razpokano, v razredih omet in prah.»

Olga Lancner, Loka: »Bili smo na travniku, nalogali smo. Ko je zatreslo, smo se najprej hecali, potem pa so pritekli otroci. In pogledajte, kaj je ostalo od stanovanja. Odmaknili smo postelje, da omet ne bi padel na nas. Po drugem sunku nismo več ostali v hiši. Prenevarno. Strop se lahko vsak trenutek zruši. Vidite, kako visi.»

Franc Marzek, delavec, Loka: »Gledal sem TV, ko je

prišlo tresti aparat. Zbežal sem ven. Ponoči smo bili vsi zunaj, ko cigani, v drvarnici in zunaj smo si »naštimali.«

Ana Zahav, Hanjsko 33, s solzami v očeh in otrokom v naročju: »Spali smo v garaži, nimamo kam drugam. Sest nas je. Hiša je obnovljena pa pogledajte zdaj. Razpoke, dimnik...»

TAKOJSNJA POMOČ

Sto in sto podobnih izjav bi lahko zabeležili tisti petek, dan po potresu, ki je najbolj prizadel že tako nerazvito območje in ljudi, ki nimajo veliko in so si le s težavo obnovljali svoje male hišice, ki so jim še do nedavnega nudile varnost. Poškodovanih k sreči ni, ogromnih ruševin tudi ne, hudo pa so prizadeti številni posamezniki, ki si sami ne bodo mogli pomagati, zato je takojšnja pomoč vse družbe toliko bolj potrebna.

Komisije za cenitev škode ne prestano delajo, občinski štabi za civilno zaščito so nappeli vse sile, prizadeto območje sta si ogledala Andrej Marinc, predsednik izvršnega sveta SRS in Milan Kučan, sekretar RK SZDL. Inž. Andrej Marinc je izrazil prepričanje, da bo priskočila na pomoč vsa slovenska javnost. Iz Jarš so že prispeli šotori, IMV Novo mesto pa pošilja prikoliče. Tam, kjer je to mogoče, so pričeli ljudje sami obnovljati. Kljub temu pa bo veliko zgradb, ki niso varne za nadaljnje bivanje. In tu bomo morali reči svoje vsi, s krepko solidarnostno akcijo.

ZEMLJA SE JE TRESLA

Najhuje je bilo v Smarju, Zibiki in Grobelnem. Pokali so zidovi, padalo je tramovje, odpadal omet, povsod so zazijale velike, globoke razpoke. Ljudje so bili prestrašeni: seizmološki zavod v Ljubljani je okoli 12. ure napovedal nov potres, kar se je zgodilo, ni pa bil tako hud.

Pretežna večina je noč preživela na prostem: spali so v avtomobilih, ob cestah, na vozovih s senom, kjer je bilo pač najvarneje.

V Smarju so bile poškodovane domala vse stavbe. Najbolj je bil poškodovan stari blok, hiša št. 42. Vse prebivalce bo treba izseliti. Nič bolje ni bilo z Jelšingradom. Povsod smo srečevali preplašene ljudi, v hišah ni bilo skorajda nikogar. Strah se je naselil v ljudi.

V Zibiki je šolo spremenilo v slabo povezan kup opeke, kamenja in prahu. Šola je bila pred nedavnim poplomo adaptirana, manjkala je le še voda. Sedaj je na šolski karti občine Smarje pri Jelšah precej šol manj. Med njimi tudi Zibika.

Učiteljski par Nadja in Jože Jagodič iz Zibike sta bila do kraja obupana. Živita v šoli z dvema otrokoma. Kam sedaj, ne veta. V stanovanju sta imela skoraj novo pohištvo. Mnogo tega je uničenega. Zanj niti ni tako važno, sta dejala, toda otroka, otroka.

Na stavbah se sicer marsikje ni opazilo nič, kot na primer na železniški postaji Grobelno. In vendar so morali prav v Grobelnem kar takoj zgornja nadstropja izseliti. Najhuje se je očem prikazalo v notranjosti.

Gotovo je zelo hudo vsakomur, ki ga je prizadel potres, prav gotovo pa je najhuje prosvetarjem, saj je skorajda ni šole, ki bi ne bila bolj ali manj prizadeta. Prizadeta v času, ko je ob-

ZADNJA VEST

Tik pred zaključkom redakcije smo se pri občinskih štabih za civilno zaščito pozanimali za trenutno stanje po potresu, celjski štab pa smo povprašali, kaj bo Celje ukrenilo za pomoč Kranjcem. Povedali so nam, da skupščina znenkrat o tem še ni razpravljala, da pa bodo imeli sejo, kjer bodo sprejeli ustrezne ukrepe. Pomoč prizadetim območjem vsekakor bo, kot vidimo, da je prva pokazala solidarnost in poslala Smarčanom in Sentiurčanom okoli 20 starih milijonov. Pozvali bodo tudi vsa celjska podjetja in druge delovne organizacije, da po svojih močeh pomagajo prizadetemu območju.

V Sentiurju smo izvedeli, da je po prvih ocenah škoda za okoli milijardo starih dinarjev. Zaščitili so, kar je bilo najnujno potrebno, tiszellil šest strank, in sicer v Loki pri Zusmu štiri, na Prevorju eno in na Ponikvi eno. Pomoči še ni bilo od nikoder, javile pa so se že nekatere delovne organizacije iz Celja, ki bi žele pomagati z denarnimi sredstvi.

Ogrožene stranke so tiszellil k svojem.

V Smarju pri Jelšah življenje še vedno ne teče po ustaljenem tiru. Ljudje, ki jih je potres postavil tako rekoč na cesto, žive v prikolicah in šotorih, ki so jih poslali kot pomoč. Kot smo izvedeli, je poškodovanih okoli 30 odst. stanovanjskih zgradb, 12 odst. pa je potrebno porušiti. Ker komisije še vedno delajo, ne moremo povedati, koliko škode je nastalo. Vsekakor pa je dejstvo, da je škoda veliko večja, kot je bilo prvotno predvideno.

činski skupščini komajda uspelo, da je adaptirala stare šolske zgradbe, kar pomeni, da bo treba začeti znova.

V vseh dneh po potresu so na občino prihajali ljudje in

prosili za pomoč, rotili, jokali... Začela je prihajati pomoč. Slovenija se je odzvala klicu Smarčanov. Prišle so avtomobilske prikoliče, cement, šotori...

Andrej Marinc med ogledom Jelšingrada, doma oskrbovanev, od koder so morali stanovalce preseliti Foto: D. Medved

Zaslišna strelca na dvorišču za Olgo Lancner in njene Foto: M. Senčar

K sreči je sonce naslednji dan toplo grelo. Sedeč pred drvarnico, kjer so prespali, so razmišljali o naslednji noči Foto: M. Senčar

pisma

PREPOVEDANI FILM

V torek, 21. maja se je pripetil dogodek, ki si ga skoraj ne znam razložiti.

Omenjenega dne sem si kupil zjutraj časopis ITD. V njem sem čital žalostno zgodbo o bridki usodi pisatelja Franja Masija - Podlimbarskega in njegovega romana Gospodin Franjo. O tem sem sicer bral že davno in torej iz časopisa nisem izvedel pravzaprav nič novega. Popoldne istega dne pa sem bil namenjen v Celje, da si ogledam film Rdeče klasje, ki je bil za 21. in 22. maj napovedan v kinu Metropol. Tudi ta film sem k sreči že videl, vendar bi ga bil gledal še enkrat. Ker pa iz izkušnje vem, da se filmski spored pogosto spreminja in da torej program, ki mi ga kinopodjetje redno pošilja, ni popolnoma zanesljiv, sem se za vsak slučaj telefonično pozanimal, če je imenovani film res na sporedu. Dobil sem odgovor, da je prepovedan. No, in zdaj resno razmišljam, če ni morda med nekdanjo zaplombo romana Gospodin Franjo in sedanjo prepovedjo filma Rdeče klasje kakšne podobnosti. Jaz imam namreč vtis, da je in da se torej zgodovina resnično ponavlja.

Kaj pa vi pravite?

Franc Mohorič
Vitanje

ODGOVOR: Kolikor vem, Rdeče klasje ni prepovedano, saj smo ga gledali. Res pa je bil film deležen kritik, češ da je nerresnično in z negotovih idejopolitičnih izhodišč prikazoval združništvo na Slovenskem.

SREČA

Po svetu hodi vsak po svoje,
sreča nekaj nas velja,

srce med potjo nam joče,
drugič v sreči se smehlja.
Do sreče ena pot velja,
to je pot srca.

Če te ljubezen je prevzela,
bodi vedrega srca.

Mica

BREZ POKLICA

Pošiljam vam svojo sliko in hkrati sprašujem nekaj v zvezi s to nagradno igro.

V časopisu pišete, da mora biti kandidat star do 20 let in to, če nima poklica. Zato se mi zdi čudno, da ste objavili fotografijo kar dveh, ki sta stara nad dvajset let in mislim, da ta dva že imata svoj poklic, ker za enega piše, da je konstrukcijski ključavničar, kandidatka pa je administratorka.

Upam, da vas s tem vprašanjem ne nadlegujem preveč in da mi boste odgovorili ali v NT ali pa s pismom, ker radia Celje ne morem poslušati. Drugače pa mi je ta časopis zelo všeč, ker so v njem večkrat res zanimivi prispevki in tudi te nagradne igre so mi všeč.

Branka MARJANA

ODGOVOR: Še enkrat sporočam, da se lahko v nagradno igro vključi vsakdo. Leta smo razdelili zavoljo tega, da bi igro popestrili.

KATERI POKLIC

Težko se je odločiti za ta velik korak, ki ga bom morala kaj kmalu narediti.

Prvič v življenju sem danes spregovorila pred vsemi učenci in pred tovarišem: »Želim postati učiteljica ali pa zlatarka.« Tovariš se mi je nasmejal in vprašal: »Pa doma vedo, kaj si želiš?« Problem je namreč v tem, da je moja mati učiteljica. Pogledal me je še bolj

začuden in rekel: »Učitelj pa nikar ne postani, Vesna, bolje je, da se odločiš za zlatarja.«

Ta najin pogovor je bil sicer v šoli, zame pa je bil zelo pomemben. Kar naprej čujem besede: »Učiteljica, zlatarka...« Velik prepad je med tema dvema poklicema. To je res hudo. Danes želim biti učiteljica, drugič spet raje zlatarka. Oba poklica sta mi všeč, zato bi se najraje odločila za oba. Za kateri poklic naj se odločim, da mi kasneje v življenju ne bo žal?

VESNA PLANK
7. c OŠ Štore

ODGOVOR: Vesna, odloči se tako, kot si sama resnično želiš.

PREVEČ KRITIKE

Tudi jaz sem redni bralec vašega in našega NT. Dovolite mi, da še jaz napišem nekaj o rubriki Ljubezen po svetu.

Ko prebiram časopis in najdem še veliko drugih zanimivosti v tem listu, se mi prav nič ne zdi, da bi morali to ukiniti, saj je celo zanimivo. Sem na strani tistih bralcev, ki trdijo, da naj ta zadnja stran še naprej ostane kot je sedaj. Kogar pa ne zanima, pa naj napravi tako, kot je omenila bralka s podpisom Zinka. Tako naj napravijo tudi ostali, katerim ni do naglic, drugim pa naj pustijo stran.

Vam v uredništvu pa želim velik uspeha pri urejanju vašega in našega NT.

Pišer-Lah Zvonko
Globoko

PISMO VOJAKA

Na začetku teh vrstic pozdravljam celotno uredništvo Novega tednika. Odkar je začel izhajati, je naša družina redni naročnik vašega tednika. Tudi sedaj, ko sem daleč od doma in daleč od rodne Slovenije, mi vaš tednik krajša dolge vojničke dane in vsaj malo približa

dalne domače kraje. Tu ga nimam naročenega, ampak mi ga pošilja teta iz Celja. Zelo rad ga prebiram. Predvsem me zanima kmetištvo, ker izhajam iz kmečke družine.

Zelel bi, da bi v bodoče kaj več prostora namenili kmetijstvu doma in po svetu. Da bi bolje pogledali v življenje na kmetih, kjer je tudi veliko lepših trenutkov, kljub trdemu delu. Zelel bi tudi, da bi pričeli s kakšno rubriko, kot je življenje na kmetiji in op.ovali resnične zgodbe, ki jih ne manjka. Nadalje bi želel, da bi se naša družba bolj zavzela za kmeta, da bi se uredile cene kmetijskih pridelkov — od proizvajalcev do potrošnika.

Ob koncu želim vašemu uredništvu mnogo lepših uspehov pri delu. Upam, da to pismo ne bo romalo v koš. Preko vašega Novega tednika bi rad pozdravil vse znance, prijatelje in sorodnike z Vinske gore.

Vojak Slavko
V. P. 8354 Priština

ODGOVOR: Slavko, piši nam, ali se te bodo po tem pismu spomnili bralci NT vsaj s kakšno kartico. Da ti ne bo dolgčas!

IZLET Z VLAKOM

Kot mnogi učenci v naši ožji domovini, smo se tudi učenci 5. a razreda osnovne šole v Kozjem vključili v literarni natečaj za najboljše spise o železnici, ki je bil razpisán ob dnevu železničarjev 15. aprila in ob 125. letnici slovenskih železnic.

Z vso vnamo smo se lotili dela. Zeleli smo izvedeti čim več o vlakih, o gradnji železniških prog v Sloveniji ter o stankah in bojih železničarjev za njihove pravice.

Vsak izmed nas je po tihem upal, da bo njegov spis dober in bo tako prišel do nagrade. Težko smo čakali objavo v časopisu. Kar verjeti nismo mogli, da smo med srečnejši. Še zlasti smo veseli, ker je nagrada namenjena vsemu razredu. Z brezplačno vozno karto smo se zapeljali do Pule. Le redki med nami so bili

že na morju ali pa se peljali z vlakom.

Hvaležni smo vsem slovenskim železničarjem, ki so se nas ob svojem prazniku 15. aprila spomnili na tako lep in bogat način.

Učenci 5. a razreda
o. Š. Kozje

KAJ PA CIGANKA?

Četudi sem s časom precej na tesnem, si zaupanja, ki ste mi ga pokazali, ko ste me izbrali za sourednika, ne smem zapraviti.

Nek anonimni zvesti prijatelj mi pošilja lepe pozdrave na še lepših karticah. Jaz pa mislim: moj zvesti prijatelj je tudi NT, le-ta pisati ne zna. In četudi nepisem je mnogim dobrodošel gost, kljub temu da je toliko sporov zaradi zadnje strani. Iskreno priznam, da jo rada preberem, sem pa daleč od tega, da bi se strinjala z Rahelinim pismom. Njeno pismo je bilo mnogo bolj nekulturno, kot so vse zadnje strani. Tovariša Volaska, ki je baže velik kmet in je zaradi zadnje strani odpovedal NT, bi pa vprašala, če mu kmetijska stran nič ne pomeni.

Kaj pa Ciganka, ki je tolikim pa tudi meni tako všeč? Slutim namreč, da se bo med Ravnjakom in Pavlo vnela ljubezen. To me spominja na vsebino igre Prisega o polnoči, ki smo jo pred leti igrali. Tudi tam se je hči gruntarja zaljubila v Cigana. Ko pa je potovka to ljubezen odkrila in izdala, je zato po nedolžnem v zaporu ričet otepala. Ta prikrita ljubezen pa ni ostala brez posledic. Ko se je Cigan čez leta spet vrnil v tiste kraje, je bila Anka poročena, sinek pa je bil star 9 let. Ko mu je Anka očitala njegovo odtujenost in molčečnost, ji je Cigan odvrnil: »Veš Anka, Cigan ima tudi srce. Razmere pa, ki so bile takrat pri Požarjevih, so bile zame brezupne. Ti Požarjeva, jaz pa Cigan. Pregovorili bi te. Ne bi me...«

Z ljubeznijo je že tako. Najraje se vname tam,

kjer so po naših človeških predsodkih ne bi smela. Sicer pa menda že mora biti tako, sicer bi ljubezen ne mogla biti enaka vrtnici, ki o tudi izgubila svoj čar in simbol, če ne bi imela bodic.

Urška Oroš

Odgovor: Draga Urška, prav ste uganili in vaše pismo je spet, kot vselej, zelo prijetno!

ARANŽERJI V NEMČIJI

Pretekli mesec smo bili celjski aranžerji v sodelovanju in organizaciji s poslovnim združenjem KONEKS na petdnevni ekskurziji po Zahodni Nemčiji.

Odpeljali smo se v ponedeljek, 27. maja, z Celja. Pot je bila dolga in naporna in komaj smo čakali, da smo se lahko odpeljali v hotelu Royal v Münchnu. Zvečer smo krenili na ogled mesta in ga nadaljevali naslednje dopoldne z ogledom znamenite veleblagovnice Kartstadt, kjer nam je vodja aranžerstva razkazal njihove aranžerske delavnice. Človek kar ne more verjeti, kaj vse in kako okusne in čudovite stvari se dajo dobiti na enem mestu.

Naslednji dan smo si ogledali olimpijski nakupovalni center ter olimpijsko naselje in olimpijski stolp, kamor smo šli z dvigalom do vrteče restavracije, odkoder je čudovit razgled po celnem Münchnu. Obiskali smo še mesta Nürnberg, Stuttgart in Ludwigsburg, kjer smo si ogledali nov Shopping center.

Po vrnitvi v Celje smo bili vsi mnenja, da bi bilo treba takšnih ekskurzij še več, saj so le-ta izredno poučne in nedvomno tudi koristne. H koristnosti pa je veliko pripomnel tudi naš vodič in duša tega izleta Stane Bizjak. Prav gotovo gre velika zahvala tudi vsem delovnim organizacijam, ki so nam omogočile to ekskurzijo.

Janez Šepetavec

PREŠEREN NA POLZELI

ČRTOMIR ZOREC (2)

Zato je mati Mina tudi tako rada pošiljala svoje sinove na obisk k stricem in starim stricem — duhovnikom. Ni jih pošiljala le zato, da bi se izobrazili in v vedenju ugledali, pač pa je natihoma upala, da se bodo fantje navzeli nagnjenja do poklica od svojih stricev...

Kako usode polni so morali biti ti skriti računi za našega pesnika, ki je do smrti nihal in dvomil med materinimi željami in svobodoljubjem svojega srca! Tem bolj je moralo biti Francetu hudo, ko je tudi na domu v Vrbi izbruhnilo družinsko neskladje. Oče Šimen in mati Mina sta pravzaprav zbežala vsak na svojo stran: Mina k svojemu sinu Juriju, župniku na Koroškem; oče Šimen pa k svojemu bratu Francu, župniku na Skaručni pod Šmarno goro. Ločen biti, vsaj tako narazen živeti, je bilo v onih časih gotovo nekaj nezasišlanega. Vsaj na kmetih. Tem huje, ker sta pesnikova starša tudi umrla tako vsak k sebi: mati v Sentropretu ob Osojskem jezeru, oče pa v Skaručni.

Ribičevina poslednj ni bila več privlačna za Prešerna. Tej izgubljeni sreči velja trpkolepi sonet o Vrbi, ljubi, dragi vasi domači.

Ne glede na vse te komedije, stiske in bežanja od hiše pa moramo vsej rodbini Muhovec—Svetina—Prešeren z vso zavzetostjo priznati graziro živorodbinsko zavest, zvestobo, pripravljenost, biti drug drugemu v pomoč, ne v nadlogo! Le to je bilo škoda, da je bila ta zavest prečesto zaprta v ozek družinski krog.

PREŠERNOVI OBISKI

Najmlajša pesnikova sestra Alenka (1811—1891) je pripovedovala svoje rodbinske spomine v pero sta-

rega monsinjorja Toma Zupana. Po njem sta vednost o Prešernovih življenjskih poteh povzela tudi prešernoslovca France Kidrič in Anton Slodnjak. Pa tudi drugi.

Da pa bo sporočilo o Prešernovih obiskih pri stricu Antonu Muhovcu na Polzeli v letih 1817—1819 bolj natančno izpričano, navajam Alenkinе besede dobesedno:

»Na Polzeli je bil France pri fajmoštru Antonu Muhovcu, svojemu staremu stricu trikrat. V prvo z materjo, v drugo in tretje—sam. In to bolj v poznejših latinskih šolah. Ta Muhovec so bili naše matere stric.«

Alenka Prešernova v svoji pripovedi ne govori o Polzeli, pač pa o »Podzalji«. Mar zato, ker vas leži pod lepim (to je zalim) gradom Senekom (Schönegg)? V poljski farni kroniki pa je zapisano, da je kraj dobil ime od poljske zemlje, polske prsti, blage strmine — beseda »blaga« je tudi v nemškem krajevnem imenu »Heilensteina«. Vsekakor je Alenkin »Podzalja« prijaznejša, čeprav sprta z veljavno etimologijo.

Pameten in daljnoviden je moral biti Anton Muhovec. Tako vsaj spoznamo iz Alenkinе nadaljnje pripovedi:

»Strašno radi so imeli Franceta ta stric Muhovec. Ko sta bila mati in France na Polzeli, so materi rekli: To ima France glavo! Tako bistra glava bi morala biti prefezar. Sploh eno veliko službo mora dobiti, da bo imel kaj opraviti s tako glavo.«

Potem se Alenka spominja še druge bratove poti na Polzelo:

»Enkrat sta na tej poti z Andrejem Valantom vkup

zadela. Andrej Valant je bil doma pri Konjčarju na Mišakah in s starim stricem Muhovcem prav tako v rodu, kot mi Ribičevi. Naša mati so mu bili teta.«

»Valant je spotoma rekel Francetu: Zakaj si se tako lepo napravil? France nato njemu nazaj: K enemu stricu se tudi ne more tako umazan priti.«

»Valant je bil sicer iz dobre hiše, a od rojstva naprej kar precej na dobiček. Ko sta prišla obe vkup k stricu na Polzelo so se obrnili stric k Valantu in mu rekli: »Glej, France se je tako lepo napravil, zakaj pa ti vselej prideš kakor kak berač?«

Tretjič je obiskal strica naš pesnik tik pred odhodom na Dunaj. Morda za slovo, morda zaradi popotnice? Kajti vse tako kaže, da je France Prešeren potoval na Dunaj peš — to pa v onih časih ni bilo nič posebno pustolovskega:

Poštna kočija je bila za študenta predraga... Sicer pa je tudi na Polzelo prihajal Prešeren le peš; kako neki drugače?

Po vsem svetu je navada, da na ta ali oni način obeležijo hiše, v katere je stopila noga največjih njihovih sinov. No, in tako bo tudi Komenda na Polzeli dobila vzdano ploščo. Na marmornih podlagi je prirejena bronasta krožna reliefna polplastika, ki jo je izdelal kipar medaljer Stane Dremelj. Napis poleg plošče bo obiskovalcem povedal, zakaj smo to obeležje vzdali prav tu.

Tako pa bo misel na prvaka slovenskih poetov, doktorja Franceta Prešerna snovno prisotna tudi v naši lepi Savinjski dolini!

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 4 fotografije štirih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katere 4 fotografije bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal prvi udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali! Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT

8

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

Franc Perko, 1944, sofer, Salska 2 B
— 8, Velenje

Marijana Sajovic, 1954, krojačica, Gomilsko 6, Gomilsko

Konrad Knez, 1954, kmet, Zigon 4, Lado

Ludvik Zugane, 1923, dipl. pravnik v pokolu, Drobničeva 1, Celje

V Varšavo potuje: Alojz Arzenšek, ml., 1956, učenec trgovske šole, Vrbovo 6, Sentjur pri Celju

V prejšnji številki je izpadel deseti potnik za Varšavo, katerega smo izžrebali izmed bralcev, ki so poslali kupon številka 6. To je Drago Poznik, Nizka 13, Nazarje. Objavljamo pa tudi še 12. potnika, in sicer Marijo Pavlovič, Log 24, pošta Rogatec, Čestitamo!

SUBJEL

PIŠE EMAN PERTL

7

Kakor mi je bilo vse to zoprno, mi je skoraj odleglo, ko mi Ajdačič s slovesnim glasom prebere povelje, da moram brž na teren, še to noč, in poiskati vse ranjence ter jih po možnosti prepeljati sem na Subjel, kjer je zanje že vse poskrbljeno. Kljub njegovi napih-njenosti in zavzetosti ga le vprašam, ali naj ranjence, ki so tu nekje nastanjeni v šotorih, pregledam, še preden grem.

Nema tu ni jednog ranjenika — mi kratko, vendar malo začudeno odvrne Ajdačič. Nato mi dodeli za spremstvo tri spremljevalce, od katerih je bil oborožen in nekako četniško napravljen samo eden.

Najprej smo krenili proti Ražani, ki smo jo pa previdno obšli, in v neki kmečki hiši prenočili. V sobi je bilo »razne bežanije« toliko, da smo komaj stali, saj več prostora za posameznika sploh ni bilo, zunaj pa tudi ne bi mogli nikjer biti. Nekje v kotu je stokal na nekakšnem ležišču star mož, ki je ves čas tarnal, da mu naj kdo pomaga, ker ne more na vodo. Pomislil sem — verjetno retencija seča zaradi povečane pod-mehurnice, pa bi ga bilo treba vsaj kateterizirati. Pomislil, kaj bi lahko napravil, kako bi mu mogel pomagati. Končno uvidim, da mu žal ne morem pomagati, ker tokrat katetra nisem imel pri sebi.

Proti jutru nam je že skoraj vsem postajalo slabo, pričeli smo se na vso moč znojiti, povrh vsega pa je bilo v sobi na kupe krompirja, po katerem je pričelo tako zaudarjati, da sem se prerinil iz gneče na svež zrak. Kmalu so bili za menoj tudi moji spremljevalci (verjetno so se bali, da bi jim ušel?).

V rosnem jutru smo nadaljevali pot in vsepovsod povpraševali po ranjenicah. Ljudje so nas prestrašeno in začudeno gledali, niso pa o kakšnih ranjenicah ničesar vedeli. Šli smo torej dalje, in sicer vse bolj proti zahodu, dokler nismo po mnogih večjih in manjših neprijetnostih prihajali v čedalje bolj od-ljudne kraje, kjer so bili ljudje do nas tako neza-upljivi, da nam niti jesti niso hoteli dati. Oboroženi spremljevalec je v takih primerih takoj preteč z oro-

jem izstili hrano in podatke, kolikor so mu bili potrebni. Ta kruh je bil zares grenak in priskuten! Zato sem marsikdaj potlej z zdravniško besedo dosegel več kakor moj oboroženi vodnik. Toliko uvideven pa je le bil, da je potlej takšne razgovore in pregovore raje prepuščal meni. Ko so ljudje videli, da sem zdravnik in jim izkazujem, kjer je potrebno, zdrav-niške usluge, so nam kar radi postregli z vsem, česar smo bili potrebni. In tako smo preplezali in oblažili vse hribovje in kraje, dokler nismo prišli celo na planino Taor, odkoder se nam je odprl pre-lep razgled, vendar smo se zgrozili, ko smo zagle-dali črne oblake dima, ki so se dvigali tam nekje na jugu. Očitno je bilo, da prihaja ta dim iz Kosjerića, ki je bil pred nedavnim bombardiran in ga je na-padalec prepustil usodi.

Na planini Taor so nas redko naseljeni kmetiči in pastirji sprejeli sila neprijazno, pravzaprav očitno sovražno. Vse prepričevanje in nagovarjanje k strpnosti ni mnogo zaleglo. Zgodilo se je celo, da je starejši, suhljat, izmozgan starec vzkipeł v svoji jezi zaradi vsega, kar se dogaja v tem bratomornem boju, ozmerjal četnike in njihove priganjače prav po čo-bansko, da se je kar isknilo. Pobesneli pa so tudi moji spremljevalci in so starca hoteli maione pri priči ustreliti. V tem se starec raztogoti kot ranjena zver, strga s sebe svojo revno srajco in odpne čakšire, da se hipoma zvali skozi razporek ogromna, krogli podobna gmota, pri čemer skoro cvilec in tulec s stra-hotnimi kretnjami kaže na svojo velkanske skrotalno kilo — in onemoglo hlipa: Zar ne vidite, kakva je to boika, zar se možete rugati mojim patnjama, zar se usudite poditi ruku na srpskog oča, zar nemate majku, deco jedna... in se tulec žruši na tla.

Moj oboroženi in poprej še tako krvoločni vodnik in njegova pajdaša so prebledeli in onemeli hkrati in, seveda, o kakšni justifikaciji zaradi razžaljene četniške časti ni bilo več govora.

Na tistem sem malone triumfirал in pomislil —

kakšno magično moč lahko imaš, medicina, sveta veda naša... In zares — tegale starca je rešila medicinska morfologija, njegova hernia scrotalis permagna.

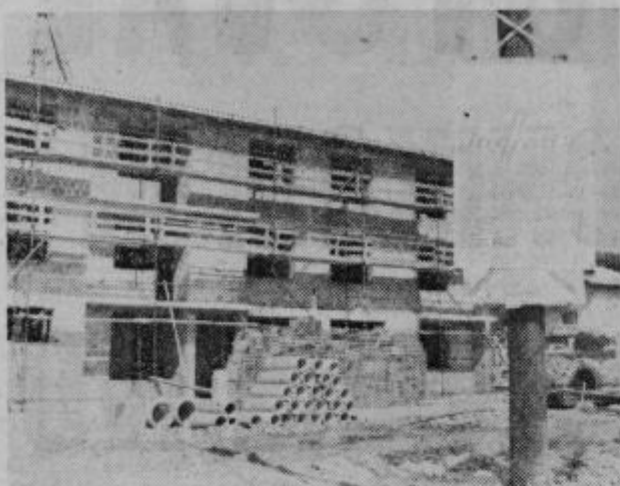
In še smo iskali ranjence, ki pa jih ni bilo nikjer. Tako smo hodili kar naprej in tavali, pa že tudi obhodili vsa naselja od Taora, Godečeva in Varde, dokler nam blizu Rude bukve pastirji le niso povedali, da leži v neki hiši ranjen žandar, da ima prestreljeno nogo in da ne vedo, kaj bi z njim. Moji spremljevalci so se malo nakremžili, ker jim najverjetneje ni bilo mnogo za kakšno samarjansko delo.

Ranjenca sem zares našel. Bil je bivši orožnik, ki so ga četniki prisilno mobilizirali in pognali v napad na kolono Lautner-Vojnovičevega voda pri Ražani, sicer pa je vse doslej po propadu Jugoslavije živel v tej vasi in se ni maral nikamor vključiti, marveč sta z ženo nameravala tu vojno »prevedriti«.

Brž sem ga pregledal in ugotovil prestrel desnega stegna s prelomom stegenice. Močno ga je bolelo, pa tudi temperatura je bila nekoliko povišana. Oskrbel sem torej obe strelni rani, improviziral imobiliza-cijo desnega spodnjega uda na opornici (kolikor je to pač bilo mogoče), dal potrebne injekcije zoper tetanus in proti zastrupljenju. Več trenutno nisem mogel narediti, pač pa sem se z ranjencem dogovoril glede transporta. Svojemu spremstvu sem dejal, da je naj-bolje, če to prevzameta oba neoborožena spremljeval-ca, namreč da organizirata prevoz na Subjel, odkoder bo najbolje, da spravijo ranjenca čimprej v neko bol-nišnico, apr. v Valjevo, ki je bilo še najbliže.

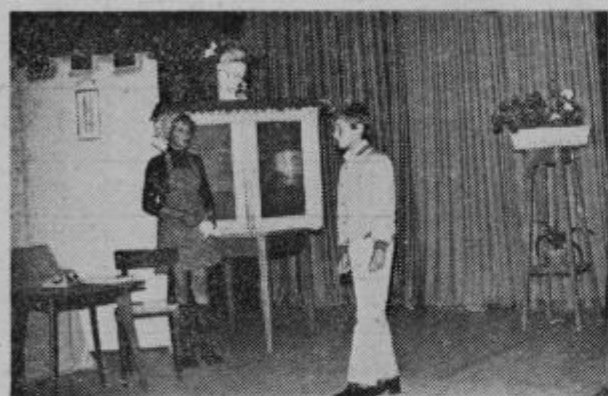
Ko sem bil z ranjencem na samem, sem ga po-vprašal glede drugih ranjencev, kje bi jih naj še iskali. Obrazil mi je, da jih kolikor on ve, bržkone več ni, sploh pa jih tako daleč le ne bi mogli transportirati, ker je bilo to ob samem spopadu ne-mogoče. Njega sta dva njegova znanca prenesla s kraja spopada v neposredno bližino v neko hišo, kjer sta ga skrila in obvestila njegovo ženo, ki je pozneje prišla ponj z volovsko vprego.

FOTOKRONIKA

V domu upokojevcv, ki bo v Slovenskih Konjicah za vselitev nared oktobra meseca, bo 13 stanovanj, ključni prostori, skupna kuhinja in pisarne. Vsako stanovanje sestavlja bivalna kuhinja, soba in sanitarije. Oktobra meseca bo torej 13 srečanj sprejelo ključne za mirni počitek na jesen življenja. Izvajalec del je tudi tokrat podjetje Ingrad.

FOTO: DRAGO MEDVED

Pred tedni je PROSVETNO DRUŠTVO GOTOVLJE pod vodstvom mladega predsednika Jureta GORSKA organiziralo KONCERT IZ NARISIH KRAJEV. Nastopili so priznani slovenski ansambli. Dokaj velika dvorana je bila premajhna, toliko se je nagnetlo poslušalcev. Nastopili so tudi domači pevci, ki zadnje mesece spet pridno vadijo. Tudi na občinski reviji so se kar dobro plasirali.

Kar se tiče kulturne dejavnosti, se tudi pionirji PODRUŽNICNE SOLE GOTOVLJE večkrat izkažejo: s kulturnim programom so med letom sodelovali pri vseh pomembnejših prireditvah v kraju, že večkrat pa so pripravili tudi samostojno prireditev. Lani so na zaključku leta zaigrali igro »PETELINJE PERO«, letos so poleg drugih točk naštevali igro: »KAZNOVANI SALJIVEC« in LAZNIVA MILENA. Igrali so trikrat, obisk je bil kar zadovoljiv. Tukaj hvala za razumevanje ravnateljstvu OSNOVNE in POSEBNE SOLE v ZALCU. Nastopilo je okrog štirideset otrok iz vseh štirih razredov. Praviijo, da si bodo priskrbeli svoj magnetofon. Do tega pa ni tako daleč: v blagajni se je nabralo skoraj tristo starih tisočakov. Se malo — in magnetofon bo tu!

Z LETALOM V PULO

Globoko pogreznjeni v sedeže letala so kozjanski šolarji zrlili v svet pod seboj in opazovali hiše, majhne kot igrčke in polja, razmetane pisano obarvane kocke.

Tisti, ki so ostali brez kopalk, so posedli po skalah, nekaj pa jih je pogumno stopilo v morje. Mokro je bilo marsikatero krilo in tudi kakšne dolge hlače je bilo treba ožeti. Kljub temu so bili kozjanski šolarji v Puli na moč zadovoljni.

Milenko Strašek

ŠMARJE

DELO MLADIH

Ze skoraj običaj je, da v teh dneh, ko so na Kozjanskem mladinske delovne brigade, ozremo tudi malce naokrog, točneje povedano, kaj počno in kaj so počeli šmarski mladinci. Ker je načrtovalec skorajda vseh akcij, ki so večjega značaja, občinska konferenca Zveze mladine v Šmarju, smo o delu pobrali pač nje in ne koga drugega. Naš sogovornik je bil tokrat Boris Završnik, sekretar konference.

»Če bi se ozrl korak nazaj, potem bi povedal, da smo končno le dosegli to, kar smo že dolgo želeli: mladinsko oddajo, ki jo pripravljamo skupaj s šentjursko in konjiško občinsko konferenco Zveze mladine na radiu Šmarje. Izredno temeljito smo pripravili sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo. Zelo dober odmev je dobil tudi naš razpis na temo XIV. udarna divizija, ki smo ga razpisali skupaj z občinskim odborom Zveze borcev NOV Šmarje pri Jelšah. Mnogo nam pomeni tudi uspešna organizacija zvezne štafete. Tukaj bi omenil, da se v sprejem štafete niso vključili samo pionirji in mladinci pač pa tudi ostali občani, kar doslej ni bil običaj. Skupaj z brigado Kozjansko 74 smo pripravili udarniški dan, kjer je z naše strani sodelovalo 44 mladincev, občansko pa se tudi obli-

skujemo in navezujemo koristne stike. V mesecu maju smo imeli majska športna srečanja, ki so bila doslej ena najmnogičnejših.»

Boris Završnik je še povedal, da jim je uspelo aktivirati mlade iz Rogaške Slatine, ki so organizirali vrsto uspešnih prireditev in da se je zbudila iz spanja vrsta drugih mladinskih aktivov, nekateri pa delajo čedalje bolj pridno. Tukaj velja omeniti mladinski aktiv Lesično in še morda aktivne mladih delavcev, ter nekatere druge. Delo krajevnih aktivov se sicer res več ali manj omejuje na kulturno udejstvovanje, pripravljajo razne igrice in podobno, vendar se močno angažirajo pri vseh akcijah, ki jih načrtujejo krajevne skupnosti.

»V tem času pa je bila organizirana še vrsta drugih, manj pomembnih akcij, ki jih ne bi navajal. Če bi ocenil delo naše občinske konference v preteklosti, potem bi lahko dejal, da smo vendarle naredili velik korak naprej in da prihajamo v čisto nove tirnice. Mnogokrat nam sicer primanjkuje denarja, vendar skušamo to prebrstiti z idealizmom, ki ga, vsaj ponekod, ne manjka.« Je dejal na koncu najinega pogovora Boris Završnik.

MILENKO STRASEK

ŠOŠTANJ: ZVEZNI IZLET PLANINCEV

Planinsko društvo Šoštanj pripravlja izlet svojih članov na XII. zlet planincev Jugoslavije na Platak nad Reko, ki bo od 4. do 7. julija. Zlet planincev Jugoslavije bo združen s proslavo 100-letnice organiziranega planinstva v Jugoslaviji in bo pod pokroviteljstvom predsednika Jugoslavije tovariša Tita.

Na izlet bo odšlo preko 40 planincev. Planinsko društvo Šoštanj se je tudi že doslej s številnim zastopstvom udeleževalo vseh zveznih zletov, ki so bili v Vratih pod Triglavom, Gorskem Kotoru, Sutjeski, Velebitu, na Prokletijah in Kopaoniku ter na drugih pomembnih gorskih predelih Jugoslavije. V. KOJC

NAZARJE

DOBER DAN, PIŠ

Ce se pripravljajo k slabemu vremenu ali če je kakšen drug zadržek, preložimo pot za drugič. Saj vsaka stvar počaka do pravega trenutka. Drugače pa je s pošto. Če se pismonoša zadržati kakšno uro predolgo, je že narobe. No, če pride pošta šele drugi dan, je boljše, da jo pismonoša pusti kar pri sosedu. V vsakem vremenu, v vsakem času mora prinesiti bodisi pismo, paket ali časopis. Težak je tak poklic, vendar po svoje zanimiv. Ko je imel malo več časa, Jože Gros namreč, ki je poštar pri Nazarski pošti, sem ga naprosil, da mi je o svojem delu povedal nekaj več.

»Doma sem iz Rečice ob Savinji, zaposlen pa sem že 17 let kot raznašalec pošte na pošti v Nazarjih. Teren je dokaj obširen, saj zajema območje cca 40 km, in sicer od Prihove do Grušovej. Homce in nazaj do Nazarij z vsemi vasmi in zaseki. Druga pot pa je iz Nazarij do Lačje vasi in Potoka ter nazaj. S kolegom občasno menjava obe poti, saj je vsaka po svoje naporna ali prijetna, kakor se vzame. Največ pošte je od srede do petka, ko je treba raznositi od 200 do 300 časopisov. Prav tako je naporno ob mesecu, ko pride lokalni časopis Savinjske novice, pa denar za pokojnino in kasiranje naročnine. Zima je za nas najtežja. Z motorjem je nevarna pot, drugače pa je ni mogoče obhoditi. Vsak dan je ali megla, brozga, poledica ali pa padavine. S polno zmožljivostjo tovora moram od hiše do hiše, premočen in premražen... no, pa zdaj je tu poletje. Zdaj je bolje.

Doživel sem že več nezgod. Toda, do zdaj se je še kar dobro končalo. Ko se mudi, je spolzka cesta ali trava kar hitro prespolzka. Če se lahko pobereš je že v redu. Težave imam tudi s pasjimi mrcinami. Prav lahko je pozabiti, iz katerega pasjaka se zakadi kakšno šče-

ne, dokler te ne popade vsakega pa ni klobase...

Ljudje so različni. Če bi nem zadovoljni. Če bi le proste sobote ali če bi plačani za vse dni, bi veliko bolje. Pozabili bi deževni dnevi in zime bi le krajše. Ja, pa pasji škodil... »

Takole sem ga slišal

MARIBO ŠMARJE

Pred dnevi smo dobili poslal publicist Franjo Na sopisu že pisali. V svojem davnega potresa nakazal »Prepričan sem,« piše občan šmarske občine in letela občino, še bolj pri akciji sodelovala večina v trebi pa tudi prebivalstvo mer pri drugih potresnih

Odločitev publicista Franja šmarskim občanom, tudi pri drugih, ki ščitijo kaj pomeni, čez noč ostal

MED EVROPO IN AZIJO

Letalo Tupoljev 134, v katerega smo vstopili na beograjskem letališču, je mehko pristalo na letališču glavnega mesta republike Ukrajine Kijevu. Sprejela nas je Jelena, profesor jugoslovanske književnosti, sicer Kijevčanka, ki nam jo je sovjetska potovalna agencija Inturist določila za vodiča v osmih dneh do sovjetske srednje Azije, Moskve in povratka v domovino. Obmejne formalnosti so bile mimogrede opravljene — vpliv turizma se že pozna, vse poteka hitro, brez nekdanjega drobnjarkstva in pikolovstva. Uro smo porinili za 2 uri naprej, ker smo od srednjeevropskega prešli na moskovski čas. Z lepim avtobusom (kar je redkost) smo odbrzeli po novi moderni štiriposovnici v 45 km oddaljeni Kijev, ki leži ob Dnepru, tretji največji evropski reki. Novi Kijev je zgrajen na ravninah levega brega reke. To je ogromno, hipermoderno mesto, ki je zrastle po domovinski vojni. Ves v zelenju se bohoti na desnem bregu reke na blagih hol-

mih stari Kijev. Oba bregova veže 5 mogočnih mostov.

Meseca julija 1941 je Hitlerjeva soldateska v nalu zasedla mesto ter uvedla v njem strahovlado, ki je trajala 768 dni. Stotisoči prebivalcev so bili ustreljeni, obeseni, do smrti mučeni v ječah in odpeljani na prisilno delo v Nemčijo. Po težki dvomesečni borbi je sovjetska armada v poletu 1943 mesto zopet osvojila. Posledice okupacije in borb so bile strašne. Mesec je bilo ena sama razvalina in poporišče in predvidevali so, da bo trajala obnova desetletja. Vendar temu ni bilo tako. Ze leta 1950 so s pomočjo prebivalstva celotne ukrajinske republike zbrisali vse sledi nacističnega nasilja in borb. Naša skupina si je v tem 1,5 milijonskem mestu ogledala vrsto kulturnih znamenitosti od monumentalnih stavb opere in baleta, univerze, palače vrhovnega sovjeta, spomenikov Lenina, Sevdčenka, Hmeljnickega, katedrale sv. Sofije, Laurinega samostana s katakombami ter velikega

športnega stadiona. Izredno lep spomenik — obelisk neznaneju junaku, odkoder je čudovito lep razgled na strugo Dnepra, njegove otoke in novi Kijev. K temu spomeniku se hodijo pokloniti vsi mladoporočenci — lep primer patriotske vzgoje. Tudi mi smo videli dva zelo simpatična zakonska para, ki sta se prišla poklonit neznaneju junaku in sta položila cvetje. Razumljivo je, da naši fotopararji niso počivali in da bodo poleg spomenika na slikah tudi zale nevestice. Kar dobro se jim je zdelo, ko smo jih slikali.

V našem generalnem potovalnem načrtu je nastala sprememba. Namesto, da bi si še ves naslednji dan ogledovali Kijev, so nas ob 3. uri zjutraj dvignili iz udobnih postelj hotela Slavutič in odpeljali na letališče, odkoder nas je Iljušin 18 ponesel na 3370 km dolgi let proti Tashkentu v Azijo.

Stirimotornik Iljušin je avion z vijaki in je nekoliko »glasnejši« od reaktivcev. Namestili so nas v

zadnji del potniške kabine, kjer je ropot znatno manjši kot spredaj (pri reaktivcih je obratno). Prijezdne in pogleda vredne stvari se nam po prvi uri leta servirale bog »zavrtka«, po naše zafaj Vidljivost iz višine 7000 m ni bila najboljša, ker je bilo nebo delno zastrto s oblaki. Od časa do časa so oblaki raztrgali in opazovali smo ukrajinsko ravnino, prečkali Don, poleteli nad severni Kaspiskim morjem. Nekaj so nas v šoli učili, da meja med Azijo in Evropo gorovje Ural, reka Ural, Kaspjsko morje. No, ko smo bili na vrhu, ni obali Kaspiskega morja, smo bili že nad Azijo. Za večino nas je bil dogodek, ker kaj daj materne Evrope se več ni bila. Enakomeren so motorjev in prebava v trka je mnoge člane skupine uspal. Pod nami stepski svet, ki se vije vse do Aralskega jezera, katerega preletimo v govem južnem delu in smo v SSR Uzbekistan (slovensko — sovjetska socialistična republika).

NOŠA

NAŠ KRAJ

● ŠMARJE: DELOVNA AKCIJA NA BABNI GORI

Ker je naš časopis poleg še treh drugih organizator akcije štirih slovenskih časopisov, moramo sporočiti, da akcija to soboto in nedeljo ne bo. Do prestavitve je prišlo zaradi tehničnih ovir. Akcija, o kateri bomo še poročali, bo vsoboto, 29. junija in v nedeljo, 30. junija.

Doslej se je že za akcijo prijavilo lepo število podjetij, precej posameznikov je poslalo denar, svojo udeležbo pa je prijavila tudi občinska konferenca Zveze mladine Celje. Na akcijo bo poslala trideset mladincev.

—mst—

● VELENJE: CESTA POD RAZVALINAMI

V Velenju zelo velikopotezno razmišljajo o novi cestni trasi, ki bo iz Velenja mimo Saleka držala proti Mislinjski dolini. Ni še dolgo, ko so uredili vozlišče poti južno od naselja, ker so uredili tudi avtobusno postajališče, že srujejo nove načrte.

Ob stari vasi Salek, po kateri je dolina dobila svoje ime, bodo uredili strugo potoka in razmišljajo o najustreznejši varianti za novo cesto. Strokovnjaki se čedalje bolj nagibajo k mnenju, naj bi nova cesta stekla iz Velenja skozi predor, ki bi ga izvrtali v skalnatem hribu pod ruševinami šaleškega gradu. Voznik, ki bi se odpeljal proti Mislinjski dolini, bi imel pred seboj mogočni šaleški stolp, ko pa bi se po isti cesti vračal, pa bi se pred njegovimi očmi razgrnilo novo Velenje s silhueto velenjskega gradu v ozadju.

● PRIPRAVE NA LOŠKE POLETNE PRIREDITVE SO USPEŠNE

Letošnje 4. tradicionalne poletne kulturne prireditve v Ločah se bodo pričele 3. julija z opereto Tam v gorah in s predstavo jugoslovanskega filma »Sutjeska«. Že dolgo tega so imeli loški in konjski prosvetno-kulturni delavci sestavljen program prireditev, toda v zadnjem času je prišlo do nekaterih sprememb. Zato bomo program loških prireditev objavili v eni naslednjih števil Novega tehnika.

Poleg same organizacije programa pa imajo v Ločah še druge skrbi. Grad Pogled, kjer bodo pripravili več prireditev, je močno zanemarjen, popraviti je treba fasado, urediti kanalizacijo, sanitarije, dvorišče. Za ureditev tega lepega, a doslej zanemarljivega zgodovinskega spomenika, je primanjkovalo sredstev, letos pa so občani zbrali dovolj denarja, da bodo lahko s njim vsaj delno obnovili pogledski grad. Da pa bo začetek loških prireditev še lepši in bolj svečan, je poskrbel tudi Republiška skupnost za ceste, ki je obljubila, da bo tudi cesta Zlče — Loče do srede junija lepo asfaltirana.

Kot sem že dejala, priprave na loške prireditve so na moč uspešne. Upajmo, da bodo take tudi same prireditve!

DAMJANA STAMEJČIČ

● PD TABOR: DELOVNI MLADINCI

V Taboru, ki sicer nima planinske tradicije, so leta 1972 mladinci ustanovili planinski odsek. Ta danes šteje 43 mladincev in 21 pionirjev. Že ob ustanovitvi so si mladi planinci zadali cilj, ki je v Statutu ZSMJ označen kot »Boj za idejno-politično, moralno-psihološko, vojaško-strokovno in telesno pripravljanje mladine na obrambo države, njene svobode in neodvisnosti...«. Svoje delo so mladi planinci usmerili v spoznavanje lepote domačih krajev in čimovine, odkrivanje lepote domačega kraja in približevanje teh ostalim planincem ter v usposabljanje za življenje v naravi (orientacija) in s tem na vse ljudski odpor.

Mladi planinci so v času svojega delovanja pripravili že vrsto uredov, med njimi v Kamniške in Julijske Alpe. Mladinski planinci iz Tabora so bili med prvimi v svoji občini, ki so pričeli organizirano z orientacijo in nastopati na tekmovanjih. Uspehi niso izostali. Veliko pozornost so posvetili gojenju tradicij NOB.

Svojo aktivnost so izpričali tudi z udeležbo v planinskih solah in tečajih. Tudi sami so rudi in prostovoljno poprijeli za delo. Že pri gradnji planinskega doma na Čreti so se izkazali, sedaj pa gradijo svojo postojanko pod Krvavico, ki je planinci, ki so prehodili Savinjsko pot, ne morejo prebraviti. Kdo bi pozabil strme stene te planine in prekrasen razgled, ki se ponuja z vrha. S svojimi prispevki in prostovoljnimi delom so mladi Taborani odkupili eno od zapuščenih hribovskih domačij in jo preuredili v planinsko zavetišče. Mladi planinci iz Tabora tudi letos ne mirujejo. Ob občinskem prazniku bodo organizirali pohod po partizanskih poteh in domačijah taborskih hribov.

Ob dnevu mladosti so za svoje neumorno delo prejeli posebno priznanje Občinske konference ZM Zalec.

FRANC JEZOVIČNIK

● ŠTORE: KDO NAPREJ

V začetku junija je bilo na štadionu v Štoreh tekmovanje članov industrijskih in teritorialnih gasilskih enot. Nastopilo je 21 desetina iz celjske občine in 3 desetine iz Sentjurja.

Tekmovanje je vodil štab operative občinske gasilske zveze, v ocenjevalnih komisijah pa so bili republiški sodniki iz celjske regije.

Tekmovalne discipline so bile izbrane po republiškem programu. Skupine B so morale izvesti tridelni napad in taktično vajo, skupine C pa tridelni napad in polaganje cevovoda.

Rezultati tekmovanja: skupina B — industrijske enote: 1. Železarna Štore I 171,1 točk, 2. EMO II 191,5 točk, 3. Železarna Štore II 208 točk, 4. EMO I 235 točk, 5. Metka Celje 306,6 točk; teritorialne enote: 1. Teharje II 158 točk, 2. Teharje I 201,5 točk, 3. Prožinska vas I 221 točk, 4. Škofja vas 247,5 točk, 5. Prožinska vas II 258 točk, 6. Celje — Gaberje 258,7 točk, 7. Dobra 274 točk, 8. Vojnik 290,5 točk. Skupina C — teritorialne enote: 1. Ljubecna 144,1 točk, 2. Trnovlje 194 točk, 3. Lopata 202 točk, 4. Svetina 214 točk, 5. Lemberg 234,5 točk, 6. Ostrožno 235,5 točk, 7. Strmec 240 točk in 8. Socka 281 točk.

Poleg navedenih so nastopili še gasilci iz Sentjurja, Slivnice in Steklarne Rogaska Slatina. 26. maja je izvedla tekmovanje tudi občinska gasilska zveza Slovenske Konjice. Rezultati: IGD Lio 283 točk, Komus 293 točk; teritorialne enote: Tepanje (212), Konjice (238,5), Zreče (298,3), Draža vas (447,3), Vitanje (432,6).

Pravico nastopa na republiškem tekmovanju, ki je bilo 22. in 23. junija v Velenju, je imelo 5 enot iz vsake skupine z območja občinskih gasilskih zvez Celje, Slovenske Konjice in Sentjurja.

● ŠENTJUR — RAZGIBANO

Ze 20. 6. se je odpeljalo na 14 dnevno letovanje v medobčinsko počitniško bazo v Izoli 160 otrok iz vseh šol Sentjurske občine. 110 otrok bo deležnih brezplačnega letovanja. To so otroci, ki so v slabši telesni kondiciji in so socialno ogroženi. 50 otrok pa bo plačalo le polovični prispevek. Škoda, da ni prostora za samoplačnike, ki bi jih bilo kar precej. Novost, ki jo letos prvič uvaja društvo prijateljev mladine, je v tem, da bo poslala 15. avgusta na letovanje 45 predšolskih otrok. To so otroci, ki so končali malo šolo in jih bodo v Izoli popeljale iste učiteljice, ki so jih že poučevale v mali šoli. Zdravstvena služba je pri pregledu novincev ugotovila najslabšo telesno razvitost v območjih Prevorja, Dobrine in Loke, zato bo iz teh območij šlo tudi največ predšolskih otrok na morje.

Skupaj s krajevnimi in občinsko borčevsko organizacijo ter pionirskimi organizacijami na vseh solah je DPM organiziralo pohod šolarjev po poteh XIV. divizije na območju šentjurske občine. Pohoda se je udeležilo nad 700 učencev vseh šol v občini in je trajala štirinajst dni. Slabo je bilo le to, da je bilo ves čas izredno nestalno vreme, sicer bi se pohoda udeležilo še več učencev. Lepo pripravljeni so bili partizanski mitingi na Planini, Dramljah in v Špitaliču. Borci, ki so se udeleževali pohodov in mitingov so bili prijetno presenečeni nad pozornostjo drameljskih pionirjev, ki so jim priredili v šoli zakusko.

E. REČNIK

mala anketa MIKLOVA ZALA

Člani prosvetnega društva »Ivan Cankar« v Taboru so se odločili odigrati toliko priljubljeno »Miklovo Zalo«. Režije se je lotil Sinjo Jezernik, ki je Taborjanom že lani predstavil »Desetega brata«. To soboto bo zvečer predstava, ki bo nedvomno pritegnila staro in mlado pred gledališki oder, ali bolje rečeno na prostor pod vedrim nebom pred novo šolo in kulturnim domom. Igralci sami naj povedo, kako se počutijo pred tem velikim kulturnim dogodkom v Taboru:

MARIJA HUĐEJ, učiteljica, vodja podružnične šole v Taboru: »Po rodu sem iz Petrovč, v Taboru sem deset let, kjer sem od začetka v prosvetnem društvu Ivana Cankar, letos pa sem postala podpredsednica društva. »Miklova Zala« me je tako navdušila, igram namreč Almira, da sem kar zapomnilo nekatere dolžnosti celo doma. Moram uspeti, najbolj pa sem vesela, ker imam toliko mladih igralcev.«

VIDA GROBELNIK, administratorka pri Gradnji doma iz Tabora: »Oder imam rada, saj sem pričela že z deklamiranjem v prvem razredu osnovne šole. Mislim, da brez nje ga ne bi mogla biti, čeprav še nisem razmišljala, da bi kdaj postala profesionalna igralka. Mislim, nisem resno razmišljala. Zdaj igram Zalo. Ne vem, kaj mi pomeni ta vloga. Tako velika je...«

RUDI HANZIC, upokojenec iz Tabora: »Igral sem že v Hlapcu Jerneju, Desetem bratu in drugih. Zdaj sem v tem delu Tre-soglav. Kar pomisleke sem imel pred to vlogo, kajti ljudje bodo v meni videli negativca. To pa na vasi ni biti prijetno, pa čeprav gre samo za gledališko vlogo. Ne bi rad bil v posmeh. Ljudje dajo priznanje a so občutljivi za kvaliteto.«

TONE KOZMELJ, dela v prodaji Slovenijalesa v Celju, doma iz Tabora: »Na prosvetnem odru delam že od 1960. leta. Tokrat sem Serajnik. Imam občutek, da bomo kmalu dobili neposreden stik z ljudmi. Sicer pa je že sedaj veliko zanimanje med njimi za igro. Miklova Zala je še zelo živa med nami vsemi. Zato jo bodo ljudje vedno radi gledali. Tega se tudi mi zavedamo in bomo skušali narediti dobro predstavo.«

SINJO JEZERNIK, režiser: »Ozračje te predstave v Taboru že čutim in kar nekako pozabljam na probleme, ki jih imam pri režiji. Delam pač z ljudmi, ki so se prostovoljno podali na oder, pred tem pa delajo od zore do mraka na polju ali v šoli ali v tovarni. Svoje odgovornosti se zavedajo, tako tudi jaz sam. Zato upam, da bomo uspeli dati občinstvu predstavo, ki nam ne bo v sramoto.«

Nedvomno te izjave potrjujejo optimizem, ki veje iz mladih, ki so pripravljene delati. »Miklova Zala« pa jih bo še bolj vzpodbudila. Mlade k delu, starejše, že utrjene in zaslužne kulturne delavce pa bo ponovno spomnila na čase, ko so sami veliko prispevali za kulturno življenje svojega kraja in okolice.

DRAGO MEDVED

OMOČ
OM

mo, ki nam ga je
mo v našem ča-
je za žrtve ne-
nad 1000 dinarjev.
ki je tudi častni
strofa, ki je do-
te solidarnostni
Slovenije, po po-
kot je bil to pri-
tavi.«
Maribora, da po-
tateleta na odmev
ljudmi in ki vedo,
—mst—

PIŠE:
ERNEST
REČNIK

je Amu-Darja, ki
na Aralsko jezero.
preveč, ker jo
nam uporabljajo
namakalni si-
kli so nam, da
ga gladina Aral-
era upada. Ko za-
Arul, je pod na-
naka nižina vsa
brzdasta. Njeno
je proti vzhodu
na Kizil-Kum (ru-
k. Iz velikega de-
ščave so Uzbeki
bili rodno zemljo,
mizivno namakajo
na njej bombaž.
ofona se oglasi
vredese — pro-
lehatje s kafe-
privežite pasove.
tapanci se drami-
mo se Taškentu.
e počasi spušča.
no na velikem le-
znega mesta Uz-
v Taškentu. Do-
ur smo bili v
re porinemo za
prej, smo na naj-
točki našega
pod mogočnim
ki ga še pokri-

— Taškent in
bano.

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

KMEČKI PRAZNIK V ZAVODNJAH

DOBRA KMEČKA DLAN!

Ni naključje, da v zadnjem času toliko pisemo po časnikih o kraju Zavodnje nad Šoštanjem. To je izrazito kmečki kraj (kljub temu, da veliko ljudi hodi na delo v dolino), saj je pri njih 27 kmetij, od tega se jih je šest pred dvema letoma začelo preusmerjati. Sami krajanj so podjetni in polni volje ter želijo, da se njihov kraj približa dolini. Za to pa je potrebna akcija. Ena izmed mnogih je bila zadnja nedelja, ko so pod pokroviteljstvom trgovskega podjetja ERE iz Velenja pripravili prvi kmečki praznik, turistično prireditev, ki naj bi postala tradicionalna in ki naj bi privabila čimveč ljudi v lep in miren kraj na nadmorski višini nekaj več kot 600 metrov.

Praznik so vzeli krajanj izredno resno in so pripravili vse tako, kot se spodobi. Postavili so mlaže (če si stal pod njimi in gledal v krošnje, se ti je v glavi zvrtele!), izobesili zastave, v rožah je že tako ves kraj, počistili pred pragovi hiš in kmečkih postopij, se uzaloz oblekli in čakali. Niso pa čakali zaman, kajti zadnja nedelja se je pri njih zbralo več tisoč ljudi, ki so pozno popoldne zadovoljni zapuščali kraj z besedami: »še bomo prišli«.

Začelo se je pred Ročnikom kmetijo, kjer so »Sentanevski pavri« zapeli nekaj domačih viš, da je nad vse lepo odmevalo med zelenim drevjem in hišami. In končalo se je na idiličnem prostoru daleč spodaj, kjer je prostor tako velik kot nogometno igrišče, obdan pa z vencom dišečih smrekovih gozdov. Pogovarjali so se šaleški kmetje in si ogledovali razstavljene kmetijske stroje ter prvo razstavo plemenske živine. Miha Krofi, direktor trgovskega podjetja ERA iz Velenja, je v pozdravnem

govoru povedal, da je »današnji praznik rezultat skupnega prizadevanja, kako pomagati vasi, da doseže to, kar imamo v mestu. Gre za zmanjševanje razlik med vasio in mestom, gre za preobrazbo vasi, napredek kmetijstva, razvoj kmečkega in zimskega turizma ter urejevanje komunalnih problemov. V kraju je med ljudmi vse manj individualizma, vedno več je skupnih akcij, ki so in bodo dale rezultate kraju.«

Mile Jonko je govoril o razvojnih poteh kmetijstva v Šaleški dolini do leta 1980 in poudaril, da je produktivnost dela še vedno preveč odvisna od fizičnega dela in premalo od mehanizacije. Problem je tudi v tem, da je v Šaleški dolini, kjer se je za preusmeritev odločilo 157 kmetij (v delno preusmeritev 87 in popolno 70), na 75 odstotkih kmetij lastnik starejši od 50 let! Mladi hitijo

v dolino, doma pa ostanejo starejši, ki ne zmorejo vsega, kaj šele, da bi se preusmerili. Prav zaradi vsega tega kmečko vprašanje ne sme biti socialno vprašanje, temveč ekonomsko, saj kmetovo delo je njegov kruh.

V zadnjih dveh letih so vložili v pospeševanje in preusmerjanje kmetijstva milijardo in 500 milijonov starih din, od tega LB, podružnica Velenje, 559 milijonov, ostalo — 59 odstotkov — pa kmetje sami. Prizadevajo si tudi s preusmerjanjem kmetij v višinskih legah (od 600 do nad 1000 metrov), saj je to zanimivo tako za kmeta, kot tudi za široko družbo, recimo glede SLO.

Na razstavi plemenske živine je prvo nagrado za najboljšo kravo dobil Jože Rečnik, drugo pa Franc Anželak, za najboljšo telico je dobil priznanje Zdravko Ročnik, za

kravo, ki je imela največ odanih pitancev v zadnjih treh letih, Ivan Glasenčnik, za najboljšega pitanca Martin Knez. Jože Rečnik je še prejel nagrado za najboljšo kravo molznico v zadnjih treh letih, odkar je organiziran odkup mleka (prodal je 35.928 litrov mleka), skupaj z Zdravkom Ročnikom pa sta dobila še diplomni za najboljšo kravo in telico.

Vlado Gorlov, vodja obrata GG Šoštanj, je še povedal, da je pri gozdnih delavcih sekaških sodelovalo 12 tekmovalcev in to v petih disciplinah, zmagal pa je Janko Mlačnik (GG Luče) 615 točk pred Stankom Volekom (GG Luče) 583,5 točke, Andrejem Lenkom (GG Solčava) 564 točk itd., med ekipami pa Luče pred Šoštanjem, Solčavo in Ljubnim. To je bila priprava na republiško sekaško tekmovanje, ki bi ga radi organizirali letos ob ob-

činskem prazniku na istem prostoru.

Popoldne je bila zabavna prireditev na jasi v jami, kjer so nastopili Sentanevski pavri, Stirje kovači in Marjan Kralj pa tudi šest domačink se je izkazalo, kako se dela na star kolovrat.

Prvi kmečki dan v Zavodnjah (o podrobnostih bomo še pisali, zlasti o preusmerjenju kmetiji Zdravka Ročnika) je uspel in izpolnil svoj osnovni namen: približati dolini kraj, kjer je doma kmetijstvo, s katerim se ukvarjajo ljudje, ki mislijo napredno. Takšni dnevi naj bi jih zbližali z dolino, vendar naj bi postali stalna oblika skozi vse leto. Ljudje v kraju, kjer je mir, svež zrak, možnosti prijetnih izletov, tudi nekaj kulturnih točk in še kaj, čakajo. Roko so ponudili in po nedelji sodeč, smo jo sprejeli.

P. s.: Izkupiček s prireditve pa je namenjen šolskim otrokom v Zavodnjah in bližnjih zaselkih, da bodo v novem šolskem letu dobili brezplačno knjigo zvezke in torbice!

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

Dvanajst vrlih mož se je za spremembo — namesto v gozdu — spoprijelo na tekmovanju. Resnično, izkazali so se in njihove žage in sekire so lepo pele.

PREJELI SMO

NEKAJ O KMETIJSTVU

K pisanju me je spodbudil sestavek bralca z Dobrne, ki je tako resnično opisal pot kmečkega človeka. Najprej je opisal nekaj lepih navad, ki so danes izumrle na deželi. Potem pa je Mihael Švent lepo navedel mnogo težav, ki so na deželi vedno večje in vzroki zanje so vidni na zapuščenih in praznih kmetijah.

Naj tovariš z Dobrne ne misli, da je le sam takega mišljenja; več nas je, ki smo že dolgo v globini srca dušili tisto, kar je Mihael v svojem članku tako odkrito povedal.

Kako si pridobiti kmetijsko mehanizacijo z lastnimi žulji brez kredita, je torej vprašanje, ki mori več kmetov. Kje dobiti denar za davke, socialno, starostno zavarovanje kmetov — to je postal danes problem predvsem hribovskega kmeta, ki nima drugih finančnih podpor. Živina in drugi pridelki so pri vsej podražitvi še vedno malovredni. Še enkrat naj ponovim, da so največji problem predvsem — prazne kmetije.

Kako naj eden ali dva človeka obdelujeta brez strojev kmetijo! Skoraj žalostna je resnica, da si tudi za denar v domači trgovini kmečki človek ne more privoščiti kmetijske mehanizacije, da o kreditu ne govorimo. Če polje ni obdelano, si je treba v mestu odrezati boljši kos kruha. Kmetija je tista, ki je največ pomagala k svobodi, danes pa večina upokojenih kmetov še vedno čaka na 250 din. Pri vsem tem pa še vedno plačuje in mora doseči veliko starost. Ali ni pretežak cilj za enakopravnega kmeta? Je res samo hribovski kmet tisti, ki si na stranskem tiru utira pot v življenje? Več nas je torej, ki smo spoznali kmečke težave in pri nas je ugasnila zadnja iskra dobre volje, volje do trdega kmečkega dela. In morda se ne bo nikoli več vžgala in razgorela.

Oprostite mojemu sestavku, ker ni izpod peresa izobraženega mestnega človeka, to je pismo preprostega kmečkega dekleta.

TEREZIJA IZ PODEZELJA

PETROL

Poslovna enota CELJE

objavlja prosta delovna mesta:

VEČ PRODAJALCEV
za benc. servise v Celju

ADMINISTRATORKE
za upravo PE v Celju

POGOJI: prodajalec — PK delavec ali nižja strokovna izobrazba s 3-mesečno poskusno dobo, za nedoločen čas. Administratorke za določen čas. Prijave pošljite v roku 8 dni na Upravo PE Celje, Cesta v Trnovlje 12.

Kdo
z nami
in
Izletnikom
v
Varšavo?

agrotehnika

Agrotehnika — poslovalnica Celje vam v specializiranih blagovnicah nudi:

- sodobno kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo orodje
- stroje, priprave in orodje za vrtničarje
- pripravke za oplemenitenje zemlje: šota, humus, torbon, bioter, umetna gnojila
- preparate za škropljenje in posipavanje za uničevanje škodljivcev in bolezni na kulturah
- razno semensko blago in sadike
- pnevmatiko za osebna in motorna vozila
- razno dodatno opremo za vozila — hidravlični in drugi
- »lesonale«, avtolake in oplemenjevalec lesa vseh mih barvnih odtenkih
- orodje in opremo za obrtnike in delavnice.
- nadomestne dele za zastavo 750, TAM vozila, traktorje in kmetijske stroje

Cenjeni kupci poslužite se ugodnega pristopa z avtomobilom; oglejte si stalno razstavo blaga.

Obiščite nas, svetovali in postregli vam bomo.

Priporoča se kolektiv

AGROTEHNIKE CELJE

NAGRADA
ZA IVIČINE
RISA

Med nagradenci na norejski razstavi v Zavodnjah je bila tudi Knez, za katero je kmečki praznik še posebej vesel. Kljub temu, je mlada, je kot edina ostala doma na kmetiji, pripeljala na razstavo tanca vola Risa in do zanj nagrado.

»Pred dvema letoma končala osnovno šolo v Šoštanju in takoj odšla na delo, ker oče in mati ne zmoreta vsega, kar imamo namreč 18 hektarov zemlje; od tega 10 hektarov obdelovalne in 8 hektarov gozdne. Tudi pri nas da mislimo na preusmerjanje kmetije, zaradi naravnih pogojev smo se odločili za živinorejo in mlekarstvo. Že zdaj prodajamo dnevno po 20 litrov mleka, kasneje bomo pa še več. Seveda nekaj ostane za doma.«

Vam je žal, da ste odšli doma na kmetijo? »Ne. Ničesar mi ne manjkuje. Kljub temu je veliko dela, mi še ni ostalo nekaj časa razvedrilo.«

L. OJSTERSEK

Tovarna modne konfekcije TOPER CELJE

TOZD Moško perilo, TOZD
Damsko perilo, TOZD Športna
konfekcija in DS Skupne službe

razpisuje

za šolsko leto 1974/75

23 ŠTIPENDIJ:

1. Visoka ekonomsko-komerc. šola —
II. stopnja — ekonomska — komerc.
smer	2 štipend.
1. stopnja — finančna smer	2 štipend.
zunanje-trgovinska smer	3 štipend.
2. Višja konfekcijska šola — Maribor	4 štipend.
3. Višja tehniška šola — elektro —
šibki tok	1 štipend.
4. Tekstilna tehniška šola —
konfekcijska smer	1 štipend.
5. Srednja modelarska šola — Maribor	3 štipend.
6. Ekonomska srednja šola	4 štipend.
7. Upravno-administrativna šola	3 štipend.

ŠEST ŠTIPENDIJ

TOZD ELEGANT

— Višja konfekcijska šola — Maribor	1 štipend.
— Tekstilna tehniška šola —
konfekcijska smer	2 štipend.
— Ekonomska srednja šola	3 štipend.
- Kandidati za dodelitev štipendij morajo izpolniti
prošnjo za štipendijo (obrazec 1,65 DZS) ter pri-
ložiti
- prepis zadnjega šolskega spričevala
 - potrdilo o premoženjskem stanju staršev in šte-
vilo družinskih članov.
 - Prošnjo naj prosilci naslovijo na organizacijsko
kadrovskega sektor — tovarna modne konfekcije
TOPER Celje, Teharska c. 4, Celje.

Gradbeno industrijsko podjetje

»INGRAD« CELJE

Ljubljanska cesta 16

objavlja

prosta učna mesta
(VAJENCEV) UČENCEV
za izučitev v naslednjih
poklicih:

30 ZIDARJEV
1 TESARJA KONSTRUKTERJA
30 GRADBENIH TESARJEV
15 ŽELEZOKRIVCEV
2 STAVBNA KLJUČAVNICARJA
4 STROJNE KLJUČAVNICARJE
3 STAVBNE KLEPARJE
5 MONTERJEV ogrevalnih naprav
(centralne kurjave)
3 VODOVODNE INSTALATERJE
2 AVTOMEHANIKA
4 ELEKTROINSTALATERJE
1 OBRATOVNEGA ELEKTRIKARJA
3 SOBOSLIKARJE (SLIKOPLESKARJE)
4 STAVBNE MIZARJE

Celodnevna prehrana in stanovanje je učencem na
razpolago v domu učencev GIP »Ingrad« Celje.

Prošnje za sprejem v uk, kateri priložite

— rojstni list in

— spričevalo o dokončani osemletki,
sprejema kadrovske pravna služba do 15. julija 1974.

TOVARNA IZOLACIJSKEGA MATERIALA LAŠKO

Odbor za štipendiranje in izobraževanje
razpisuje

v šolskem letu 1974/75

ŠTIPENDIJE
na naslednjih srednjih,
višjih in visokih šolah:

1. fakulteta za gradbeništvo, arhitekturo
in geodezijo — gradbeništvo	1
2. ekonomska fakulteta	1
3. višja ekonomsko-komercialna šola —
smer zunanja trgovina	1
4. pravna fakulteta	1
5. višja tehniška šola — strojni oddelek	1
6. ekonomska srednja šola	4
7. upravno-administrativna srednja šola	2
8. tehniška srednja šola — kemijski oddelek	2
9. tehniška srednja šola — strojni oddelek	1
10. tehniška srednja šola — elektro oddelek	1
11. tehniška srednja šola — rudarski oddelek	1
12. rudarska nadzorniška šola	1

Kandidati naj pošljejo svoje vloge na naslov: To-
varna izolacijskega materiala Laško najkasneje do
15. julija.

K vlogi, izpolnjeni na obrazcu 1,65 DZS, je potreb-
no priložiti:

- kratek življenjepis
- overovljen prepis ali fotokopijo zadnjega šol-
skega spričevala oz. potrdilo o opravljenih izpitih
- potrdilo o premoženjskem stanju
- izjavo kandidata, da ne prejema štipendije pri
drugem štipenditorju
- potrdilo o začasnem bivališču, če bo kandidat
v času šolanja bival izven kraja svojega stalnega
bivališča.

Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandi-
dati, ki prebivajo na območju občine Laško, ki so
v slabšem materialnem stanju in ki imajo boljši
učni uspeh ter otroci članov kolektiva.

DELOVNIM LJUDEM CELJA

V dneh od 27. do 30. junija 1974 je naše mesto
gostitelj udeležencev 20. jubilarnih iger bratstva in
enotnosti.

V tej veliki mladinski športni manifestaciji sodelu-
jejo mladi iz Ohrida, Titograda, Tuzle, Vinkovcev,
Zrenjanina in Celja.

Pokrovitelj prireditve je predsednik republike to-
variš Tito.

CELJANI!

Sprejmimo naše goste s prisrčnostjo, ki je nam
lastna, storimo vse, da bo njihovo bivanje med
nami čimbolj prijetno in nepozabno,
pokažimo jim naše mesto, naše uspehe in seznan-
imo jih z napori, ki jih vlagamo za boljši jutrišnji
dan.

Prispevajmo h krepitvi bratstva in enotnosti naših
narodov!

Da bi naše mesto v slavnostnih dneh čimbolj sve-
čano izgledalo, prosimo vse organizacije združene-
ga dela in druge organizacije, hišne svete in last-
nike hiš, da izobesijo državne in partijske zastave
ter okrasijo izložbe ter uredijo okolico.

Pozivamo vse delovne ljudi, da se v čimvečjem šte-
vilu udeležijo svečane otvoritve IGER BRATSTVA
IN ENOTNOSTI, ki bo v četrtek, dne 27. junija 1974,
ob 20. uri na drsališču v mestnem parku, prav tako
pa tudi športnih tekmovanj, ki bodo v naslednjih
dneh.

Skupščina občine Celje
Občinska konferenca SZDL Celje
Občinski komite ZKS Celje
Občinski sindikalni svet Celje
Zveza združenj borcev NOV Celje
Občinska konferenca ZMS Celje

KOP SCHMIDT

ŽALEC, Cesta na Vrbje

vabi k sodelovanju:

KV KLJUČAVNICARJE in

VARILCE

lahko so tudi priučeni

ter VEČ VAJENCEV
za ključavničarski ali varilski
poklic

Prijave sprejemamo pismeno najkasneje do 15. ju-
lija 1974, ali pa osebno vsak dan od 6.30 do 9. ure,
razen sobote.

Služba družbenega
knjigovodstva v SR Sloveniji
Podružnica Celje

razpisuje tele

ŠTIPENDIJE

— pet štipendij za študij na ekonomski ali pravni
fakulteti ali II. stopnji VEKS v Mariboru

— osem štipendij na višji šoli ekonomske ali prav-
ne smeri in

— sedem štipendij na ekonomski srednji šoli.

Vlogo, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo, za štu-
dente, ki študirajo na višji ali visoki šoli tudi po-
trdilo o opravljenih izpitih, pošljite kadrovske služ-
bi Podružnice do 8. julija 1974.

Na podlagi 161. člena zakona o davkih obča-
nov (Uradni list SRS, št. 21/74) in odloka,
izdaja

DAVČNA UPRAVA OBČINE
CELJE, LAŠKO, MOZIRJE,
ŠENTJUR IN ŽALEC

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero
davka od premoženja, ki se
plačuje na posest stavb
za leto 1974

1. Napoved so dolžni vložiti zavezanci — lastniki
stavb, stanovanj, poslovnih prostorov in garaž, ki
v letu 1973 in 1974 do 30. 6. 1974 iz kakršnegakoli
vzroka niso oddali popisnega lista o ugotovitvi
vrednosti stanovanjskih, počitniških in poslovnih
prostorov zasebnih lastnikov, za stanovanjske za-
dave pristojnemu upravnemu organu občine.

Napovedi morajo vložiti zavezanci tudi, če že ima-
jo z odločbo davčne uprave priznano začasno opro-
stitev oziroma bodo z vlogo takšno oprostitve uve-
ljavljali.

Napoved je treba vložiti do 30. 6. 1974.

2. Davka na posest stavb so začasno oproščeni prvi
lastniki novih stanovanjskih hiš, oziroma stanovanj
in garaž za dobo deset let (142. člen zakona o dav-
kih občanov, Uradni list SRS, št. 21/74). Ta doba
se računa od prvega dne naslednjega meseca po
izdaji dovoljenja za uporabo stavbe oz. od pričetka
uporabe stavbe, če se stavba prične uporabljati
pred izdajo dovoljenja.

Zavezanci — lastniki novih stavb, stanovanj in ga-
raž so že koristili pravico do davčne oprostitve v
času, ko so stavbo uporabljali, če v tej dobi niso
plačevali davka od stavbe.

V kolikor zavezanci te oprostitve še niso v celoti
izkoristili in nimajo z odločbo davčnega organa pri-
znane začasne davčne oprostitve, morajo uveljav-
ljati oprostitve za preostalo dobo, najkasneje do
23. 8. 1974.

Vlogo za začasno davčno oprostitve davka od stavb
morajo zavezanci vložiti na predpisanem obrazcu
pri davčni upravi občine.

AKCIJA

KOZJANCİ NAD OBLAKI

V nedeljo zjutraj so skupaj s potočki prišli v dolino. Sonce je komajda prilezlo, iz- za bregov. Potem so čakali na šolski avtobus, tisti avto- bus, ki jih je vsak dan pri- peljal in odpeljal v šolo in iz šole spet domov. Tokrat jih je dobri »Monika«, kot pravijo hudomušno svojemu zvestemu avtobusu, odpelja- la v Ljubljano, na Brnike, tam, kjer je okno v svet, kjer stoji na velikem betonski ravnini letala in čakajo na ljudi, da jih poneso v nebes- no prostranstvo, nad oblake.

Kako čudno pravzaprav, meni Peter iz hriba, stoječ ob ograji, za katero vzletajo in pristajajo letala. Reč se meni nič tebi nič dvigne in že si v Puli. Tako je, v Puli. Tam, kamor jih je vodila pot. V mestecu ob morju, kjer najbrž mnogi izmed njih še dolgo, dolgo ne bi bili, če jim ne bi podjetje Inex-Adria po- klonilo izlet z letalom.

PRIJETNO PRESENEČENJE

Nekega dne je prišel v Šole Šmarske in šentjurske občine čisto kratak dopis, v katerem je pisalo, da podjetje Inex-Adria poklanja kozjan- skim otrokom vožnjo z leta- lom in da naj povedo, koli- ko otrok bo šlo s te in koli- ko z one šole. In tako se je 80 otrok iz osnovnih šol Šent- jur, Silvica, Planina, Dram- lje, Ponikva in Lesično zna- šlo na velikem DC-9, ki je nemirno hrumel v lep, son- čen dan na brniškem letali- šču.

»Priprnite pasove!« Glas pri- jetne deklice je prekinil ne-

umorno čebljanje otrok v le- talu in roke so začele omu- tavati varnostne pasove. Le- talo se je počasi odlepilo od steze in krenilo naravnost oblakom naproti. Čez pri- bilo ne konca ne kraja. Vsi, prav vsi, so bili prvič v leta- bližno dvajset minut se je velika, bela ptica spustila na letališče v Puli. Čudenju ni lu in večina tudi prvič na morju. Odličnjaki, pridni mladi delavci, čebelice s Koz- janskega. Polet z letalom jim je bil nagrada za učenje, za pridno delo v družtvih, v prostovoljnih akcijah.

Potem so se odpeljali na kopališče nedaleč v stran od Pule, v tabor Mariborčanov »Pohorje«. Živžav se je kmalu preseil na morskobalo.

Tako je veselje dopustni- štva, širokega morskoga pro- stranstva je ta dan uživala že tretja skupina šolarjev, ki so z Inex-Adrio prišli v Pulo. Prvi, ki so z velikim DC-9 prileteli v Pulo, so bili otroci iz Haloz, za njimi so prišli v Istro šolarji iz Suhe kraji- ne, tem pa so se pridružili še Kozjanci.

VELIKO DOŽIVETJE

V majhnem, škrbinasto raz- jedenem zalivčku, posejanem z morskimi ježki, kjer je vo- da hrume tolkla ob skale, se je s prijatelji igral Janez Stadler iz Topolovega na Koz- janskem, učenec osnovne šole Lesično. Kopal se ni, ko- palke je pozabil doma in ven- dar je bil prvič na morju. Kakšna škoda, da bi ga šment.

»Čisto zares sem prvič na

Pod repom velikega letala DC-9 Inex-Adrie so se mladi Kozjanci kar izgubili. Foto: M. Strašek

morju pa z letalom sem tudi prvič. Počitnice bom letos imel kar na njivi. Je že tako, brat je v vojski in ne bo mi preostalo drugega, kot da se bom sončil kar na njivi. Kar precej zemlje imamo, ljudi pa je bolj malo. O, z letalom bi se pa res še peljal. To je najbrž hudo draga reč, ne?« Gotovo, za mlade Kozjan- ce je tole res hudo draga

reč. Tudi za Irmo Kovačič, ki je letos zapustila klopi lesič- ke šole in se bo v jeseni od- pravila na celjsko gimnazijo. Zakaj je Irma odšla v Pulo? Zato, ker je odličnjakinja, ker se rada uči in zato, ker bi rada znala še več.

»No, enkrat sem že bila na morju, kopala pa se nisem. Tudi z letalom se še nisem peljala, videla pa sem jih že,

na Brniku. Ampak videti je vse kaj drugega, kot pa pe- ljati se z njim. Čudovito, res je bilo čudovito. Človek ima tako prijeten občutek, ko plava nad oblaki. Izplačalo se je biti odličnjak. Če bi za nagrado šla vedno z leta- lom, potem bi bila kar na- prej odličnjak, kjerkoli že. Sicer pa, učimo se zase!«

Irma je v Puli stopila na ježka, grdoba se je obesil na desno nogo. Kaj sedaj? Nič, prav nič. Bodice so bile kma- lu pozabljene.

Otroci so kot čebelice leta- li od čeri do čeri, od zalivčka do zalivčka, s kamna na ka- men. Hude ure v šolskih klo- peh so bile pozabljene, po- zabljeno je bilo marsikaj iz lepih, toda včasih trpkih šol- skih ur, ko je zvonec veliko prepozno zvonil...

Se en pozabljenec je bil med šolarji. Kopalke so se danes v predalu. Suhe, brez morske soli. Andreja Zalokar si je visoko zavijala krilo in koracala po vodi, dokler je le šlo. Mlada Planinčanka si je preganjala čas, kakor je le vedela in znala. Kljub po- zabljenim kopalkam ji je bi- lo lepo. Na morju in v leta- lu. Sleherno minuto, ki pa so žal prehitro minevale.

Pogovorov ni bilo konca. Vse je bilo razigrano, življe- nje je prekipelo. Potem se je bilo treba posušiti, posuši- ti so se morale kopalka pa dolge hlače, ki so preveč za- šle v morje in krila, ki kar niso hotela ubogati. Na nebu so se začeli zbirati oblaki. Četeca je odšla proti Puli, v areno, med priče davnine, da bi se v domišljiji pričarale velike igre z gladiatorji in

Janez Stadler, kuštrani novnošolček iz Topolovega Kozjanskem, si je vsaj za dan privoščil morje. Na prišel nazaj domov, čakala motika in vroče ce na njivah njihovega stva.

levi, da bi zaživel zago- iz šolskih klopi. Arena mladim Kozjan- ni bila naklonjena, začel škropiti in šolarji so se ovce začeli zbirati v gra- Prišel je čas odhoda.

Ob 22. uri so bili otro- puljskem letališču, kjer je liki DC-9 že čakal na po- jalni stezi. Mimogrede, spregovorili še z učiti- Mihom Zakoškom iz o- šole Lesično.

»Hvaležni smo Adri- polet, je povedal, ko oblačnega reba čedalje rosilo. Večina otrok, ne kar vsi, ni še nikoli la z avionom, no, konec, cev pa se tudi mi, pro- ji, ne moremo pohval- tem. Zadovoljstvo je obojestransko. Namen izleta pa je za nas še gačen, saj je nekakšna šole v naravi. Če drugi- gre, je treba pač izkor- vsako priložnost, ki se ku ponuja. Prav zaradi še enkrat iskrena hvala Adrii iz Ljubljane, ki omogočila ta čudoviti Nekaj čez deseto ur DC-9 odletel s puljskega lišča. Dan se je konča- Brniku je že čakala do- stara Monika, da jih po- nazaj na domove.

MILENKO STRAŠEK

CIGANKA — povest iz domačih hribov

18

VI

Ker se je medtem že docela zmračilo, se zločincu ni bilo treba več tako previdno skrivati. Zletel je čez leso in stopil nekoliko korakov navzgor v travnik ter se vle- gel v travo, pri tem pa od bolečine zastokal. Minilo je kakih dvajset minut; tedaj je prikoracal Osojnik, izročil Lisjaku, ki je že nestrpno čakal, denar in mu, ne da bi kaj govoril, porinil krajec kruha in steklenico žganja v žep. Več v naglici ni mogel dobiti, je rekel. Lisjak se niti z besedico ni zahvalil, nekaj je zagodrnjal o starem sko- puhu in se odpravil na pot. Poprej je še vprašal, kod in kam vodijo steze, in Osojnik mu je natanko pokazal pot. Ko je zločinec že izginil za lesom, ga je kmet še en- krat poklical:

»Ti, počakaj! Nekaj te moram še vprašati. To men- da urži, da boš močlal in da te storije o cigancici ne boš obešal na veliki zvon?«

»He, ali te je strah? Pravzaprav bi te bil moral še za kak stotak,« se je Lisjak porogljivo smejal; »toda za tako norega me ne smeš spoznati, da bom šel samega sebe v luknjo tlačiti. Ne bom tiho zaradi tebe, ampak za- radi sebe, da sebe ne spravim v kašo, ti tepec!«

Tako sta se ločila. Dve noči in dva dni je trajalo, da se je begunec pritepel v Zarazber. Ker je moral po ovin- kih in po samotnih kozjih stezah, je mogel le počasi na- preti; že se je vračala tretja noč, ko je na neki hribovski koči potrkal in prosił za prenočišče. Ves onemogel je tožil, da prihaja iz Jazbine, da mu je ušlo tele na paši in ga že dva dni išče in da je nazadnje z neke peči padel in si pri tem roko zlomil. Hribovec ga je nekaj časa ostro mo- tril, potem pa je navidezno prijazno dejal:

»Seveda lahko ostaneš čez noč. Nesrečnega človeka še nobenega nismo s praga spodili. V hlev še pojdem na živino gledat. Počakaj, koj pridem!«

Čez nekaj časa je zunaj nekje rezko zapiskalo. Lisjak je zastutil nevarnost in jo ubral za kočo. Priletel pa je dvema orožnikoma v pest, ki sta ga zgrabila in oklenila.

Na kraju Bistrice, kakih dvajset minut od cerkve, je stala lesena koča, ki je bila že vsa črna od starosti. Z okene in izpred vrat je bil prelep pogled po hribih in do- linah, zato pa je bil pogled v hišo in kamro tem grši. Tu je bilo vse narobe: čevljarški stol je motel svoji edini dve nogi v viš, ura na steni je migljala z enim samim ka- zalcem, po mizi so bili nepomiti krožniki in skleda in muhe so se pasle po ostankih repice in po strnjeni zabeli, na stenah so viseli jopiči in hlače, zraven pa godčeva trobenta, po klopeh okoli in po tleh je bilo polno čevljar- skega orodja, papirja, mohorskih knjig, ter raztrganih, pošvedranih in napol popravljenih čevljev. Iz kamre pa se je rešala razodeta in razvaljena postelja, poleg nje od- prta skrinja, s sten pa razbito ogledalo in trije pereli okviri brez slik.

Lastnik te koče in edini prebivalec v njej je bil »moj- ster Smolac«, krepak samski mož blizu štiridesetih let. Prav ime mu je bilo Cencij — Cincencij Mrkač — in čevljarstva je bil stanu. Kadar ga je bila volja, je dobro delal, ampak voljen je bil bolj redko. Rajši, ko da bi doma čepel in po kopitih razbijal, je lažil za ververicami in pričel, ki jih je lovil in prodajal, ali pa je hodil v les delat. Tisti pa, ki so se k njegovi čevljarški umetnosti za- tekli, so se jezili in kramentirali. Poletni je trajalo vsaj šest tednov, da je napravil nove čevlje; da je pa stare po- pravil, za to je bilo treba pet ali šest mesecev. Dejal je, da so kože tako suhe, da kar pokažo, in če nima denarja za vino ali za mošt, jim ni in ni kos. Denarja pa je v tej krizi tako malo kakor snega v juliju.

Toda Cencij ga je vedno še toliko ugnal, da ni trpel žeje. Po navadi je govoril prav po hribovsko domače; ka- dar pa ga je imel nekoliko pod kapo, je zavijal in se počil kakor kak mestni pismar in je govoril tako glazavo in nabrano, da je vse silil smeh.

Bistričani so zmerom vedeli, kod ga je s Cencijem. Ze od vojakov sem je znal trobentati in še zdaj je bil svoji trobenti zvest. Če je bil doma, je zjutraj z jutrnico vred že budil dolince s svojim piskanjem, opoldne si je trolil kake četrt ure in zvečer, ko je zvonilo večno luč, je po stari vojaški navadi klical na počitek. To pa je bilo

takole: Kadar mu je trobenta brumno vriskala, tedaj bil trezen; kadar mu je trobljala venomer: tre-re, tedaj je bil okajen; kadar je le zdaj in zdaj zamolklo hripala, tedaj je bil pošteno nadevan. Kadar pa je še tiho, no, tedaj ga ni bilo doma — in navadno je tako.

Saj mu nihče ni mogel zameriti, da se je tako držal svoje bajte, ko v njej ni imel nobene druge rišice kakor trobento. Cencij pa si je želel družbe v govoru. Deset let že si je iskal kako družico; toda je malo previsoko. Kot pravi izprašeni čevljarški moj- ster, da ni kar vsaka zanj; le kaka gruntarska. V njegovem smela biti za gospo mojstrinjo. Pred leti je bil Ravnjakovo, ki je bila zdaj Pristovnica na Breznici tem Osojnikovo Franco, potem Kamnikovo Reziko, Burjakovo Julko — in vse so mu pokazale figo. Zato je na sejmšču vprico ljudi povedal na svoj sloves- čin vse grehe in slabosti, ki jih kazijo.

Ko pri gruntarskih ni imel sreče, se je pon- bajtarskim, pa mu je tudi pri teh spodletelo, tako je bil zdaj pri štiridesetih še zmerom tako sam kakor dvajsetih. Zdaj pa je bil že zadnji čas; zato se je je- rati po deklah. Bogastva pri teh ni bilo najti, pa- pridne roke — in tudi te so bile mojstru Smolci po- Saj je imel poleg kože še kos zemlje, sicer res da- lik, da je bil za kako kozo. Za Cencija pa je bilo to zemlje obilo. Pustil je travo, da je zrasla in se po- nikoli je ni kosil, počast je izginila tudi lesa okoli. Je pobral in zanetil.

Vendar bi mu bil krivico delal, kdor bi bil de- je lenuh ali da Boga dan krađe. Če mu je voda že t- tekla, se pravi, če so mu bili že pi prazni in je d- drobtine pometal, tedaj je delal ko črna živina; po- šlom in kopitom, poleti pri kmetih na polju in tro-

Tako suh je bil prav sedaj, ko je moral Lis- Raven. Zato se je oglašil Ravnjaku, češ, da bi rad kosil. Pri tem je imel še drug namen; seznaniti se hotel z Urško in izvedeti, kaj bi dejala, če bi jo v- zeli. Res se mu je posrečilo; Ravnjak ga je sp- Urška pa, ki je bila sicer že precej zarjavela, v- vendar še polna upov in pričakovanja, mu tudi ni- tala, da bi ji bil zakonski stan vse ljubši od de- v-

Mali oglasi

Preizkušam vzdržljivost žena, ki se odločajo za garaško življenje s težaki dvomljivih kvalit. PEPE POTENTNIK, Cesta obležanih 3, Mozirje

Nudim vam vedno svežo regratovo solato. Preveriti je mogoče po lepem rumenem cvetu. Pohitite, ker regrat kmalu odcevi. JOŽE REPINC, Prehrambeni trg 2/IV, Velenje

Tolajim Savinčane, ki so zelo prizaleti zaradi štosov, ki jih zbijajo ljudje na njihov račun. Podrobnejše informacije lahko dobite v uredništvu pod šifro »Škotski turisti«.

Prezaposlenim priporočam moje specialne usluge. Citam časopise in vam v skrajšani obliki pripovedujem vsebino. Na posebno željo gledam tudi televizijo in vam razlagam program. — Preutrujenim se nikoli ne vsiljujem!

MARIJA PONUDNICA, Edini izhod 18, Celje

Iščem samsko dekle za pomoč pri gospodinskih poslih. Hrana in stanovanje brezplačno. Edini pogoj je, da ni ljubosumno, ker ima mož še več drugih. Sprejem takoj!

LJUDMILA NAVAJENA-FLEGMA, Prešuštniško naselje 118, Ljubljana

PEPI MIKLAVC

Kdo z nami in izletnikom v Varšavo?

V četrtek so v celjskem Muzeju revolucije odprli razstavo o zgodovinskem in gospodarskem razvoju celjske tovarne EMO. Razstava, ki jo je sodelavci pripravil dokumentator in prevajalec Jože Keber na zgovoren način, prikazuje dejavnost tega velikega delovnega kolektiva, ki prav v teh dneh praznuje 80-letnico obstoja in dela. Na otvoritveni svečanosti je spregovoril direktor EMO Miro Jančigaj. Na razstavi, ki obsega dokumentarne fotografije in dokumente iz obdobja nastanka tovarne, predvojnega delavskega gibanja, časa med NOB in povojne tlapadnje, sodelujejo tudi likovni umetniki, ki so našli možnost svoje likovne govorice tudi v emajlu. To so: Milan Lorenčak, Mirko Knez, Dane Horvat, Marjan Zdošek, Ivan Razboršek in Viktor Čuvan. Na posnetku so izdelki po osnutkih omenjenih likovnikov. Foto: Drago Medved

PREPROSTO IN ELEGANTNO

Za resnejša leta, ko ne moremo več posegati po mladostnih in drznih modelih, primernih za ročna leta, svetuje moda vedno elegantne in umirjene modele poletnih oblek. To so preproste linije, mehki in kvalitetni materiali, lepi enostavni kroji in živahne, a skladne barve, ki so primerne skoraj za vse postave.

Takšna sta tudi modela na sliki. Prva obleka je primerna za vitkejšo postavo, saj ima poudarjen ozek pas in rahlo nabrano krilo. Rokavi segajo do komolcev in so zavijani.

Druga obleka pa je še bolj preprosta. Krojena je v krilu navzven, pas je poudarjen z ozko pentljo, rokavi so kratki in izrez okrogel.

Zato pa lahko takšen umirjen model elegantno dopolnimo z letos tako modernimi velikimi umetnimi (ali svežimi) cvetovi in starinskimi broškami.

Staša Gorenšek

NASVET JANKU SELIČU

Z velikim odobravanjem medn DEBELOST je bolezen sem prebrala v zadnji številki Novega tednika zgodbo o Janku Seliču iz Loke pri Zussu. Odločila sem se, da napišem nekaj razmišljanj o problematiki debelih ljudi.

Cestokrat srečamo, v mestu ali na podeželju, debele ljudi. Dostikrat slišimo zbadljive pripombe tako iz ust izobraženih ljudi, kakor tudi preprostih ljudi, kot: »debeluhar, debela bajsca, bomba...«. Velikokrat, hote ali nehoti, zapostavljajo debele ljudi. Prepričana sem, da ta vrsta ljudi, in verjemite mi, ni jih malo, nikoli ne pomisli, kaj neki je vzrok debelosti zasmehovanega. Iz medicinske literature lahko sklepamo, da je debelost, pa naj si bo tej vzrok preobilna prehrana, ali pa vir neke notranje bolezni, v obeh primerih bolezen. Le na kratko bi želela opisati oba primera debelosti. Prvi primer, ko je vzrok debelosti preobilna prehrana, lahko razdelimo na dva načina:

— včasih je prevladovalo prepričanje, da je otrok lep in zdrav, če je lepo okrogel. Da, včasih so se starši postavljali s svojimi malčki, ki so bili rdečelični, okrogli. Starši so, tudi danes lahko zasledimo takšne primere, si lihi otroke s hrano. Toda, to je zgrešeno v večini primerov. Otrokovo telo postaja zahtevnejše s časom razvoja, potreba po večji količini hrane se s časom veča, otrok pa pridobiva na teži; — ljudje se dan za dnem

soočamo z različnimi problemi in težavami. Včasih je dovolj tudi nepomemben konflikt z okolico in že sežemo po hrani. Podzvestno. Ogromno je primerov, ko razočaran človek vse pogosteje sega po hrani; v hrani vidi trenutno tolažbo, v hrani najde, če smem tako reči, po-zabo za duševno stisko. In kaj je temu posledica? Debelost!

Drugi primer, debelost, ki ji je vir notranja bolezen, je težji primer. Medicina, kljub temu, da se je v zadnjem obdobju zelo razvila, še ne pozna ustreznega zdravljenja za zatiranje žarišča te bolezni. Znano je, da je najpogostejši vir te bolezni nepravilno delovanje nadledvične žleze, kakor tudi ostalega hormonskega delovanja v organizmu.

V Sloveniji že obstaja v okviru ljubljanskega Kliničnega centra ENDOKRINOLOŠKI ODDELEK, katerega predstojnik je profesor Stanko MAHKOTA. Na tem oddelku zdravijo specialisti obe vrsti debelosti. Zaradi hormonskega obolenja, delno pa tudi zaradi nepravilne prehrane, sem se tudi sama več mesecev zdravila na tem oddelku. Uspeh ni izostal. Ogromna zasluga s strani predstojnika profesorja Mahkote in sobne zdravnice doktor Kocjančičeve je bila vidna v tem, da sem precej izgubila na teži. Ker pa je bil vzrok debelosti tudi hormonskega značaja, kot sem že omenila, sem s te strani še vedno ostala podvržena debelosti.

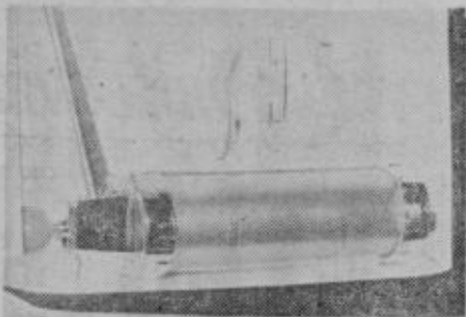
Veseli me, da se je v Novem tedniku našel prostor za takšne probleme, ki z vsakodnevni posmehi, očitki, spremljajo debele ljudi. Če že iščemo napake ali nepravilnosti telesne oblike, potem moramo biti vsekakor v prvi vrsti samokritični, kajti vsak človek ima neko napako. Debelost pa je v primerjavi s posmehljivci in zbadljivci skorajda neopazna.

Mislil, da bodo moje želje podprli številni bralci. Janku moramo pomagati. Morda se še ne zaveda vseh težav, ki mu bodo prišle nasproti čez nekaj let in katerim se ne bo mogel izogniti, zato je dolžnost, na le njegovih staršev, ampak tudi nas, da mu pomagamo zažveti tako, kot žive njegovi vrstniki. Ambulantno zdravljenje, ki ga je bil doslej deležen, je po mojem prepričanju nemogoče. Janku bi morali omogočiti hospitalizacijo na Endokrinološkem oddelku Kliničnega centra v Ljubljani.

In na koncu: Janko, zdaj, ko imaš počitnice, odloči se za zdravljenje. Kdo ve, morda boš v prihodnjem šolskem letu vajubil, med drugim tudi, telovadbo? In, ne pozabi: dosti trdne volje in premagovanja, pa uspeh vsekakor ne bo izostal!

NOVI tednik

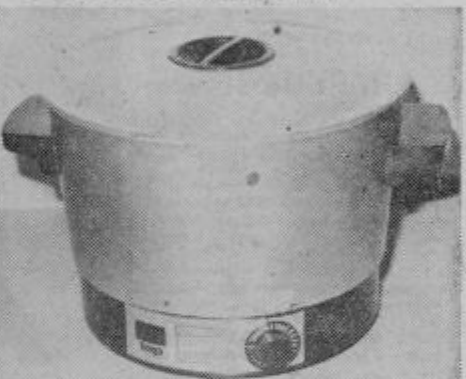
priporočamo

KEKSPRESSE je gospodinski pripomoček za izdelavo peciva. Oblikuje nam 13 različnih vrst piškotov. Z njim lahko posipamo sladkor in krasimo torte. Prodajajo ga v veleblagovnici T in stane 134,58 din.

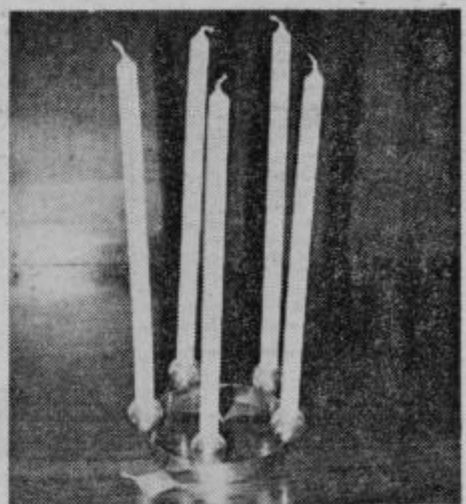
V trgovini Ona-On prodajajo moderne, lepo oblikovane torbice iz usnja v prijetnih barvnih kombinacijah, ki so jih izdelali v Industriji usnja Vrhnika. Cene teh na sliki so 185,00, 199,00 in 235,00 din.

TOP električni lonec je izredno praktičen in ekonomičen. V njem se pečejo jedi na mreži, tako da ostane olje uporabno tudi do dvajsetkrat. Možnost regulacije temperature na 150, 175 in 190 stopinj C. Izdeluje Elma Rowenta, prodajajo ga v prodajni Elektro (Tehnomercator), cena 694,55 din.

V prodajalni Vesna (Moda) smo izbrali za vas tole elegantno poletno obleko v vzorčastem diolen loftu, izdelano v Vezini Maribor, kreacija Nina. Na voljo so vam številke od 38 do 44. Cena: 596,00 din.

Sodoben svečnik, kromiran, s petimi svečami lahko med drugimi svečniki, uvoženimi iz Vzhodne Nemčije, izberete v Centromerkerjevi trgovini Uraarstvo — optika. Cena: 203,20 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

SVET BO VIDEL SVET ALI:

PETER IN DANICA
POSTAJATA ZVEZDI

Zalostna, vendar resnična je usoda, ki jo zahteva življenje. Zdaj slavimo enega, zdaj drugega. Eden si slave želi, drugi je bolj skromen in dela pač po svoji volji in zmogljivosti z željo, da doseže čimveč, pri tem pa pušča postrani vse, kar bi ga postavljalo na piedestal slavnih. V letošnji sezoni smo prišli do trenutka, ko sta dva celjska atleta s polno vrečo volje, atletskega entuziazma in seveda tudi talenta zrušila dva jugoslovanska atletska mita in se počasi, vztrajno, toda zanesljivo povzpeli na ta piedestal. To sta nezadruga PETER SVET in DANICA URANKAR (o ostalih bomo govorili kasneje!).

Peter je že pred odhodom v vojsko veliko obetal. Pravilno so mu, da teče kot »švicarska ura«. Bili smo se, da bi vojaški rok pustil posledice. Peter je vztrajal, treniral pod vodstvom nekega odličnega Sime Vaziča in dočkal svoj trenutek. Začelo se je v Sao Paulu na polnočnem silvestrskem teku, kjer je v »stid« tekmi dosegel, da je zrel za še večje dosežke, nadaljeval z osvojitvijo državnega in balkanskega prvenstva v krosu ter zdaj, v zadnjem času, vse skupaj okronal z izpolnitvijo dveh norm za nastop na letošnjem evropskem prvenstvu v Rimu — v teku na 3000 m in »sajgov« specialiteti teku na 3000 m ovire, kjer je pred dnevi dosegel nov državni rekord — 8:32,4! To so za atletskega nepoznavalca skromni in nepomembni podatki, za ostale pa veliko pomenijo. Peter se je z vestnim treningom, voljo, disciplino in skromnostjo približal meji, ko se začne na športnem področju govoriti o osebah. In tisto kar smo povedali v uvodu: zrušil je mit o Danetu Korici, ki je zadnja leta bil prvi človek naše atletike, okoli katerega se je vse suhalo in govorilo. Zdaj je to Peter, petindvajsetletni mladenič (upam, da nam to žeta ne bo zamerila!) iz Celja, ki nadaljuje tradicijo nekega najboljših celjskih dolgočrtnih Hanca, Vaziča, Cervana, Zuntarja in drugih, za njim pa stoji oledela odličnih kot Kovačič, Lisec, Milovac in drugi. Svet je že videl svet, vendar svet bo še slišal za Sveta! Porok za to sta Peter sam in njegov stih, vendar (kot nekeč na strel) vztrajal trener Sime Vazič.

Drugi primer rušenja »zvezde« je DANICA URANKAR, skromno dekle iz Tabora v Savinjski dolini. Vrsto let je bila samo v vrstah klavirja v »scenci«, saj so

bile ob njenem boku številne »boljše« atletinje, letos pa se je končno prebila v prvi plan in to na stazi, kjer je mnogo let vladala svetovna kraljica Vera Nikolić. Medtem ko Nikolićeva po vseh velikih in spoštovanih vrednotah uspešnih počasi odhaja v »pokoje«, pa se pojavlja na njenem mestu vztrajna Danica! V Skopju na finalu za atletske pokal Jugoslavije ji je prvič uspelo premagati bivšo svetovno rekorderkino in nosilko številnih medalj ter tako napovedati svoj pohod proti Rimu, kjer bo letos evropsko prvenstvo. Res je, da Danica še ni na norme, vendar ob takšni formi, kot jo je pokazala sedaj, lahko tudi to pričakujemo. Skratka, Svet in Urankar sta v letošnji sezoni zatemnila dve veliki jugoslovanski atletske zvezdi, na

njiu samih pa je, da se na pribojenih mestih čim dlje obdrži. Ponavljamo: njuni kvaliteti sta vztrajnost in skromnost, to pa je za športnika z mero talenta največ.

Nepošteno bi bilo, če bi pozabili še na ostale, ki v letošnji sezoni dosegajo tudi odlične rezultate, to so predvsem Mijač (disk osebni rekord 56,04), Urbančičeva, Dušan Prezelj (višina 211 cm), Lisec (osebni rekord na 1500 m 5:00 m), Pristovnik, Vivod, Male, Lešek, Bezjak in še in še.

Zvezdice svetijo, med njimi pa trenutno najmočnejše Petrova in Danica! Prav o takšnih stvareh je lepo pisati. Verjemite!

TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

NOGOMET

DRUGI
IN TRINAJSTI

Nogometno prvenstvo Slovenije je končano. Igrišča bodo ostala dobrih šestdeset dni prazna. V zadnjem srečanju se je Glasnja ob derbju lepo napolnila. Zbral se je preko 800 gledalcev, ki so videli na delu nogometne Klavirja in goste iz Smartna. Ker je bilo že pred srečanjem vse znano, srečanje ni imelo pravega vzneta, ki nam ga daje »pravilni« derbi. Celjani so zmagali z rezultatom 2:1. Toda s tekmo in prikazano igro nismo bili popolnoma zadovoljni. Igralo se je prenašlo borbeno in tehnično dovršeno. Skratka s takšno igro domače moštvo ne bi uspelo v nobenem srečanju v višji ligi.

Klavir je osvojil drugo mesto za Rudarjem, ki je temeljito izkoristil svoje možnosti in za točko več osvojil prvo mesto. Celjanom ostane tolažba, da so bili najboljši v drugem delu prvenstva. V prvenstvu so od 26 tekem v 15 zmagali, šestkrat igrali neodločeno in petkrat izgubili. Tehnični vodja Ante Jerković nam je po srečanju iz Smartna dejal: »Prvenstvo smo izgubili zaradi dveh remijev do-

ma proti Izoli in Slaviji. Pri obeh pa so nam točko vzeli sodniki. Strinjamo se s to ugotovitvijo. Toda, prvenstvo so Celjani izgubili dejansko v srečanju proti Rudarju v Trbovljah, ko so jih novi prvaki popolnoma nadigrali in s tem dokazali, da še niso sposobni za višje tekmovanje. Nova tekmovalna sezona pa je za celjsko moštvo nova priložitost.

Zato Stancer, Puhner, Cigoj, Ulaša, Osojnik, Černič, Sivka, Hribernik, Bojkovič, Dobraj, Čuk, Reberšak, Bosina in ostali resno pristopite v novo prvenstvo. Z novim trenerjem Bogdanom Stipcem imate vse pogoje, da uspete.

Igralci Smartna so se že pred nedeljskim srečanjem pomirili s povratkom v consko nogometno ligo. Igrali so mirno in v prvem polčasu bili enakovredni domačinom. V kolikor popravijo obrambo, bodo kljub močni konkurenci v conski ligi lahko najboljši. Omeniti pa moramo, da se vračata v consko ligo še Aluminij in Kovinar. Zaradi tega je celjsko nogometno območje izgubilo iz te lige Brežice. V novi sezoni bodo v conski ligi igrali iz celjskega območja Rudar Velenje, Dravinja, Steklar in Smartno ter Osankarica iz Slov. Bistrice.

V celjsko podzvezno ligo pa se vračata Olimp in Brežice. Torej precej premikov v celotnem nogometnem tekmovalstvu na štajerskem. Kvaliteta bo torej tudi v najnižjih ligah sedaj močna in kvalitetna. J. KUZMA

ROKOMET

OBETAJOČI
NARAŠČAJNIKI

Na rokometnih igriščih Slovenije je zadnje dni zelo živo. Celjski rokometarji so dali svoj delež pri zaključnih igrah prvega dela sezo-

ne. Z mednarodnim turnirjem v Rogaske Slatine so Celjani približali domačnom lepoto te športne igre. Na turnirju so poleg Celjanov nastopili igralci Ljubljanske vojne oblasti, prvaki Slovenije Pirani in prvaki Avstrije Oberglass. Celjani so osvojili prvo mesto. Premagali so Ljubljansko vojno oblast 18:16, Piran 17:12 in Oberglass 11:8. Vsa srečanja sta odlično vodila zvezna sodnika Jug in Dorn iz Celja.

Končni vrstni red: 1. Celje, 2. LJVO, 3. Piran in 4. Oberglass.

Pionirji so v nedeljo nastopili na republiškem prvenstvu v Kozini. V finalu so izgubili proti domačinom 8:9. Selektorji republiške pionirske reprezentance so v reprezentanco izbrali tudi celjske pionirje Zupanca, Kleča, Anderluha in Skaleta. Mladinska republiška reprezentanca v kateri so bili tudi trije Celjani — Ivezić, Guček in Sedovnik pa je osvojila na turnirju republik peto mesto.

V kadetsko mladinsko reprezentanco Slovenije do 16. leta so se iz celjskega področja uvrstili: Baša, Samardžić, Kavčič, Lešek in Ščurek iz Celja ter Virat in Kranjc iz RK Griže. Nov uspeh za delo z mladimi v Celju in Grižah. Vsi ti mladi tekmovalci bodo demonstratorji na republiškem seminarju v rokometni šoli v Seči.

J. KUZMA

TRIM VESTI

Zveza za športno rekreacijo bo organizirala vsak petek kolesarjenje, hojo, streljanje, tek in plavanje za športni znak trim in sicer od 5. julija do 30. avgusta od 16. do 17. ure, tek od 17. do 18. in plavanje od 18. do 19. ure.

PROGA ZA KOLESARJENJE za Trim znak poteka od Topra (start), po Teharski cesti čez Selce, Skalno klet, novi most na Polulah v Mestni park in na Griček, kjer je cilj.

HOJA poteka od starta (zgradba na drsališču v Mestnem parku) po levem bregu Savinje do mostu na Otoku, mimo bazena do Vrtnarske šole, do mostu v Levcu (višiči most) in na Griček (cilj). Proga je označena z velikim T.

STRELJANJE je na letnem strelišču na Gričku pri strelskem domu.

TEK: proga za tek je označena na Gričku (kot lani) in je speljana deloma po trim stezi. Pri startu so tudi navodila za vadbo na stezi za tek.

PLAVANJE: organiziran bo dan Trim plavanja za občinski praznik (sobota, 20. julija), podobno kot kolesarjenje. Proga bo daljša kot petdeset metrov, čas pa se ne bo meril. Na 50 metrov za športni znak boste lahko plavali vsak petek od 18. do 19. ure na celjskem bazenu.

KEGLJANJE: občinske akcije za trim znak v tej panogi ne bodo več organizirali, lahko pa izkoristite interno vadbo na kateremkoli kegljišču.

TRIM STEZA: ne pozabite, da se za trim znak upoštevajo tudi vadbe na trim stezi. Žig za stezo na Gričku je pri oskrbniku strelskega doma. Kmalu bo odprta tudi nova steza na Dobrih.

PLANINSTVO: najprimernejše je, da organizirate skupinske izlete, za potrditev velja planinski žig.

Vse podrobnejše informacije dobite pri Zvezi za športno rekreacijo in oddih v Celju!

KOŠARKA

VELENJE
IN KOVINOTEHNA

Tekmovalje v medobčinski košarski ligi Zalec je v polnem zamahu. V članski ligi so odigrali 7. in 8. kolo, ki pa na lestvici bistveno ni spremenilo vrstnega reda. Rezultati 7. kola: Student: 55:41, Velenje: 52:43, Mozirje: 55:41, Velenje: 52:43, Sentjur B: 55:41, Polzela: 100:56. Rezultati 8. kola:

Pikapolonica: Nazarje 85:48, Mozirje: Student 73:58, Zlatorog: Velenje OB 98:53, Zreče: Sentjur B 62:64.

Velenje OB 90:54, Zreče : Sentjur B 62:54,						
Lestvica:						
1. Velenje	8	8	0	16	+128	
2. Zlatorog	8	5	3	10	+78	
3. Sentjur B	8	5	3	10	+35	
4. Unior	7	4	3	8	+8	
5. Student	8	4	3	7	-20	
6. Pikapolonica	7	3	4	6	+69	
7. Velenje OB	8	3	5	6	-42	
8. GLIN	8	3	5	6	-57	
9. Mozirje	8	2	6	4	-82	
10. Polzela	8	1	7	2	-109	

Rezultati pionirske lige 6. kola: Sentjur: Elektra 53:67, Vitanje: Kovinar 44:58, Prebold: Velenje 20:0, Kovinotehna: Pikapolonica 53:41 ter v 7. kolu: Pikapolonica: Sentjur 37:45, Velenje: Kovinotehna 28:30, Kovinar: Prebold 59:43 in Elektra: Vitanje 20:0.

Vitanje 20:0,					
Lestvica pionirji:					
Kovinar	7	6	1	12	+163
Kovinotehna	7	7	0	14	+87
Sentjur	7	4	3	8	+79
Elektra	6	4	2	8	+42
Prebold	6	3	3	6	+26
Vitanje	7	2	5	3	-113
Pikapolonica	7	1	6	2	-114
Velenje	5	0	5	0	-119

T. Tavcar

RALLY
MLADOSTI

V soboto ob 7. uri zjutraj bodo najboljši tekmovalci v avto rallyju štajerske nastopili v svoji drugi tekmi. V organizaciji AMD Slavko Stander in ZSAM Celje bo štartalo preko 60 tekmovalnih parov.

V treh kategorijah do 750 ccm, 1150 in nad 1150 ccm bodo tekmovalci prevozili progo dolgo 133 km iz Celja do Dobrne in nazaj v Celje ter nato preko Laškega in Zaleca ponovno v Celje. V posameznih mestih bodo tekmovalci imeli več spremenljivih vaj in druge tekmovalne točke.

Med celjskimi tekmovalci so favoriti Kranje, Planinšek, Slonovnik, Friderih, Bogataj in drugi.

Z zmagovalci iz Prebolda

ŠSD

PRAZNIK NA
PLANINI

Planina nad Sevnico je v soboto v zastavi, soncu in prazničnem vzdušju sprejela nad 500 mladih športnih delavcev iz ŠSD ter njihovih mentorjev iz vse Slovenije, ki so se zbrali na zaključni prireditvi ob razglasitvi najboljših ŠSD v republiki. V športno-politični manifestaciji je najprej o vlogi mladih spregovoril predsednik RK ZMS LJUBO JASNIC, podpredsednik RC ŠSD VLAĐO DERNAC je orisal pomembnost delovanja ŠSD na solah, prvi komandant kozijskega oddreda MARIAN JERIN je podrobno orisal partizansko in politično borbo za časa NOV ter prispevek kozijskih ljudi v tej vojni, komandant delovne brigade Kozijsko 74 ZLATKO VOGRIC pa je seznanil zbor o življenju in delu v brigadi.

Ob proglasitvi rezultatov tekmovalja ŠSD v Sloveniji so mladi Preboldčani prejeli že tretji zaporedni naslov najboljšega ŠSD na osnovnih solah prepričljivo in z veliko prednostjo v točkah pred ostalimi. V te točke je bilo stankih toliko drobnega dela, ki ga lahko ovrednotijo le tisti, ki že vrsto let podrobno spremljajo dejavnost mladih Preboldčanov na področju telesne kulture. To je uspeh, ki preračuna zgolj ožek lokalni pomen. Ob tem uspehu so lahko ponosi vsi v žalski občini, pa tudi v širši družbeni skupnosti. Zato veljajo mladim Preboldčanom in njihovim mentorjem tudi naše čestitke. Ko so mladi Preboldčani sprejemali prehodni pokal v trajno last, je bilo čutili na njihovih licih nepopisno radost. Predsednik ŠSD Prebold učence BRANE STOZER je dejal: »Zasluzeno smo prvi. Naše delo ne pozna počitnic in prostih dni. Imamo vzornega mentorja ADIJA VIDMAJERJA, ki je vselej z nami pri vadbi, na tekmovalnih,

izletih, pohodih, na letajih in stankih. Res prava mravlja našemu delu, nemoreni in v njem pobudnik vseh naših aktivnosti. Tu so še tovariši Marija Lupus in Marvotova, zaslužni razvoji planinstva in taborniškega športa, mentor za šah, pa mladi in prizadevni iz vrst šolcev Nada Skok, Ana Hribar, Nika Kramar, Dušan Sirše, Nika Brinar, Vojko Podkrajšek, šofer Adrinek Ciril in najmlajši športnik ERVIN KORUN in NINA PORLE. Pohvaliti velja vodnike iz vrst gimnazijev, posebej Damjana Zelnirjeve, Vlada Kranjca. Se bi lahko naštevalo vrsto tistih, ki nam pomagajo pri delu tako iz vrst učiteljev in staršev, saj nas je v šoli nad 1.000!.

Adi Vidmajer, pedagog za telesno vzgojo na preboldski šoli, bil tudi tokrat kot vselej eden: »Ob takšnem uspehu mladih velja zadoščeno za vse trudi, delo, ki sem ga vložil v delo mladine. V to delo vlagam svoje proste ure in dneve. Mi ko ur tedensko? Jih ne štejem, ker se takšno delo, če ni poljubno do mladih, ne da plačati! Prepričan sem, da se še zmagave veselijo vsi učenci šoli, celoten učiteljski zbor in naštelj na čelu, pa tudi Preboldčani, ki živijo in dihaajo z našim ŠSD!.

K. JU

SLEPI ŠPORTNIKI V CELJU

Pod pokroviteljstvom tovarne EMO je bilo v Celju XI. republiško prvenstvo slepih v atletiki in VIII. v plavanju. Tekmovalja se je udeležilo 67 tekmovalcev in temovalci, med njimi tudi močno zastopstvo iz Celja. V atletiki so bili Celjani šesti. Med posamezniki so se odlično uveljavile ljanke z ostankom vida v mnogoboju, saj so osvojile prvo mesto — Korošec, Steblovnik, Fras in Sveteljšek. V moških »100 odst. slepi« je v mnogoboju Celjan Marjan Stranec dosegel častno tretje mesto! V posameznih disciplinah se še uveljavili — pri moških Franc Zerdoner, Vlasto Štepec, Dolci Vidensek, predvsem pa Marjan Stranec, ki je bil, da v metu krogle in teku na 60 m, tretji pa v metu medicinske kroglice.

Obe tekmovalni sta vzorno organizirala ZNK Neptun AD Klavir. Nastopajočim glede na stopnje invalidnosti veljajo vse čestitke za prizadevnost, športni ogenj, ki preveva, pa tudi solidne dosežke. Najboljši med njimi bodo udeležili državnega prvenstva, ki bo letos na Tjersu, izbrana državna reprezentanca pa bo nato letos prvo nastopila na »Spartakiadi«, ki bo v Sofiji.

Ob letošnjem prvenstvu slepih v atletiki in plavanju velja podčrtati, da se republiško društvo slepih pod vodstvom Mime Breznikove in odbora za šport in rekreacijo slepih pod vodstvom D. Porente izredno prizadevajo za razširitev športne aktivnosti med slepimi. V Sloveniji je že 9 osnovnih organizacij za športno aktivnost slepih (med njimi tudi Celju) in nad 350 aktivnih članov, ki se ukvarjajo z atletiko, plavanjem, smučanjem, kegljanjem, planinstvom, igro z zvonečo žogo. Brez dvoma si ti športniki zaslužijo posebne družbene podpore in pomoči v TTKS. Tovarni EMO Celje velja izreči še posebno priznanje za humano gesto, prevzemom pokroviteljstva nad prvenstvom slepih v atletiki in plavanju, ki ga je vključila v krog svojega praznovanja 80-letnice obstoja tovarne. Vsi udeleženci prvenstva so takšnem gostoljubju bili nadvse hvaležni in preko našega tiska izrekajo pokrovitelju tudi vso zahvalo.

K. JU

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravičnimi rešitvami nagradne slikovne križanke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
 - 2.-6. nagrada: po 50 din
- Izrežek z vpisano rešitvijo pošijte na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bo-

do v uredništvu do četrta, 4. julija.

Nagrajeni reševalci

Za nagradno slikovno ugan-ko, objavljeno v Novem ted-niku 13. junija, smo dobili 166 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): IVAN-
KA LESKOVSEK, 63263 Go-
rica pri Slivnici 3a
- 2.-6. nagrado (po 50 din):
PREJMEJO: ZVEZDI KOKOL, Loka 14,

63223 Loka pri Zusmu
IVAN PIVEC, 63210 Slov.
Konjice, Nova vas 17
HEDVIKA GAJSEK, 63232
Ponikva, Luterje 35
MARIJA JAKOPIČ, 63270
Laško, Podšminel 10
MAJA GOLOB, 63263 Gori-
ca pri Slivnici, Rakitovec 9
Vsem izžrebancem bomo
nagrade poslali po pošti. Če-
stitamo!
Rešitev nagradne slikovne
uganke
»KAJ SE BO PRIKAZA-
LO?«

GRŠKA BOGINJA TEMLJE	ENO- KAPNA STREHA	SEMLJE- VIDNA KNJIGA	NOVI TEDNIK	RIBJE JAJČECE	DOBRO ZNANJE	KIP MOŠKEGA	GRČIJA	ZAGIB TKANINE	ZAVOJ, ZAVITEK	GRŠKI SLOG	PIPIN MLAJŠI	DEL ŽIVALI	DAN V TEDNU	POLARNA CELINA	NEOLIKAN ČLOVEK
STAR SLOVAN		OBDELAN KOS ZEMLJE				SAD VINSKE TRTE					OKRASNI OBROČEK NA PRSTU				
		BESE- DILLO				JULIJAN LJUBIMEC					DINJE				
		DRUŠTVO				OSEBNI ZAJEMEK					SVET- NIŠKA PODOBA				
			DEL GRLA				ROMAN JANČEVA JALNA				POŠT- NINA				
			DRU- ŠABNIK				PARTIJA				BUCH- WALD				
				PRE- DUJEM				TRSEKA				AMER. IGRALKA			
				NIKALNI PRISLOV				FREBI- VALBO ACONJE				KRAJ OB RIŽANI			
VESTO V EGIPTU, OB NILU (jes)					DEL VEČJE CELOTE			SO- ZVOČJE					ŽIVLJ. TEKO- ČINA		
VESTO V SZ (šelesova ruda)					NEUMEN			KLANJE, MASAKER					ČRANJE		
		ZAHODNO- NEMSKI POLITIK				KAZNIVO DEJANJE			INTERNA- CIONALNE INDIJSKA OBLEKA				ENAKI ČRKI		
OZNAKA KOPRA		5,6,7,8				STRUPEN PLIN							SESTRIN MOŽ		
ITALI- JANSKI STEVNIK (1)		KRAJ NA PAŠMANU				GRAD V APE- NINI					DRUŽB. SLOJ				
		AM. HUM. PISEBO				KRIVICA					ZIDANO OBREŽJE				
VESTO V MALIVU BOKE KO- TORSKE					SLOV. FILMSKA IGRALKA				KLICA		ŠVICAR. VERSKI REFORM.				
					KARLOVAC						2 ČRKI				
IZOBDEK					VEPE- NJAVA RAST- LINA			AVTOR "Zgod. Celja in okolice"					SKANDI- NAVSKO MOŠKO IME		
APARAT ZA FILMSKO SNEMANJE					TISOČ KILO- GRAMOV			GLAVO- NOČCI NA KRO- ŽNIKU					CELOVSKI ŠPORTNI KLUB		

TV SPORED

NEDELJA

9.30 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)

10.15 Ljudje in zemlja (Lj)

11.15 Mozaik (Lj)

12.20 Otroška matineja: Beli ka-
men, Ali rastline čutijo —
barv. film (Lj)

12.25 Poročila (do 12.30)
Nedeljsko popoldne (Na
srebrnih smučah. Sport,
Za konec tedna (Lj)

14.05 Propagandna oddaja (Lj)

14.10 Poročila

14.15 Toto v norišnici — celove-
ščni film (Lj)

14.45 Barvna risanka (Lj)

15.00 Čikcak (Lj)

20.25 Tedenski zunanjepolitični ko-
mentar (Lj)

20.30 3-2-1 (Lj)

20.40 V gosteh pri Nušiču (Lj)

21.30 Steze v temi — II. del bar-
vne oddaje o Pološki jami
(Ljubljana)

21.50 Propagandna oddaja (Lj)

22.00 Športni pregled (Lj)

22.35 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Bg)

20.30 Filmske novele (Bg II)

22.00 Vrata ostanejo odprta — film
(Beograd II)

PONEDELJEK

15.30 Madžarski TVD (Pohorje,
Plesivec do 15.40) (Bg)

16.50 Filmski pregled s svetovne-
ga nogometnega prvenstva —
barvna oddaja (Lj)

17.10 Obzorik (Lj)

18.25 V deželi lotosov — barvni
film (Lj)

18.50 Pet minut za boljši jezik:
Switch in senci prenos (Lj)

19.50 Mozaik (Lj)

20.00 Mladi za mlade (Skopje)

20.30 Kaj bočemo — aktualna od-
daja

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 (Lj)

20.30 Sodobna oprema — barvna
oddaja (Lj)

20.40 I. Tavčar — I. Torkar: RA-
VBARSKI CESAR — pred-
stava KUD Ivan Tavčar, Po-
ljane nad Skofjo Loko (Lj)

21.50 Kulturne diagonale (Lj)

22.50 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.45 Otroški spored (Sa)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Branje (Zg)

19.00 Mladi za mlade (Skopje)

19.30 Risanke (Bg)

20.35 Celoveščni film (Bg II)

22.05 24 ur (Bg II)

TOREK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje,
Plesivec do 17.05) (Bg)

18.10 Obzorik (Lj)

18.25 Veseli tobogan: Ruše — I.
del (Lj)

18.50 Mozaik (Lj)

19.00 Cesta in mi — I. del (Lj)

19.20 Naši zbori (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kako na oddih (Lj)

20.40 Pogovor o stanovanjih (Lj)

22.10 W. S. Reymont: Kmetje —
barvna TV nadaljevanje
(Lj)

22.05 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)

17.45 Serijski film (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Narodna glasba (Bg)

19.00 Znanstveni studio (Bg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Forum — aktualna oddaja
(Sarajevo)

21.15 Serijski film (Sa)

22.05 TV dnevnik (Zg)

22.20 Glasbena oddaja (Bg)

SREDA

15.45 Propagandna oddaja (Lj)

15.50 Frankfurt: Svetovno prven-
stvo v nogometu — barvni
prenos polfinalne tekme EVR
v odmoru Propagandna od-
daja (Lj)

17.50 Propagandna oddaja (Lj)

18.00 Obzorik (Lj)

18.15 Beli kamen — serijski bar-
ni film (Lj)

18.45 Atletika — Met kopja (Lj)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Od zore do mraka: Stirje
piloti (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Propagandna reportaža (Lj)

20.30 3-2-1 (Lj)

20.40 Krava pot — celoveščni
film (Lj)

TV dnevnik (Lj)

Svetovno prvenstvo v nogo-
metu — druga polfinalna te-
kma

UHF — oddajnik Krvavec:
20.30 Odprta univerza (Bg II)

21.15 Komorna glasba (Bg II)

21.45 Moja žena, prva soseda —
(Beograd II)

22.15 24 ur (Bg II)

ČETRTEK

9.55 Poštarski pevski zbor iz Ma-
ribora (Lj)

Poročila (dopoldne)

16.45 Filmski pregled s svetovne-
ga prvenstva v nogometu —
barvna oddaja (Lj)

18.05 Poročila (Lj)

18.10 Zdravo na gori jurišev (Lj)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 To je bila pesem svetlega
in vročega jedra (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 (Lj)

20.35 J. Mach: Mavrica — TV na-
daljevanje (Lj)

21.25 Cotrkovi razgledi: Kidrič
(Ljubljana)

22.10 Likovni nočno (Lj)

22.25 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.05 Poročila (Zg)

17.10 A. Ingolič: Mladost na sto-
pnih — oddaja TV Lj
(Zagreb)

17.40 Kronika (Zg)

17.55 Narodna glasba (Sa)

18.25 Ljudje in kolone (Zg)

19.00 Ljudska obramba (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Krog (Bg II)

21.15 Poljton (Bg II)

21.45 24 ur (Bg II)

22.00 Neznani leteli predmeti: se-
rijski film (Bg II)

PETEK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje,
Plesivec do 17.05) (Bg)

18.10 Obzorik (Lj)

18.25 Revija mladinskih pevskih
zborov v Zagorju — I. del
(Ljubljana)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Etnomuzikologija: Spozna-
vamo ameriško narodno gla-
sbo, barv. (Lj)

19.25 TV kašipot (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Tedenski gospodarski ko-
mentar (Lj)

20.30 3-2-1 (Lj)

20.40 Sneg na Kilmandžaru — ce-
loveščni film (Lj)

22.30 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)

17.45 Otroški spored (Sa)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Narodna glasba (Sa)

19.00 Mozaik (Sa)

20.00 TV dnevnik (Bg II)

20.30 Serijski film (Bg II)

21.30 Dokumentarni film (Bg II)

22.30 24 ur (Bg II)

SOBOTA

15.45 Propagandna oddaja (Lj)

15.50 Frankfurt: Svetovno nogo-
metno prvenstvo — barvni
prenos tekme za 3. in 4. me-
sto EVR
v odmoru propagandna od-
daja (Lj)

17.50 Propagandna oddaja (Lj)

17.55 Narodna glasba (Lj)

18.25 Obzorik (Lj)

18.40 Mozaik (Lj)

18.45 Legenda o divjem lovcu —
serijski film (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Čikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Tedenski notranjepolitični ko-
mentar (Lj)

20.25 3-2-1 (Lj)

20.30 Melodije Jadrana Split 74
— prenos (Zg)

22.00 TV dnevnik (Lj)

22.15 Barvna propagandna oddaja
(Ljubljana)

22.20 Colombo — serijski barvni
film (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
19.00 Vaterpolo Mladost: Parti-
zan (Zg II)

20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)

20.30 TV drama (Bg II)

21.30 Poljton (Bg II)

22.20 Dokumentarna oddaja (Beo-
grad II)

POROKE

CELJE

Poročilo se je 8 parov,
od teh: Vladimir SAJO-
VIC, Košnica in Mihaela
SENICA, Plazovje; Vladi-
mir PLANINSEK, Trnov-
lje in Milena ZDOLSEK,
Sibenik.

GORNJI GRAD

Marjan ZMAVC, 25, de-
lavec in Franciška TISOV-
NIK, 20, kmečka delavka
oba iz Lenarta pri Gor-
njem gradu; Anton VO-
LOVSEK, 30, zidar, Dol
in Marija ZAGRADISNIK,
18, vrtnarka, Gornji grad.

RECICA OB SAVINJI

Alojz BENDA, 25, dela-
vec, Sentjanž in Ivana
HRIBERSEK, 19, delavka,
Poljane.

SLOVENSKE KONJICE

JOŽEF VIPOJNIK, 22,
Polene in Majda PAHO-
LE, 20, Draža vas ter Ed-
vard OBRUL, 19, Tepan-
ski vrh in Marija BRU-
MEC, 20, Sp. Grušoviče.

SMRTI

CELJE

Jožef DEBELJAK, 27,
Celje.

GORNJI GRAD

Martin ZAVOLOVSEK,
76, inv. upokojenec, Boč-
na.

RECICA OB SAVINJI

Apolonija VODLAN, 71,
upokojenka, Sentjanž;
Franciška VENEC, 65, go-
spodinja, Dol Suha in Bo-
gdan UGOVSEK, 42, de-
lavec, Varpolje.

SLOVENSKE KONJICE

Viljem HEINE, 70, Mla-
če; Veronika GERM, 81,
Draža vas; Marija KO-
VAC, 83, Križevce; Alojz
SIVEC, 83, Stranice; Jan-
ko PRIMOŽIČ, 22, Bezina
in Kristina RAVNAK, 65,
Stranice.

ROJSTVA

CELJE

21 dečkov in 23 deklic
SLOVENSKE KONJICE
1 deček in 3 deklice

**KDO Z NAMI
IN IZLETNIKOM
V VARŠAVO?**

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

Odbor za poslovno politiko, plan in finance

razpisuje

za šolsko leto 1974/75
naslednja prosta**UČNA MESTA**

za enoto:

— EP PODLOG

2 učenca za poklic elektromonterja
visokonapetostnih omrežij

— ELKOV LAŠKO

1 učenec za poklic strugarja

2 učenca za poklic konstrukcijskega
ključavničarja

3 učenci za poklic ključavničarja

Prošnja za sprejem na prosto učno mesto mora biti opredeljena; navesti je potrebno, katerega poklica se želite izučiti in v kateri enoti.

Prošnji je potrebno priložiti:

- rojstni list
- spričevalo o uspešno končanem 8. razredu osnovne šole
- potrdilo o izplačanih osebnih dohodkih staršev oz. oseb, s katerimi so v skupnem gospodinjstvu za leto 1973,
- potrdilo o premoženjskem stanju.

Prošnje z vso zahtevano dokumentacijo za prosta učna mesta pošljite kadrovskega socialnemu oddelku Dravskih elektrarn Maribor, Maribor, Vetrinjska 2, do 6. julija 1974.

Nepopolnih in prepozno vloženih prošenj ne bomo upoštevali.

Z P ELEKTROGOSPODARSTVA SLOVENIJE
DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR
KOVINARSKI OBRAT

ELKOV Laško

čestita ob občinskem prazniku
— 2. juliju — vsem svojim
poslovnim prijateljem in občanom
občine LAŠKO

**GOSTINSKO PODJETJE
Radeče**

z obratoma JADRAN in SVOBODA Radeče
vas vabi, da se ob vožnji skozi naše malo mesto oglasite v
naših obratih, kjer boste hitro postreženi z izbranimi jedili in
kakovostnimi pijačami.

Za vaš cenjeni obisk se toplo priporoča
kolektiv

GOSTINSKEGA PODJETJA RADEČE

in iskreno čestita ob občinskem prazniku občine
LAŠKO — 2. juliju.

ZAVAROVALNICA SAVA**PRED ODHODOM NA DOPUST**

Skoraj bo za nami prva polovica leta, ki je od nas terjala mnogo fizičnih in psihičnih naporov za doseg poklicnih in zasebnih uspehov. Vse bolj si želimo kratkega počitka, proč od okolja v katerem živimo. Veliko delovnih ljudi koristi svoj redni dopust meseca julija in avgusta, da skupaj s svojo družino nabere novih delovnih moči.

Priprava za odhod na kratek odmor je veliko. Stanovanje po temeljitem pregledu, če so aparati izključeni, vodovodne pipe dobro zatesnjene, okna zaprta, zapustimo in odidemo na težko pričakovani dopust. Toda ob vsej natančnosti in pazljivosti se lahko pripeti nesreča, ki žal nikdar ne počiva. Ker je po toči zvoniti prepozno, je prav, da ob vsem še zavarujemo svoje premoženje pri zavarovalnici SAVA.

Zavarovalnica SAVA ima v svojem poslovnem predmetu vrsto raznih zavarovanj:

- avtomobilsko zavarovanje, ki je bilo obravnavano v zadnji številki,
- zavarovanje stanovanjskih prikolc v času bivanja kjerkoli v SFRJ,
- nezgodno zavarovanje voznika in potnikov v osebnem vozilu,
- požarno zavarovanje nepremičnega in premičnega premoženja,
- zavarovanje proti strelu, eksploziji, viharju in toči,
- zavarovanje stekla proti razbitju ne glede na vzrok,
- zavarovanje vlomske tatvine in ropa,
- zavarovanje odgovornosti za škodo povzročeno drugim iz posesti in uporabe stanovanjske hiše in premičnin.

Se bi lahko naštevali možnosti zavarovanja, vendar se raje seznanimo z navedenimi.

Stanovanjsko ali počitniško hišo lahko zavarujemo pred nevarnostmi požara, strele, eksplozije, viharja, toče in padca zračnega vozila. Polna odškodnina za

škodo, povzročeno od naštetih nevarnosti se povrne takrat, če je nepremičnina zavarovana za tisto vrednost, ki jo dejansko ima, sicer se dajatve zavarovalnice obračunavajo v sorazmerju vrednosti in zavarovalne vsote.

Pri zavarovanju stanovanjskih premičnin bi se težko odločili za katere nevarnosti naj zaključimo pogodbo. Iz teh razlogov je zavarovalnica SAVA uvedla STANOVANJSKO ZAVAROVANJE. Kombinirano stanovanjsko zavarovanje je tudi cenejše od posameznih zavarovalnih vrst.

V stanovanjsko zavarovanje so zajeti vsi predmeti, ki služijo za opremo stanovanja, osebno uporabo in potrošnjo, gotovina, vrednostni papirji, umetniški predmeti, dragocenosti in zbirke. Zavarovan je tudi bojler, stekla na vratih in oknih proti razbitju ter premoženjski interes zaradi odškodninske odgovornosti. Denar je zavarovan le proti vlomski tatvini in ropu.

Stvari so zavarovane za dejansko vrednost, t. j. nabavna cena nove stvari, zmanjšana za znesek izgubljene vrednosti zaradi obrabe in starosti. Pri sklepanju pogodbe ni potrebno naštevati stvari in njihove vrednosti, ampak se letna premija določi po velikosti stanovanja (številu sob).

Nevarnosti, ki jih vključuje stanovanjsko zavarovanje, so:

- POŽAR, ki lahko nastane pri kurjenju, igri otrok z vžigalicami ali kajenju,
- STRELA lahko s svojo silo ali toploto povzroči pravo razdejanje,
- EKSPLOZIJA vseh vrst — tudi plinske bombe
- VIHAR lahko razkrle streho in dež prodira v prostore kjer je oprema.

Nenadna okvara vodovodnih cevi ali naprav za ogrevanje ima za posledico IZLIVA VODE na zavarovane stvari.

Okenska in vratna stekla so izpostavljena RAZBITJU. Škoda se nadomesti brez ugotavljanja vzroka.

Premičnine so zaščitene pred VLOMSKO TATVINO in ROPOM, če se pri tem stvari odnesejo, uničijo ali poškodujejo.

S posebnim dogovorom se lahko v zavarovanje vključi še nevarnost POPLAVE in HUDOURNIKA.

Med stanovanjsko opremo štejemo tudi gospodinjske stroje in aparate, ki so zavarovani za iste nevarnosti kot ostale premičnine. Ker pa so električni stroji in aparati izpostavljeni še nevarnostim delovanja električnega toka, je zavarovalnica razširila obseg jamstva zaradi neposrednega ali direktnega delovanja električnega toka, takozvanega udarca, ki nastane pri priključitvi ali izključitvi električnega aparata, atmosferskih vplivov ter prenosa električne energije po električnih vodih kot posledica udarca strele.

Stanovanjske premičnine niso zavarovane le v stanovanju, ki je namenjeno za stalno bivanje, ampak tudi izven stanovanja, ko so začasno, toda ne dalj kot dva meseca v drugih stanovanjskih prostorih na območju Jugoslavije. Omejitev znaša din 500.— po dogodku.

Za nevarnost NAVADNE TATVINE je zavarovano do din 2.000.— perilo, dokler je zaradi pranja, sušenja ali likanja izven stanovanjskih prostorov v pralnici, sušilnici ali likalnici ali ko se podnevi suši ali zrači na terasi ali dvorišču zgradbe v kateri je zavarovalec stanovanje.

Premije stanovanjskega zavarovanja znašajo od din 25,60 za garsonjero ali enosobno stanovanje do 124,20 za šest- ali večsobno stanovanje. Zaradi izrednega povečanja števila zavarovanj se premije po letu 1974 niso povisale.

Vključite se v krog zavarovalcev stanovanjskih premičnin.

Zavarovalnica SAVA, poslovna enota Celje vam nudi svoje usluge na sedežu poslovne enote v Celju, ekspozituri v Velenju, zastopstvih v Sentjurju in Slovenskih Konjicah ter pri vseh krajevnih zastopnikih na področju 8 občin.

OBČINA LAŠKO PRAZNUJE

LAŠKI TIM — POGLED V BODOČNOST

KLIN IZBITI S KLINOM

Se ni tako dolgo od tega, ko so v laškem rudniku skrbeli le za to, da so nakopali dovolj premoga, da so izplačali stroške proizvodnje in relativnimi prodajnimi cenami. Potlej so dodali še mnogo, kajti v gradbeni gre pesek v denar in ker je bila že tu, so kopali še glino za keramiko.

In letos, kdor je prebiral revijo »Slovenija — paralela«, se ta nekdanji rudarski kolektiv pojavlja pred slovenskim gospodarstvom z znanstveno analizo kot predlogom za odpravljanje prevelikega vpliva takolimenovane energetske krize, pa naj gre za izdelke petrokemije, elektrike ali trda goriva, saj ni dovolj niti premoga, niti drv.

Strokovnjaki v laškem TIM so do svojih študijskih izsledkov prišli ob pravem času, pravzaprav takrat, ko je tudi nova tovarna v Rečici pri Laškem občutila vse te gibe okoli reprodukcijskega materiala, ki je v glavnem proizvod petrokemije, produkt nafte.

Kdor seveda hoče spoznati izsledke inženirjev Dušana Martinčiča in Antona Oblaka bo segel po reviji, za široko javnost naj povemo le to, da sta dokazala, kako sla-

bo smo gospodarili z energijo zaradi slabo izoliranih stanovanj, saj bi, če bi v Jugoslaviji primerno izolirali vse novogradnje stanovanj in poslovnih stavb, kot je treba, v desetih letih prihranili 21 milijard. Če pa bi to hoteli zares tudi storiti, bi potrebovali v Jugoslaviji deset takšnih tovarn, kot je TIM. In ravno naključje je takšno, da bi ravno od prihrankov čezmerno pokurjenih goriv izdelali dovolj stiropora za toplotno izolacijo stavb.

Energetska kriza je rodila idejo, če se zavest o tem okrepi in razširi, ni več vprašanje polne proizvodnje v TIM Laško, seveda če bodo družbeni dejavniki, ki imajo o tem še vedno odločilno besedo, zagotovili proizvodnji izolacijskih materialov zadostne količine surovine.

OBETAJOČA LICENČNA PROIZVODNJA

TIM je nova tovarna, čeprav ne več neznana in ima novo, toda ne preveč znano in razširjeno proizvodnjo. V tem boju za tržišče, za surovine prebija kolektiv TOZD TIM led, vendar to počne ko-

lektiv v prepričanju, da jim takšno pionirsko delo odpira bodočnost.

Nedavno tega je bila sklenjena obetajoča licenčna pogodba z zahodnonemško tvrdko GRUENZWEG — HARTMANN UND GLASFASER. S to tovarno gre TIM v kooperacijsko proizvodnjo industrijskih hladilnic. Nadalje se odpira perspektiva tovarne tudi z licenčno proizvodnjo hladilnih stolpov po licenci nemško-švicarskega koncerna SULZER ESCHER WYSS. S takšnim vklapljanjem v mednarodno delitev dela bo TIM Laško lažje sledil razvoju tehnologije v svoji panogi, pomagano mu bo prebrsti obdobje, ko bo izolacijski material v gradbeništvu prav tako samo po sebi razumljivo in neobhodno kot sta cement in apno.

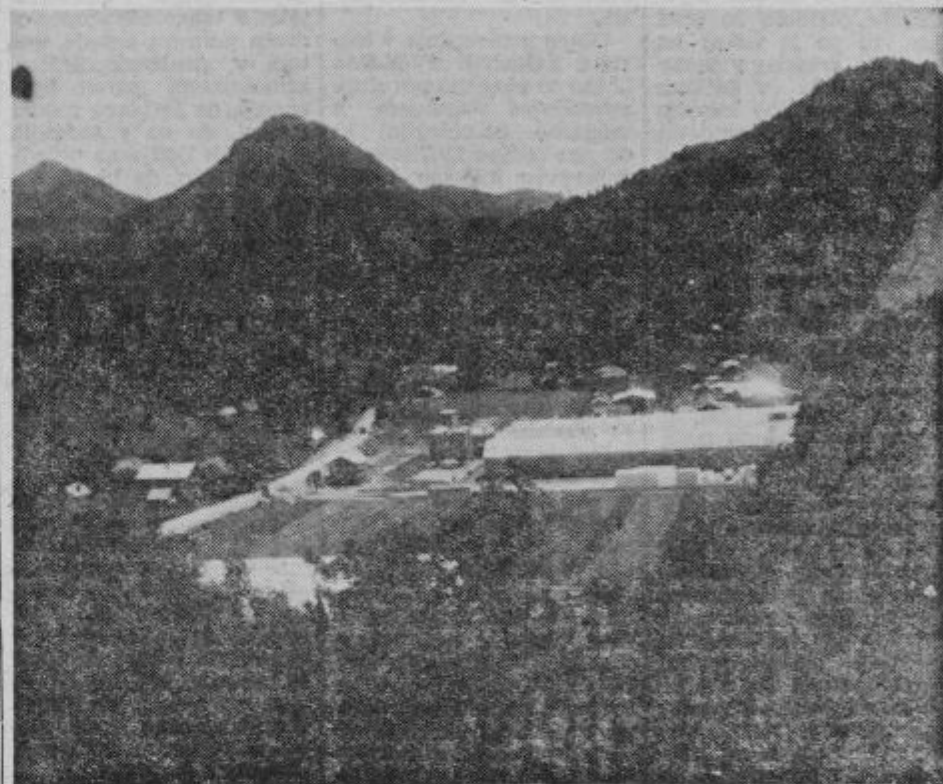
Seveda ob študijskem delu strokovnih ekip, ob bitki za plasma, za osvajanje novih proizvodov, v spopadanju z težavami, ki niso vselej potrebne in razumljive, raste ves kolektiv. Danes je v kolektivu desetkrat toliko delavcev z višjo in visoko izobrazbo, kot jih je imel nekdanji rudnik pred štirimi leti, ko se je začela akcija za preusmeritev.

Vse takšne ugotovitve in zagotovila so izredno pomem-

ben prispevek k praznovanju občinskega praznika, kajti kaj je bolj pomembno od tega, da se nek kolektiv uspešno bori s težavami, da ima v ognju več železa, da ne prestando išče pota k uspešnejšim odločitvam, saj to pomeni podlago za življenje petstotih družin, pomeni tudi zagotovilo za ustrezen delež pri financiranju vseh drugih potreb zaposlenih in občanov v okviru interesnih skupnosti.

2. julija 1942 je partizanski napad na nemško posadko in naprave rudnika Laško dal osnovo za vsakoletno praznovanje občinskega praznika. V dolini še vedno rudarijo in za rudarski praznik bodo praznovali na Šmohorju. Najbrž ne zadnjič, saj tudi če bo povsem zmanjkalo premoga, bo še dolgo živ vztrajni, uporni in ponosni rudarski duh, kot je še vedno ostal v navadi pozdrav

SREČNO!

TRIJERADEŠKI KOLEKTIVI ZA PRAZNIK

RAST RADEŠKE »KORE«

Z ustanovitvijo konfekcije KORA v Radeču kot samostojnega podjetja leta 1965 je bila začrtana temeljna usmeritev na izdelovanje otroške konfekcije. Tak program se je, seveda s stalnim prilagajanjem trgu in upoštevanju močnih sprememb obdržal vse do danes.

Razumljivo je, da so v tej smeri potekali tudi vzgoja kadrov, izpopolnjevanje opreme, organizacija in vse drugo. V KORI dela danes preko 140 delavcev, celotni dohodek pa je v letu 1973 dosegel vrednost 18 milijonov 550 tisoč dinarjev. V letu 1973 je bil s tovarno dokumentnega in kartnega papirja Radeče dosegel dogovor o najemu tiskarne in dvorane. Z ureditvijo teh prostorov se je podaljšala dvorana šivnice, tako da bo v njej mogoče organizirati še en proizvodni trak. V ta namen je bil izdelan naftni bodoče organizacije proizvodnje, ki je predvidel dopolnitev in modernizacijo strojne opreme. Z lastnimi sredstvi je bilo v letu 1973 nabavljenih 30 novih strojev, zvečine specialnih. Ker veljajo za nekatere od teh strojev daljši dobavni roki, program še ni v celoti realiziran. Glede na dogovorjene roke bo mo-

goče organizirati proizvodnjo po novem programu v drugi polovici letošnjega leta. Podjetje že uspešno razvija nekaj novih izdelkov, ki bodo potrebni, deloma pa bo problem delavcev mogoče rešiti z boljso organiziranostjo dela. Upoštevalo nove kapacitete bo vrednost proizvodnje v letu 1974 narasla na 23 milijonov dinarjev. Glede na obstoječe prostorske možnosti, bi bila ta faza razvoja zaključena.

Za prihodnje je predvidena predstavitev in povečanje proizvodnje na novi lokaciji.

In na koncu povejmo še to. Danes so otroci običajni lepo, lepše kot kdajkoli prej. Ni skrivnosti, da z dobršnim delom po zaletu »KORE« iz Radeč.

VČERAJ »PETA« IN NIKOLI VEČ

Cestitkam in praznovanju ob občinskem praznovanju se z uspešno razvojem dejavnosti pridružuje tudi nekdanja radeška »Peta«, ki je še po tolikih letih temeljite spremembe obsega in predmeta proizvodnje no sila nekdanje ime.

Za tak praznični namen predstavljamo napore, ki jih kolektiv vlaga za sa-

nacijski program in vse, kar je s tem v zvezi.

Program razvoja industrijskega podjetja v Radeču ima predviden za leto 1974 sanacijski program v vrednosti 15 milijonov N din. Investicija je predvidena, da bo končana do oktobra meseca 1974. Celotni dohodek po investiciji bo znašal 40 milijonov N din napram 15 milijonov pred investicijo. Število zaposlenih se bo povečalo od sedanjih 130 na 178 delavcev. V letošnjem letu se je podjetje integriralo z Lesnino Ljubljana v samostojni TOZD z novim imenom »LESNA INDUSTRIJA Sopot Radeče«.

Prva faza rekonstrukcije na obratu žaga Jajna bo končana do maja 1974. S tem bo podjetje pridobilo novo avtomatsko žago. Veliko truda vlaga podjetje tudi v nove kadre, ima več študentov na srednjih in poklicnih šolah. Razen tega pa prireja tudi interne seminarje za pridobitev polkvalifikacije in kvalifikacije 30 delavcev. Veliko težav ima podjetje z nabavo reprodukcijskega materiala in drugih surovin. Posebni problem so cene, ki so v stalnem porastu ter padec vrednosti dolarja in lire. Podjetje izvažata približno 50 odst. svojih izdelkov na konverziibilno področje in sicer Ameriko, Italijo, Nemčijo in Francijo. Z novo tehnologijo se bo podjetje še bolj vključilo tako na zunanem, kakor tudi

na notranjem tržišču.

Kolektiv pošilja vsem občanom občine ob prazniku svoj delavski pozdrav z željo, da bi vsi z čim večjimi delovnimi uspehi prispevali k razvoju in boljšemu jutri za vse občane.

SPLOŠNO TRGOVSKO PODJETJE :

NAŠ CILJ JE ZADOVOLJEN POTROŠNIK

Program razvoja te delovne organizacije, ki je bil sprejet v letu 1970, predvideva ne samo možnosti razvoja trgovine z zmogljivostjo lastnih finančnih sposobnosti, temveč potrebo po razširitvi trgovine v Radečah.

Iz razvojnega programa izhaja, da se naj trgovina bolj skoncentrira v kraju Radeče s širšim asortimentom blaga, da pa bi zagotovili potrebam potrošnje v okolici Radeč le z osnovnimi vsakodnevnimi potrebščinami. Nadalje načrt ugotavlja, da kupna moč v kraju ni tako močna, da bi zajeli vse panoge trgovine kot v večjih centrih. So pa še pokazatelji, ki kažejo pomanjkljivosti in da bi se dalo veliko več izriniti ob boljši razloženosti v več-

jih sodobnih prodajnih prostorih.

Da leta 1973 so bile planirane izboljšave pri adaptaciji obstoječih lokalov:

— v Zidanem mostu je bila urejena mesnica s samopostrežno trgovino, v Radečah ločitev šolskih in pisarniških potrebščin v samostojen lokal, odkupljeno je bilo zemljišče za bodočo razširitev trgovine s tehničnim blagom — vse s sredstvi lastnih virov.

Predvidene novogradnje so sledeče:

— samostojen objekt — (manjša blagovna hiša) s samopostrežno trgovino, delikateso in bifejem, ter v nadstropju za razno industrijsko blago v velikosti vsaj 600 kv. metrov; nadalje nove površine za prodajo tehničnega blaga.

Ti načrti bodo zahtevali večja finančna sredstva. Uresničiti jih bo treba s pomočjo kreditov bančnih ali poslovnih partnerjev ali pa samostojnih interesov trgovskih organizacij izven Radeč.

Vsa načrtovanja so bila predvidena iz izkušenj, da bo trgovina tudi od leta 1970 dalje dosegala dohodek kot do takrat. Vendar pa so se zadeve s stabilizacijskimi ukrepi spreobrile tako, da dosega na splošno trgovina na drobno nizke dohodke tako, da si ne more kriti z ostanekom dohodka predpisana obratna sredstva. Tako je v tem času onemogočeno jačati novogradnje.

ŠOLSTVO

II. OSNOVNA SOLA

Celje, Ulica 29. novembra 1

bo dne 2. julija 1974 prodajala razno staro šolsko pohištvo (mizice, stoličke) od 7. do 12. ure.

V kolikor v tem času ne bo interesentov iz splošnodružbenega sektorja, bo šola prodala pohištvo privatnikom!

SVET OSNOVNE SOLE »LJUBO SERCER« Loče

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

- učitelja za telesno vzgojo (PRU ali P) za nedoločen čas;
- učitelja za razredni pouk (PRU ali U) za določen čas;
- tajnika (administrativna šola) za nedoločen čas;

Prošnje z življenjepisom in dokazili o strokovnosti pošljite svetu osnovne šole Loče. Nastop službe 1. 9. 1974.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

DELOVNA SKUPNOST TOZD POKLICNA KOVINARSKA IN METALURSKA SOLA STORE

objavlja

prosti delovni mesti

1. hišnika šole

pogoj: KV delavec ustrezno- ga poklica

2. administrativnega delavca pogoj: KV delavec administrativne stroke ali strojepestec.

OBČINA LAŠKO PRAZNUJE

VOLNA LAŠKO

OHHRANJENI „ŽENSKI“ DINARJI

Ne glede na naglo rastoče cene je razlika vendarle ogromna. Ob začetku sanacijskega obdobja in pred njim, to pa je nekaj let nazaj, so delavke v tovarni »VOLNA« v Laškem stresle iz plačilne kuferte po sedemdeset, osemdeset starih tisočakov — danes znaša povprečni osebni dohodek v tem kolektivu 220 starih tisočakov.

Toda ni samo ta skok, za več kot enkrat večji dohodek, edino kar štejemo v dobro uspeli sanaciji. Pred odločitvijo, da je treba kolektivu pomagati, da pride na zeleno vejo, je bil ta kolektiv na tem, da se mu veja povsem posuši. Kaj to pomeni, pomeni, toliko in toliko tisočakov manj v družinskih proračunih, kajti »Volna« je bila še do nedavnega skoraj edini kolektiv v laškem območju, ki je zaposloval ženske. Tudi danes predstavljajo v 450-članskem kolektivu sedemdeset odstotno premoč nad moškimi. In če takole premislimo, ta ženski dinar je pripomogel prenekateri stanovanjski hišici, da je zrasla pod streho, je omogočila nekaj sto družinam k boljšemu standardu, de-

lovne žene pa dragoceni zavesti ekonomske enakopravnosti in samostojnosti.

Obseg proizvodnje v tekstilni industriji »VOLNA« Laško se nenehno povečuje zahvaljujoč vlaganjem v moderno tehnologijo, ki dosega takšno kvaliteto izdelkov in tolikšne količine, da si njihovo blago kljub ostri konkurenci ponudbe doma in žal tudi iz tujine, dobro utira pot na tržišče.

Tudi zapiranje v tovarniški krog je stvar preteklosti. Tesno poslovno sodelovanje z novomeško tovarno »Novoteks« utegne kmalu prerasti v višjo obliko integracije. V sodelovanju z drugimi kolektivi iste stroke more prinesiti kolektivu »Volne« le večjo stabilnost in socialno varnost vseh zaposlenih.

Največji uspeh kolektiva, da se je izvil tradicionalizmu, da se je rešil oklepa standardne, tipizirane proizvodne orientacije, je zagotovilo, da po lastni krivdi v težave, kakršne so bile pred leti, ne bo več prišel. Fleksibilno obnašanje in zasledovanje tržnih potreb jih sicer stane več truda, vendar zanesljivejši

plasman. Vse to pa je zahtevalo velike premike pri usposabljanju kolektiva, tako v tehnološko-proizvodnem pomenu besede, kot tudi v družbenopolitični, samoupravni smeri. Spoznanje, da je blago modni artikel, da se v sedanjih razmerah ljudje ne oblačijo več zato, da bi ne bili goli in da bi jih ne zeblo, je moral od vodstvenih struktur preiti na ves kolektiv. Zato danes pogosto spreminjanje vzorcev ni več »zafrkancija« onih v vodstvu in delavke za tkalnimi stroji vedo, da se njihov dohodek povečuje tudi zaradi vsečnosti blaga na oko in ne zaradi resnične potrebe.

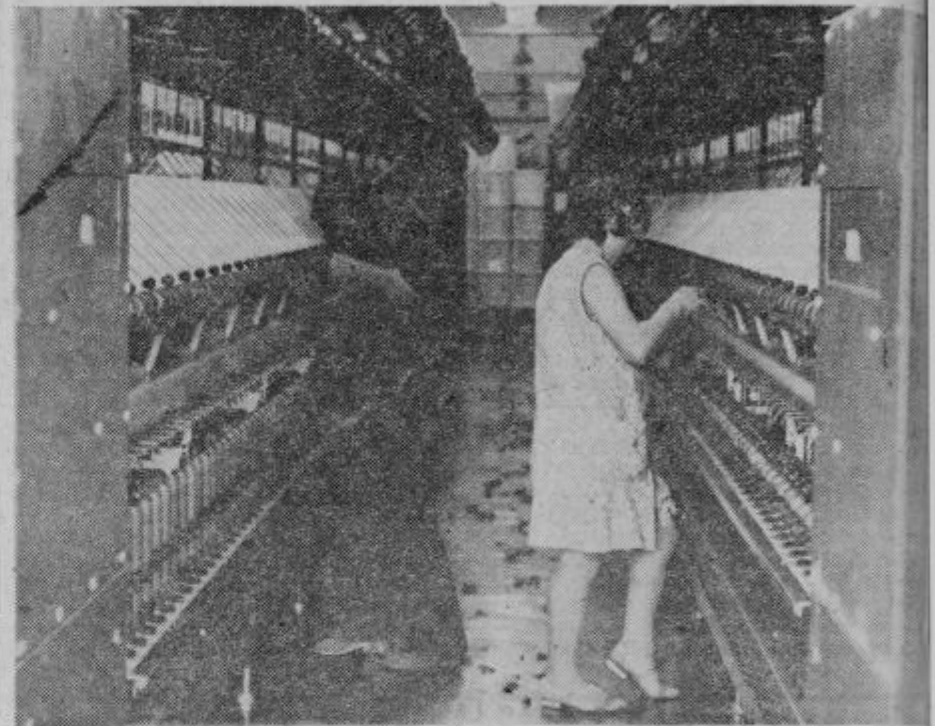
In ravno ti razlogi so bili vzrok, da so v laški »Volni« veliko pozornost posvečali strokovnemu izobraževanju, temeljitejšemu priučevanju mladih delavcev za proizvodnjo in da so vsak razpoložljivi dinar namenjali modernizaciji tehnologije ter, ko je enkrat voz krenil navkreber, tudi boljšemu, predvsem pa zasluženemu osebnemu standardu zaposlenih.

Če je kaj, kar lahko kolektiv »Volne« ob prazniku občine proslavi, je dejstvo,

da se je dobra stara tovarna na znotraj pomladila, prenovila, da je obstala, kaj prav lahko bi se primerilo, da bi že nekaj

let sem v družinskih proračunih manjkali »ženski dinarji«, ki pa, če smo odkriti in pošteni, veliko zaletajo in odtehtajo.

Uspeh »Volne« ni le gospodarska zmaga, je zmaga za socialni položaj stotin žena in deklet.

LAŠKA PIVOVARNA PRED NOVO INVESTICIJO

ZAPOLNITI VSE VRZELI!

Že leta sem je kolektiv laške pivovarne v neprestani rekonstrukciji, razširitveni izgradnji in modernizaciji. Rezultati teh naložb in prizadevanj, seveda tudi odrekani, so tu. Odražajo se v desetkrat večji proizvodnji, kot je bila dediščina nekdanje delničarske pivovarne. No in ravno lani dokončana investicija je pustila za seboj vrzeli, ki jih je treba z dokončno naložbo do leta 1981 zamašiti, zglati — seveda če je proces izgradnje v proizvodnji, ki sledi modernemu času in utripu razvoja tehnologije sploh kdaj končan?

Investicija, s katero bi rad kar najhitreje začeli, je namenjena zahtevam trga, pa tudi socialnim ciljem.

Razložimo jih na kratko.

Nalivalnica je ozko grlo, zato gradnja nove

Sedanje tri nalivalne linije so tehnološko zastarele in kar je glavno, niso kos kapaciteti varilnicam piva, zlasti pa ne za poletni sezonski odvoz. Na novi lokaciji onstran železniške proge bo torej zgrajena nova hala za nalivalnico, ki bo modernjša, predvsem pa ekspeditivnejša od vseh treh dosedanjih.

Vse druge pivovarne so že odvrgle lesene sodčke in razpošiljajo pivo v pločevinastih za transport in ravnanje priročajih sodih. Tudi takšno embaliranje piva terja drugačen postopek in tehnično opremljenost.

Socialni vidik nove investicije je ukinitve nočnega dela za ženske, ki predstavljajo večino med zaposlenimi v nalivalnici. Socialni vidik naložbe pa je končno takolimenovana »paletizacija« v notranjem transportu, ki bo odpravila ročno nalaganje zabojev steklenic, ki tehtajo okoli 25 kilogramov če so polne, to pa je utrudljivo breme za delavce, ki delajo pri pripravi pošiljk za transport.

Ni ugoden čas — vendar odločitev je bila nujna

Izgradnja objektov onstran železniške proge bo trajala pet let, terjala pa okoli devet starih milijard dinarjev, oziroma devetdeset novih milijonov. V času, ko se kolektiv mukoma drži na robu rentabilnosti, ko je v prvem tromesečju ustvaril komaj en star milijon in pol dobička, zhteva po zvišanju cen pa je bila ponovno odložena, spodbuda za investici-

ranje res ni velika. Toda kolektiv se zaveda, da lahko tvega izgubo tržišča če se do kraja ne modernizira. Lažje delo in po dolgem času vendarle dosegljiva ukinitve nočnega dela za ženske tudi nekaj pomeni — zato se je za investicijo odločil.

Pivovarna Laško se v okviru slovenske integracije pivovarn in prehrane industrije PH trudi doseči takšno ceno piva, ki bo odgovarjala podražitvam surovin in drugih proizvodnih stroškov, kar se pivovarskim kolektivom končno mora ustreči, saj bodo sicer začela zajedati v lastno gospodarsko substanco.

In kljub težavam nespremenjen odnos do družbene skupnosti

Kolektiv laške pivovarne kljub naštetim in številnim tu izpuščenim in ne beži od svojih dolžnosti, ki jih ima do družbe, pa naj gre za potrebe območja, kjer živijo člani matičnega kolektiva, ali za tista, ki so prek široke prodajne mreže po vsej Sloveniji in delu Hrvaške povezana s pivovarno in laškim pivom. Seveda pa z napisom o težavah želi kolektiv povedati, da niso

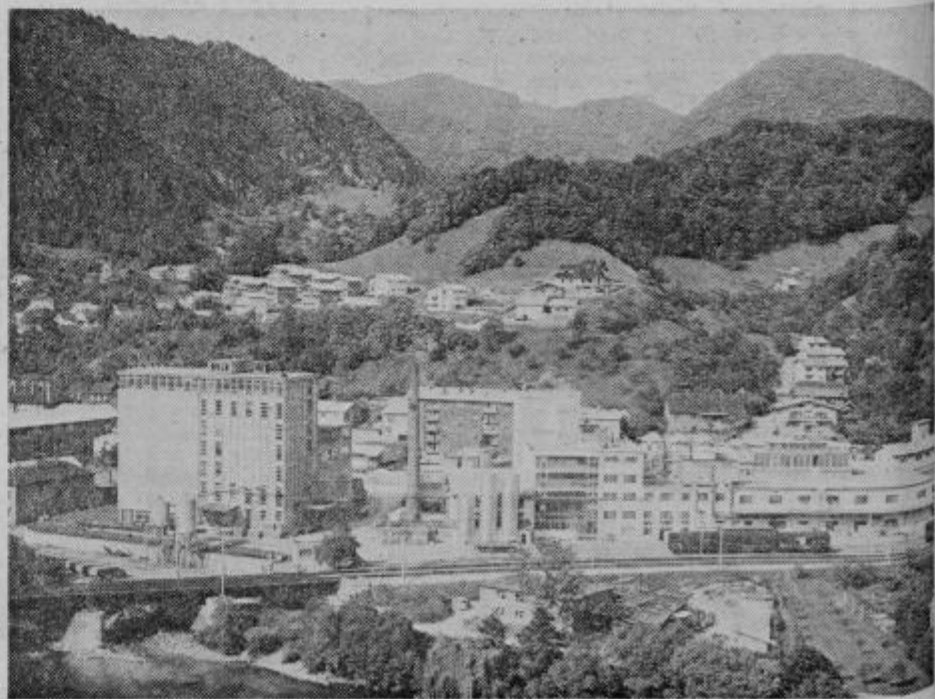
njeni skladi vreča brez dna in da mora, če neče stagnirati in nazadovati, skrajno varčno obrniti vsak dinar v času, ko tečejo anuitete dosedanjih in ko se začne nova investicija v proizvodnjo. S tem seveda ni rečeno, da bo interes-

nim skupnostim, krajevnim skupnostim kolektiv manj naklonjen, vendar pa v okviru svojih možnosti. Dokaz takšne dobre volje in hotenja je naposled dejstvo, da tudi letos sprejema pokroviteljstvo nad tradicionalno prireditvijo

»Pivo in cvetjek«.

In ob koncu:

Samoupravni organi, vse družbenopolitične organizacije, ves kolektiv laške pivovarne želi soobčanom ob občinskem prazniku obilo uspehov v bodočem delu!

OBČINA LAŠKO PRAZNUJE

Vsem občanom občine Laško
čestitamo za praznik – 2. julij
skupščina občine Laško

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO
TURISTIČNO IN PROIZVODNO
PODJETJE CELJE

TOZD PRODAJE — LAŠKO

Občinska konferenca
ZKS Laško

Občinska konferenca
SZDL Laško

Občinski sindikalni svet
Laško

Občinski odbor ZZB NOV
Laško

Občinska konferenca
ZMS Laško

želi vsem svojim potroš-
nikom prijetno praznovanje
občinskega praznika
občine LAŠKO in se
priporoča za obisk.

avtotehna

ZASTOPSTVO TUJIH FIRM
61000 LJUBLJANA, TITOVA 36
SERVIS IN KONSIGNACIJA
CELOVSKA 228

PRODAJA V SLOVENIJI:
ERA VELENJE,
AVTOTEHNA LJUBLJANA

OPEL KADETT

VSA OPEL VOZILA TUDI ZA
DINARSKA SREDSTVA

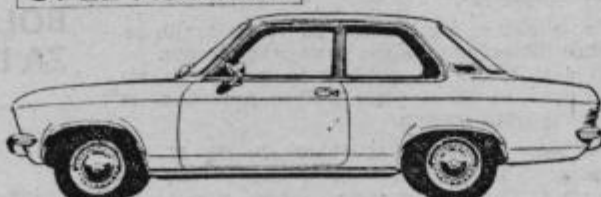

2 in 4 VRAT TER CARAVAN V STANDARD IN LUKSUS
IZVEDBI 8,2 l/100, 1200 ccm, 60 KM din

OPEL ASCONA

SERVISNA MREŽA V VEC
KOT 30 MESTIH PO VSEJ JU-
GOSLAVIJI

2 IN 4 VRAT V STANDARD IN LUKSUS IZVEDBI-RALLYE
OPREMA 9,2 l/100, 1600 ccm 68 in 80 KM din

VAUXHALL VIVA

2 VRAT, 7,7 l/100, 1256
ccm, 53,5 KM

PROMETNE NESREČE

KOLESARJA STA TRČILA

ANTON ZANJKO, 10, Podgaj se je peljal s kolesom s po-
možnim motorjem proti Ponikvi. Z neprednostne ceste je pre-
denj pripeljal z njegove leve strani MIRKO KAJBA, 37, iz Po-
nikve, ki je podrl Zanjka. Le-ta se je pri padcu težje poško-
doval — ima pretres možganov ter odrgnine po rokah in po
glavi.

POBEGNIL JE

MIHA MIKLAVŽINA, 46, iz Hrastovca se je peljal s kole-
som iz Škal proti Velenju. Dohitel ga je mopedist EMIL SRE-
BOČAN, 38, iz Pesjega, ki se je zaletel v zadnje kolo Miklavži-
na, tako da je le-ta padel po cesti. Srebočan na kraju nesreče
ni počakal, milčniki so ga našli doma. Alkotest, s katerim so
ga preizkusili, je pokazal preko polovice, na odvzem krvi pa
ni hotel iti. Vozil je brez voznškega dovoljenja.

ČELNO TRČENJE

MILAN PODLESNIK, 41, iz Primoža je vozil s tovornjakom
iz Luč proti Ljubnemu. Srečal se je z voznikom osebnega avto-
mobila JOZETOM KLADNIKOM, 22, iz Savine in ker sta oba
vozila po sredini cestišča, sta vozila čelno trčila. Kladnik je pa-
del iz avtomobila in se laže ranil, na njegovem avtomobilu pa
je škoda za 10.000 dinarjev.

SKRIL SE JE

ANDREJ CRETNIK, 23, iz Celja je pripeljal z mopedom
z dvorišča hiše Vrnčeva 25 e v Celju tako hitro na Tkalsko
cesto, da se je zaletel v betonsko ograjo v vrtna vrata. Cretnik
je zbežal domov in milčniki so ga našli ležati za vrati na stre-
hi, čeprav je bil ranjen po obrazu — ima namreč več raztrganin
podplutbo pod levim očesom in zlomljeno nosno kost.

NESREČE NI PRIJAVIL

KARL STANGL, 23, iz Avstrije se je peljal iz Celja proti
Konjicam in v Globočah prehiteval voznika osebnega avto-
mobila opel rekord metalno modre barve. Med prehitevanjem pa
je voznik opel zavil nenadoma v levo in trčil v Stanglov avto-
mobil. Oba sta ustavila, povzročitelj nesreče je dejal, da gre
prijaviti nesrečo, vendar tega ni storil, niti se ni vrnil na kraj
nesreče. Na avstrijskem avtomobilu je škoda za 4.500 din.

NEPREVIDEN PEŠEC

STANISLAV TRUPI, 33, iz Rečice pri Laškem se je peljal
z motorjem po Ulici XIV. divizije proti domu. Pred prečkom
za pešce je ustavil, ker je 3 m izven prečeka prečkal cesto
79-letni RAFAEL FELICIJAN iz Kalna pri Dobru. Ko je moto-
rist že speljal, pa se je Felicijan nenadoma obrnil in stekel na-
zaj. Trupi ga je zbil po cesti, pri čemer se je pešec poškodo-
val — ima pretres možganov ter odrgnine po rokah in obrazu.

VISOKA ŠKODA

MARTIN ŽILAVEC, 25, iz Konovega je v Pesjem prehite-
val kolono vozil in ko je vozil po levi strani ceste, je iz na-
sprotne smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila FRANC
PEČIČNIK, 27, iz Velenja. Vozila sta trčila, pri čemer je na-
stala škoda za 15.000 dinarjev.

ZADEL JE PEŠCA

PAVEL ALEKSENEV, 27, in JOZE GUČEK, 31, oba iz
Dobra sta šla peš po desni strani ceste iz Laškega proti domu,
in sicer drug za drugim. Dohitel ju je voznik fiat 750 CE 554-61,
ki je vozil po skrajni desni strani in najprej zadal Alekseveca,
ostro zavil v levo, zato pa z zadnjim delom avtomobila zadal
še Gučka, ki se je laže ranil po levi nogi. Voznik ni počakal,
temveč je obrnil in se odpeljal nazaj proti Laškemu.

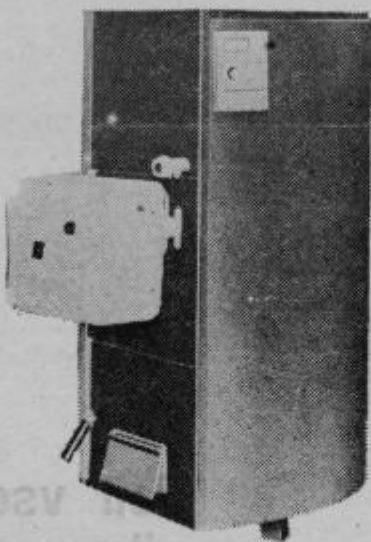
"SIGMA" -ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

**PRVI TRAJNO GOREČI
KOTEL NA TRDO
IN TEKOČE GORIVO**

- specialno prirejeno kurilšče za zgorevanje vseh vrst domačih goriv in odpadkov
- gori od 5 do 20 ur z enkratnim polnjenjem
- velik emailiran boiler kapacitete 150 l
- odlični izkoristek
- moderna oblika
- mali gabariti
- avtomatsko delovanje
- kapacitete od 30.000 do 50.000 kcal/h

ŽIČNA

RAZVOJNI NAČRT V KAKOVOSTI

Kvalitetni žični izdelki si čedalje bolj utirajo pot tudi naj naših meja

Celjsko ŽICNO, člana ZP Slovenskih železarn, predstavlja kolektiv 500 ljudi, ki so v zadnjem obdobju vložili velike napore za uspešne proizvodne rezultate.

Proizvodni program zajema izdelke izredno interesantne za tržišče. To so — žične tkanine, žična pletiva za ograje in žične košare, sita (za razne separacije v rudnikih in kamnolomih) — transportni trakovi (n. pr. za prehrabeno industrijo) — varjene mreže za gradbeništvo in vzmetenje za pohištveno in avtomobilsko industrijo.

Tudi ves nadaljnji razvoj proizvodnje je usmerjen na tržišče, proizvajati več z manj stroški in večjo kvaliteto, je osnovno vodilo zaposlenih v Žični.

Trenutno stanje je dobro, imajo pa seveda težave z re-

produkcijskim materialom.

Preteklo leto je bil obseg proizvodnje 11.000 ton izdelkov, ali vrednostno — devet starih milijard dinarjev. Čisti dohodek je bil približno 350 starih milijonov, amortizacijo pa obračunavajo 100-odstotno nad minimalno. Letos so za približno 30 odstotkov povečali osebne dohodke.

Kot podjetje je Žična locirana na treh krajih — na Ipavčevi, na Spodnji Hudinji, Pečovniku in v Sentjurju. Prav tako kot imajo svoje obrate na različnih območjih, so se tudi razvijali na različnih področjih, vendar ne vedno v skladu z možnostmi, zato danes tembolj razmišljajo kaj obdržati v proizvodnem programu, kaj povečati in kaj ukiniti.

Razvojni program bo gotov v naslednjih dveh mese-

cih in bo jasno začrtal daljnjo pot Žične.

Vsekakor bo najpomembnejša skrajševanje asortimenta izdelke, ki jih tržišče hteva in kjer bo materialna proizvodnja zagotovljena, na nima problemov z 500 in izdelavo, hudo je, ko ne dobijo potrebnega materiala, rok izdelave pa kratek.

Se naprej bodo tehnološko izpopolnjevali in modernizirali proizvodnjo, intenzivno pa bodo delali tudi na boljši organizaciji in racionalizaciji. Povsod se bo tem izrazila vsebina združenja s slovenskimi železarnami.

In za konec še informacija o izvozu. Žična neposredno, bliskovito dviga in ne rezultate. To pa ne pomeni, da ne kaže tudi na izredno kakovost njihovih izdelkov.

ZAKLJUČNO ŽREBANJE NAGRAD UNIJE PAPIR SERVISA

**AKCIJA »DARUJTE STAR PAPIR
IN KRPE ZA GRADNJO
BOLNIŠNICE IN V SKLAD ZA BOJ
PROTI RAKU« SE NADALJUJE
DO KONCE LETOŠNJEGA LETA**

Druga in zadnja letošnja nagradna akcija zbiranja starega papirja je zajela celotno področje severovzhodne Slovenije razen Maribora. V maju in juniju je bilo na tem področju zbrano 67.200 kg papirja in sicer v:

Celju	20.140 kg.
Velenju	10.580 kg.
Ravnah na Kor.	10.120 kg.
Slovenj Gradcu	6.750 kg.
Murski Soboti	5.240 kg.
Ptuju	4.990 kg.
Slovenski Bistrici	3.130 kg.
Lendavi	3.060 kg.
Ljutomeru	1.669 kg.
Gornji Radgoni	1.490 kg.

Za nekaj nad 67 ton papirja, ki je bil zbran v zgoraj omenjenih krajih je Unija papir servis nakazal 16.987,50 dinarjev v sklad za boj proti raku v Ljubljani. Omeniti je potrebno, da je bila to v večini omenjenih krajev prva taka akcija. Količina zbranega papirja pa kaže, da se je izplačala in da trud, vložen v organizacijo nadaljnjih takih akcij ne bo zaman.

Sedaj pa k izžrebanim kuponom: prvo nagrado — črnobeli televizijski sprejemnik Iskra dobi lastnik kupona številka 157712.

Poleg tega kupona so bili posamično izžrebani še naslednji kuponi: 154018, 153555, 155806, 155373, 245041, 146284, 266148, 261151, 146327, 248952, 242736, 157722, 144737, 154117, 261965, 245051, 146355, 252000, 252001, 263261, 154119, 146007, 154941, 156582, 141179, 263407, 261079, 242772, 153490, 251976, 245587, 261377, 251001, 157773, 243564, 140264, 155047, 261973, 155571, 146017.

Lastniki kuponov z zgoraj naštetimi številkami so si s tem, ker je bila izžrebana njihova številka pridobili pravico do enodnevnega izleta Unije papir servisa v Ljubljano, kjer si bodo ogledali eno od tovarn, bolnišnico in še nekatere zanimivosti na tej poti.

Tudi sedaj, tako kot je prvič, velja obljuba Unije papir servisa, da bo izžreban in nagrajen vsak deseti darovalec. Tudi tokrat smo izbirali srečno številko izmed števil od 0 do 9.

Zrebo je določil, da je srečna številka 4.

Torej, lastniki kuponov katerih številko se konča s številko 4 bodo prejeli eno izmed naštetih nagrad:

40 žog, ki jih poklanja papirnica Količevo,
40 knjig, darilo tovarne lepenke Prevalje,
100 družinskih paketov Paloma, poklanja jih Sladkogorska Sladki vrh,
10 kovčkov — darilo tovarne lepenke Ceršak ter
20 naročin Večera za 2 meseca, poklanjata VECER in Djuro Salaj Krško.

Izžrebanci lahko dobitke dvignejo v Unijo papir servisu, Zrkovska c. 105, Maribor, oziroma odrezke pošljejo na omenjeni naslov in dobitke jim bo darovalec dostavil na dom.

Se to. Unija papir servis prosi vse lastnike izžrebanih kuponov, da svoje dobitke dvignejo oziroma pošljejo kupone najkasneje do 15. julija 1974.

Ponovil se je uspeh prve nagradne akcije, ki je bila organizirana v mesecu marcu v Mariboru, ko je bilo zbranih 64 ton papirja.

Tudi sedanja akcija, organizirana po večjih krajih severovzhodne Slovenije, je uspela proti pričakovanju. Istočasno s to akcijo sta potekali še dve, ki pa sta tudi z oziroma na zbran papir nadvse pomembni in ju je vsekakor treba omeniti.

V mesecu maju je bilo v Mariboru zbranih 56 ton starega papirja. Za zbranih in darovanih 56 ton starega papirja je Unija papir servis nakazal v sklad za izgradnjo bolnišnice v Mariboru 14.242,50 dinarjev. Druga nadvse pomembna akcija pa je nagradno tekmovalstvo osnovnih šol v zbiranju starega papirja. Izredno uspešno so bili pionirji in pionirke na osnovni šoli Prežihov Voranc iz Raven na Koroškem, ki so zbrali nad 15 ton starega papirja in si s tem priborili prvo nagrado 1.000.— dinarjev. Prvonagrajeni so sledili: osnovna šola Janko Padežnik, ki je za 11.510 kg papirja prejela drugo nagrado, osnovna šola Slovenska Bistrica, ki je za zbranih 9.840 kg papirja priborila III. nagrado ter osnovna šola Angel Besednjak, ki je zasedla IV. mesto z zbranimi 9.740 kg papirja.

Akcije zbiranja starega papirja po šolah je treba tudi v naslednjem šolskem letu temeljito organizirati, saj poleg koristi — zbiranje sredstev v šolski blagajni —

otrokom privzajamo tudi odnos do papirja — danes se kako potrebne industrijske surovine.

Tudi v majski akciji je prišlo do posameznih nepravilnosti in negotovanja darovalcev. Letaki, ki bodo v bodoče vabili stanovalce k darovanju starega papirja bodo imeli napisano do katere ure mora stanovalec papir pripraviti in ob tej isti uri bodo tudi pričeli po določenem področju krožiti tovornjaki Unije papir servisa, da poberejo pripravljen darovan papir. Čim se bo darovalec oziral na omenjeno uro se ne bo moglo pripetiti, da bi papir ostajal pred vhodnimi vrati. Za vse nepravilnosti se organizator akcije vljudo opravičuje.

Tudi naslednje akcije — saj je pripravljen urnik akcij do konca leta — bodo objavljene s plakati, po radiu in dnevnem časopisu, k uspešnosti pa bodo vsekakor pripomogli tudi krajevni odbori RK, ki bodo v bodoče pri teh akcijah sodelovali.

Unija papir servis vabi k sodelovanju stare in nove darovalce in ob tem poudarja, da darujete dvema:

**TOVARNAM — SUROVINO,
BOLNICI — DENAR
ZA IZGRADNJO!**

Zrebanje je bilo v upravi Večera 18. VI. 1974 ob navzočnosti predstavnikov tovarne kartona in papirja Sladkogorske, Sladki vrh, tovarne lesovine in lepenke Ceršak, ter organizatorja akcije Unije papir servisa Maribor.

MALI
OGLASI

PRODAM

FIAT 750, letnik 70, motor 1200 cc, garancija 12 mesecev, cena 12 tisoč din. Vsak dan popoldne od 15. ure v Zalcu, Levstikova 1, pri Rebevske.

1300 LUXE prodaja Tomažin, Celje, Tomšičev trg 17, tel. 227-63.

1971 prodam. Informacije od 6.—14. ure, po telefonu št. 224-58, Vrhovnik.

OTROŠKI VOZIČEK tekoče modre barve prodam. Cena ugodna. Tratnik Soča, Zidaniška 13, Celje.

za razrez hlodovine prodam. Antioha Peter, Maršičeva 8, p. Petrovče.

in kuhinjsko pohištvo druge predmete po zemljiški ceni prodam. Ladičar, Kidričeva 20, ob Maršičevi cesti.

ter knjige za učenje angleškega ter španskega jezika ugodno prodam. Zvon, Kersnikova 8, Celje.

4 mesece brejo, do mlekarice prodam. Jeršek Silvo, Pečovnik 41, Celje.

in gospodarsko poslopje po ugodni ceni prodam. Ernik Ivan, Lopata 1, Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo z 1200 kv. metrov zelenice v lepem, turističnem kraju, primerno tudi za vikend, ugodno prodam. Klavnik Marja, Bočna 50 (Crpe-

lje) 63341 Šmartno ob Dreti. 1800 rabljene karo cementne opeke ter 40 letov za saloni ugodno prodam. Berger Franc, Cesta v Laško 32.

1000 kv. metrov zemlje ugodne za vinograd ali vikend, na območju Dramlje Strazha, prodam. Ponudbe pod »Takoja«.

STAVBO in majhno parcelo prodam. Stavba primerna tudi za vikend. Dovož možen. Antolič Jože, Sp. Selce 11, Grobleno.

SPACKA dve in pol leta stara, prevoženih 50.000 km, zelo ugodno prodam. Vozilo na ogled pri Kos Milanu — avtoservis Ločica pri Polzeli, vsak dan do 15. ure.

NOV TRAKTOR 25 KS letnik 1973 ter traktor ferguson 65 KS ugodno prodam. Ogled vsak dan od 7.—18. ure. Faktor Jakob, Tepanje 1, 63216 Slov. Konjice.

MANJSE adaptirano stanovanje z garažo in prostom, primernim za delavnico prodam. Ogled možen vsak dan od 18. do 20. ure. Blatnik, Braslovce 21.

LETO star televizor Gorenje avtomatik 900 za 2400 ND prodam. Mihajlovič, Dobrojska 34, Hudinja, Celje.

NEMSKE ovčarje z rodovnikom prodam. Jordan Orto-mir, Tratno 5, Grobelno.

DEVET mesecev brejo telico prodam. Rečnik Ivan, Zepina 17, Skofja vas.

STANOVANJSKO hišo na Brnici Dol pri Hrastniku prodam. Parcela je kompleksna v izmeri 12 a, 25 kv. m, sončna lega, blizu asfaltirane ceste, dovoz možen do parcele z avtomobilom. Parcela zasajena s sadnim drevjem v polni rasti. V hiši elektrika, vodovod. Ogled možen vsak dan. Cena dostopna. Golob Martin, Brnica 49, Hrastnik, ali informacije tel. 063-82-023, Mestnišek, Smarje pri Jelšah.

DOBRO ohranjeno kuhinjsko kredenco pod ugodnimi pogoji prodam. Franc Palčič,

Ul. bratov Vošnjakov 26 a, Celje.

ZASTAVO 750 z radiosparatom, motor star 2 leti prodam za 8.000 din. Franc Sacer, Celje, Ronkova 19. Tel. 25-560.

AMI 6 BREAK, letnik 69 prodam. Sendebach, Ul. 29. novembra 51 A, Celje. Ogled od 15. ure dalje. Telef. 84-422 do 14. ure.

FIAT 750, letnik 1965 registracija do februarja 1975, cena 7.000 din prodam. Hrušovar Srečko, Sempeter 27 v Savinjski dolini.

DIRKALNO kolo na 10 prestav poceni prodam. Krajnc Marjan, Ljubljanska 20, Celje.

POSESTVO na Teharski cesti 110 prodam. Marija Zupanc.

HISO z gospodarskim poslopjem in 5 ha zemlje — od tega 4 ha travniki in sodobno urejeni sadovnjaki (breskve, jabolka in drugo sadje) ter 1 ha gozda prodam. Hiša primerna za gostilno in turizem. Oddaljeno 2 km od Celja. Ponudbe pod »Le-pa priložnost«.

HISO — nedograjeno — (v začetku četrte faze) priključek elektrike, vode, v Sempetru v Savinjski dolini prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

HARMONIKO lubas prodam. Centrih Jernej, Pečovnik 8, Celje. Ogled popoldne.

SPACKA prodam. Slance 12, Teharje.

DOBRO ohranjeno moško kolo (italijansko) prodam. Goršek Simon, Celje, Nazorjeva 10.

MAGIRUS deutz 5 ton, 6 cil. Spediter v odličnem stanju prodam. Okorn Stefan, Breg 2, Polzela, tel. 063-72-083.

TAKOJ vseljivo hišo z 2500 kv. metrov zemlje prodam. Graželj Anton, Dolga gora 4, p. Ponikva 63233.

4 ZIMSKE gume semperit R-10 prodam. Irmančnik, SDK, Celje.

AUDI 100 LS 1969 v voznem stanju prodam. Cena 26.000 din. Ogled od 18. ure dalje. Malgaj, Ulica V. prekomorske brigade 3, Celje.

HISO 7 x 9 okusne izvedbe v lepem sončnem kraju Andraž, primerno tudi za vikend prodam. Oglasite se v Steklarstvo Sempeter, popoldne v Andražu 81 nad Polzelo pri Tratnik Stan-ku.

VW 1200 v dobrem stanju prodam. Naraks Anica, Lipovec 6, p. Skofja vas.

MALO rabljeno pomivalno omario (emajl), zaboj za

180 x 92 prodam. Gorjup, Teharje 66.

AVTO peugeot prodam. Krivec Ivan, Kotnikova 10, Celje.

AVTO škodo 100 S, letnik 70, registrirano do maja 75, nujno prodam. Raček, Miklošičeva 11.

KUPIM

KUPIM motorno kolo BMW 250 ali 500 ccm. Djurdje Stanoje, Ljubljanska 27, Celje.

KUPIM betonski mešalec 80 lit., 220, Velenšek, Ostrož- no 87.

KUPIM gradbeno parcelo od Skofje vasi do Zalca. Ponudbe po šifro »Hudinja«.

STANOVANJA

POSTENA, sanjska zgradba išče neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Hvaležna in redni plačniki«.

MLAD fant, dipl. ing. išče v Celju sobo s posebnim vhodom. Ponudbe pod »Mira«.

SPREJMEM sostanovalko. Celje, Zidaniška 25, I. nadstropje levo.

USLUZBENKA išče opremljeno sobo v Celju. Marjana Pogorelec, LB — podružnica za kmetijstvo Celje. Tel. 22-220.

MLAD zakonski par brez otrok išče eno sobo, po možnosti s kuhinjo v Celju ali bližnji okolici. Predplačilo leto dni vnaprej. Ponudbe pod »Nujno«.

NUDIM opremljeno sobo s kopalnico, centralno ogrevanje mlajši upokojenki ali starejši solidni uslužbenki. Informacije Jenkova ul. 2.

DEKLE nujno išče sobo v Celju, po možnosti opremljeno. Ponudbe pod »Poštena«.

MLAD celjski karikaturist išče opremljeno sobo s souporabo kopalnice, v smeri Trubarjeve, Čopove ali Partizanske ceste. Ponudbe pod »Pridena«.

REGIONALNI zdravstveni dom Celje — TOZD zobozdravstvena služba Celje, nujno išče sobo v mestu ali ožji okolici za svojo zobozdravstveno delavko. Ponudbe poslati kadrovsko socialni službi Reg. zdravst. doma Celje.

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIM žensko za pomoč v hiši in varstvo otrok. Stanovanje, hrana in plača po dogovoru. Dr. Georgijev Nikita, Celje, 29. novembra 51 b.

BIFFE LETUS — Fiere Mirko v Savinjski dolini sprejme v službo takoj dve na-takarici priučeni ali s kvalifikacijo. Stanovanje in hrana zagotovljena. Kot zagotovo dobra plača.

DIJAKI POZOR! Dnevnik po družnice Celje, Čuprijska 5, honorarno zaposli za dostavo Nedeljskega dnevnika in Dnevnika od 15. 7. do 15. 8. 1974 dijake. Honorar zelo dober — delo 4 ure dnevno v opoldanskem času.

ZAPOSILIM frizersko pomočnico. Marija Zupanc, Delavska 18, Celje.

PEKARNA Vidic Jesenice, Gorenjska (64270) Brata Rupar 9 sprejme takoj pekar-skega pomočnika. Hrana in stanovanje v hiši.

SPREJMEM vajenka ali vajenca, lahko tudi nekvalificirano delavko. Tomažin, Celje, Tomšičev trg 17. Tel. 227-63.

VAJENCA za izučitev v kle-parski in vodoinstalaturski

stroki sprejme Szropnik, Babno 31, Celje.

NOVI
tednik

stroki sprejme Szropnik, Babno 31, Celje.

RAZNO

ZAMENJAM dvosobno stanovanje za enosobno. Trojak Terezija, Milčinskega 4.

V UK sprejemem dva vajenca z uspešno dokončano osemletko. Avtomehanik Stane Hudovernik, Arja vas 25, p. Petrovče.

MLAJSEGA upokojenca, večšega mehanizirane kmetije, sprejemem na stanovanje. Velenšek, Ostrožno 87.

AVTO-MOTO društvo Slander prične v torek, 23. julija 1974 ob 16. uri tečaj cestno-prometnih predpisov in tehnike vožnje. Prijave sprejema AVTO-MOTO društvo Slander, Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6.—18. ure, ob sobotah do 7.—12. ure. Vabijeni!

VDOVEC, upokojen, želi spoznati samostojno žensko ali vdovo, pridno in pošteno, vajeno dela na posestvu. Sifre pod »Pomlad«.

NA STANOVANJE sprejemem dekleta. Ponudbe pod »Soba«.

Tovarna modne konfekcije

TOPER
Celje

Organizacijsko kadrovski sektor Odbor za medsebojna razmerja delovne skupnosti skupne službe naslednja prosta delovna mesta in sicer objavlja

1. osem delovnih mest

ANALITIKOV —
VZDRŽEVALCEV

z naslednjimi pogoji: višja šola org. ali tekstilne konfekcijske smeri uspešno opravljen inteligenčni test;

2. delovno mesto

ANALITIKA vrednotenja
zahtevnosti dela

z naslednjimi pogoji: višja šolska izobrazba in do 4 leta delovnih izkušenj.

Ponudbe s kratkim življenjepisom z navedbo dosedanjih zaposlitev in dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev naj kandidati pošljejo v organizacijski kadrovski sektor podjetja do 20. julija 1974.

KLIMA

industrija aerotermičnih naprav

Celje

razpisuje

za šolsko leto 1974/75
naslednje ŠTIPENDIJE:

a) srednje šole:

na tehniški srednji šoli —	4 štipendije
strojni oddelek	2 štipendiji
na srednji ekonomski šoli	2 štipendiji
na upravno administrativni šoli	2 štipendiji

b) višje šole:

na visoki tehniški šoli I. stopnja	2 štipendiji
energetska smer	4 štipendije
tehnološka smer	

c) visoke šole:

na pravni fakulteti	1 štipendija
na ekonomski fakulteti	1 štipendija
na visoki komercialni šoli	1 štipendija
na strojni fakulteti	1 štipendija
na visoki tehniški šoli II. stopnja	1 štipendija

Prošnji je potrebno priložiti:

— zadnje šolsko spričevalo
— potrdilo o osebnih dohodkih staršev.

Prednost imajo kandidati višjih letnikov.

Prošnje z vso zahtevano dokumentacijo za štipendije pošljite splošnemu sektorju »KLIMA« — industrija aerotermičnih naprav Celje, Titov trg št. 3.

Pred
odhodom
na pot
vedno

KAVA merx

V Arclinu je prišlo do hujše prometne nesreče zaradi prehitre vožnje Zvonka Tanca iz Celja, ki se je pripeljal po stranski cesti z Ljubečne in v križišču ni uspel zaviti v desno. Trčil je v tovornjak s sedlasto prikolico in mu odbil sprednjo premo. Voznik tovornjaka ALBIN BOBIČ iz Šmarjeških Toplic je po 50 metrih vožnje zapeljal v desno na travnik, trčil v drevo ter se prevrnil na levi bok. Tovor se je razsul in tako znaša škoda na obeh poškodovanih avtomobilih in na tovoru kar 270.000 dinarjev. Tudi oba voznika sta se lažje ranila. — Foto: D. Medved

LJUBEZEN PO SVETU

ŠOLA ZA LJUBEZEN

Se do nedavnega Mariasi, indijsko ljudstvo ob reki Indravati, niso vedeli za zla-gano sramežljivost in za-koni, ki so jih sklenili, pravi-loma nikoli niso bili razdru-ženi. V njihovih gozdnih va-seh res ni bilo šol, kjer bi se naučili pisati in brati, kaj-ti Mariasi so izolirani in so še desetletja nazaj prihajali v stik s tujci le, kadar so za-menjavali kačje kože za sol.

Imajo pa, kot smo že po-vedali, gotul — veliko koč, v kateri se učijo mladi dozo-reli Mariasi, umetnosti ljubez-ni in vsega, kar spada k te-lezni in duševni sreči. Vaški starešina, patel imenovan (patel — padre — oče), dolo-ča med samskimi možmi ka-luja, voditelja šole in učite-lja ljubezenskih veščin, od božanja, preko masaže do združevanja, od ustroja člove-kega telesa do poezije o le-poti, sreči dveh ljudi, očetov-stvu in materinstvu. Baidar je mož, ki skrbi za ogenj, zbi-ra les zanj, krasi skupno ko-čo z rožami in pripravlja di-šave, ki omamno vejejo po gotulu. Siladar je mojster ce-remonije, sestavlja program zabav, skrbi za glasbo, petje in pouk o glasbi, zraven pa meša in sestavlja tudi pijače za mlade goste. Najvažnejši utegne biti Kotvar, to je raz-sodnik, ki odloči o očetov-stvu, če pride slučajno do spora in nesporazuma. Na njegovo besedo ni prigovora.

Po končanem delu se vaška mladina, ki prihaja v go-tul, zbere sredi vasi in ple-še. Ko med plesom nastane vez, takotmenovana ljubezen na oko ali pogled, se mlada pod mrak napotila v gotul. Tu so že drugi, ki so sem prišli pred njima, prejšnji dan.

Sredi koč gori ogenj, ki širi z dimom vonj po diša-vah. Tu se mladi z učitelji odprto pogovarjajo o ljubez-

ni, o njeni čustveni, duhovni plati in telesni strani zbliza-nja. Kalu, ki sme imeti v ko-či svoje dekle, ne sme pa bi-ti poročen, včasih to dekle tudi povabi, da dekletom in fantom pokaže svoje telo in tako, kot zdravnik pri nas na risbi, razloži funkcijo teh de-lov telesa, erogene cone in intimne dele. Ob takšnih ve-čerih pojejo erotične pesmi, poslušajo erotične pravljice o ljubezni bogov, kraljev in

kraljčin in šele ko ogenj ugašne, ko sramežljivejši še gredo domov v koče staršev, se z ležišč oglašijo vzdihli sreče, zadovoljstva, šepetanje medsebojnega občudovanja. Včasih da pobudo za telesni stik dekle, včasih fant. Vča-sih pa kak mlad par, ki se je uštel pri prepričanju, da mu je že vse jasno, pokliče kalu-ja, ki tiho, da drugih ne mo-ti, še enkrat parčku vse raz-loži. (Konec prihodnjic)

TELE SESALO KOBILLO

Ko sem bila stara pet ali šest let, sem bila pri knetu, ki je bil od naše-ga doma oddaljen kakšne pol ure. Tam sem videla telčka, ki se je prosto sprehajal po dvorišču. Za-me je bila to novost, ker še nisem videla telčka drugače kot privezanega. Tekala sem za njim, on pa mi je nagajal s tem, da s. mi ni pustil prijeti. Nadežnje mi je pobegnil v hlev. Gospodinja mi je rekla, naj grem za njim, da bom nekaj videla. Res sem stekla v hlev in vide-la, da je telček sesal kob-illo. Zavpila sem in kli-cala domače, naj hitro pridejo, ker bo kobila te-lička zagotovo brcnila. Gospodinja me je potola-žila, da mi ne bo storila nič hudega. Res je kobila mirno stala, telček pa je korajžno sesal in butal z glavo v vime.

Potem je gospodinja raz-zložila, kako je do tega prišlo. Kobila je povrgla, toda njen žrebiček je pr-vi dan počinil. Nisem ve-dela, kako je posvojila te-lička. Ta je pil pri svo-ji materi in še pri kobil-i. Ko sem bila že odras-la, sem nekoč vprašala tisto gospodinjco, kako je zrasel telček. Povedala mi je, da je postal tak vo-l, da še niso nikoli ime-li tako težkega.

MARIJA REZEC, Podpeč

ZANIMIVOSTI

REŠENO OKO

Branko Zeleznik je zapos-len v rudniku lignita Velenje v jami pri številu 8. Med de-lom si je težko poškodoval oko, saj mu je v zenico od-letel 3 milimetre dolg in 2 milimetra širok železen dro-beč, v globlino pa se je zadrl 9 milimetrov. Iz delovišča so ga takoj prepeljali v celjsko bolnico, kjer ga je zdravil dr. Jurko in mu tudi uspešno odstranil kataraktu, to je ne-kakšna mrena, ki mu je zrasla na očesu.

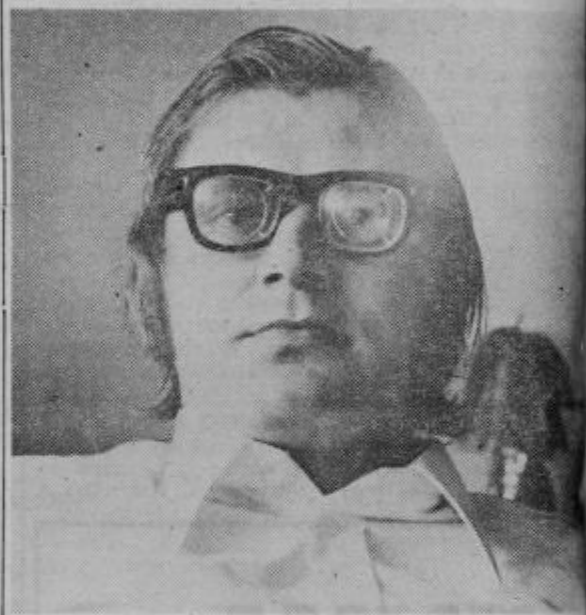
Ker pa zaenkrat pri nas še nimajo takšnih priprav za odstranjevanje tujkov iz ze-nice (to je zelo zahtevno de-lo) so se v rudniku na pred-log dr. Jurka odločili, da Branku pomagajo s tem, da ga pošljejo na operacijo in zdravljenje v Sovjetsko zve-zo.

Tako je Branko odpotoval letos aprila v Sovjetsko zve-zo, kjer so ga sprejeli v Ode-

si na inštitutu Filato, kjer je operiral 64-letni akademičar Nadežda Pučkovska. V operaciji so mu odstranili drobce, zaradi nekih kom-plicacij pa je bila potrebna druga operacija, ki je polnoma uspela. Dali so mu tudi posebna očala, ki jo delujejo samo na inštitutu Filato in z njimi Branko lo dobro vidi.

Zdaj je doma in hodi kontrolne preglede k dr. Jurku v Celje. V rudniku pa di zdaj niso pozabili na Branka in mu bodo omogočili, bo šel v nadzorniško ko-ljko, kjer ga bodo štipen-dirali. Iskreno sem hvaležen nom kolektiva, da so omogočili operacijo v So-vski zvezi in upam, da bom kdaj kasneje s svo- delom to tudi vsaj delno vrnil, je povedal Branko.

tw — foto: L. OJSTER

VELENJE: RAZSTAV IN PRIZNANJE

Ob zaključku šolskega leta so v avli osnovne šole Miha Pintar-Toledo učenci pripravili zanimivo raz-stavo v zvezi z akcijo — očistimo okolje in varuj-mo naravo. Učenci te velenjske šole so na različne načine in v različnih tehnikah pripravili vrsto zani-mivih eksponatov. Ob tej priliki velja povedati, da so pionirji te šole prejeli tudi priznanje Turistične zveze Slovenije za akcijo o varstvu okolja in na-rave.

V. KOJC